

Pouke
iz
Biblije

SIJEČANJ
VELJAČA
OŽUJAK
2021.

Izaïja

Justina

Roy E. Gane

Izaija: “Tješite moj narod”

Sadržaj

1. Kriza identiteta
2. Kriza vodstva
3. Kad se vaš svijet raspada
4. Teži način
5. Plemeniti Knez mironosni
6. Prisvajanje Božje uloge
7. Poraz Asiraca
8. “Tješite moj narod”
9. Da služi i spasi
10. Učiniti nezamislivo
11. Pružanje ljubavi
12. Čeznja naroda
13. Novorođenje planeta Zemlje

POUKE IZ BIBLIJE — izdanje za odrasle — 1/2021.

Pouke iz Biblije — izdanje za odrasle priprema Odjel za crkvene službe Generalne konferencije adventista sedmog dana. Pouke se pripremaju pod nadzorom proširenog odbora za subotnjoškolske pouke, čiji su članovi konzultativni urednici. Tiskana biblijska pouka pridonos je odbora.

Nakladnik: ZNACI VREMENA, Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb, Hrvatska • **Odgovorni urednik:** Neven Klačmer • **Urednik:** Mario Šijan • **Prijevod:** Tamara Babić • **Lektura:** Marijan Malašić • **Korektura:** Ljiljana Đidara
• **Prijelom:** Brankica Vukmanić • **Tisak:** Tiskara Velika Gorica

znaci-vremena.com • adventisti.hr

CROATIAN ADULT SSQ — 1/2021

Roy E. Gane, Isaiah

“Tješite moj narod”

Od trenutka kad su prvi put izgovorene, ove riječi proroka Izaije urezale su se, čak i usadile u našu svijest. Ima nezaboravnih riječi koje obiluju ne samo smislom, već i nadom i obećanjem — riječi kao što su: “Emanuel — s nama Bog” (Izaija 7,14); “Dijete nam se rodilo” (Izaija 9,5); “Nek’ se povisi svaka dolina” (Izaija 40,4); “Za naše grijehе probodoše njega, za opačine naše njega satriješe. Na njega pade kazna — radi našeg mira, njegove nas rane iscijeliše.” (Izaija 53,5)

Riječi stvaraju slike, predodžbe, prizvuke. Slabe, isprazne riječi prizivaju slabe, nedojmljive slike, ali snažne, profinjene, vješto skovane riječi proizvode moćne, dojmљive slike i glasne, reske prizvuke. To, naravno, objašnjava zašto nam Izaijine riječi tako gromko i jasno progovaraju čak i nakon dvije tisuće i sedamsto godina.

U svojoj pjesmi o Sluzi koji strada, na primjer (Izaija 52,13—53,12), Izaija donosi sliku Mesije u finijoj razlučivosti nego bilo gdje drugdje u Starom zavjetu. Samo taj odlomak dovoljan je da opravda njegov nadimak “proroka evanđelista”.

Osim toga, njegovo proročanstvo o Kiru, kojega oslovljava po imenu stotinu pedeset godina prije nego što je taj perzijski kralj osvojio

Babilon (Izaija 44,28—45,6), toliko je zapanjujuće precizno da su neki bibličari velik dio njegove knjige pripisali nekom kasnijem, “drugom Izaiji” — što je samo šuplja izmišljotina onih koji nisu sposobni vidjeti ništa osim krutih intelektualnih ograničenja ljudske mašte.

Sa svojom jedinstvenom mješavinom živih slika neusporedivog poetskog ritma i sklada, dramatičnih kontrasta nalik na Beethovena i bogatog tkanja dubokih tema koje se ponavljaju u profinjenom, simfonijskom procesu stalne razrade i razvoja, Izaijina nadahnuta knjiga vriedno je književno sredstvo za prenošenje božanskih misli koje su toliko uzvišenije od ljudskih koliko je nebo više od zemlje (vidi Izaija 55,9). Čak i kad je riječ o prijevodu u kojem se gube neke izrazite igre riječi i ritmično ponavljanje slogova svojstveno hebrejskom jeziku, u cjelokupnoj povijesti književnosti ima vrlo malo djela, bilo vjerskih ili svjetovnih, koja se mogu uspoređivati s Knjigom proroka Izaije.

U cjelokupnoj povijesti književnosti ima vrlo malo djela, bilo vjerskih ili svjetovnih, koja se mogu uspoređivati s Knjigom proroka Izaije.

Mi znamo njegove riječi tako izražajne, tako poetične, tako osjećajne i snažne, ali poznajemo li čovjeka Izaiju i svijet u kojem je on pisao, molio se i proricao? Dok se okrutno asirsko kraljevstvo nalazilo na vrhuncu moći, bilo je to vrlo opasno vrijeme, a što je još gore, Judejci, izabrani narod, tonuli su sve dublje u moralnu propast. Pohlepa i bijeda sučeljavale su se na ulicama. U svojoj borbi za bogatstvo ili za opstanak, neki su bili omamljeni ispraznom zanesenošću, dok su drugi venuli u očaju. U nastojanju da očuva identitet svojeg naroda izvođenjem ostatka iz stanja beznada i njegovim usidranjem u stvarnosti, Izaija je pozivao ljude da promatraju svojeg Boga, Sveca Izraelova, Stvoritelja Neba i Zemlje, koji ih je poznao po imenu i koji je obećao da će ih izbaviti iz ognja, ali samo ako budu poslušni.

Izaija je savjetovao kraljeve. Kad se tanka nit Božje loze ostatka svela na jedan grad opkoljen asirskim legijama, upravo su Izaijine proročke riječi osnažile kralja Ezekiju da zatraži čudo koje je bilo jedina nada za Jeruzalem (Izaija 36; 37). Da je Jeruzalem pao tada, umjesto pred Babiloncima stotinu godina kasnije, asirska politika raseljavanja porobljenih naroda dovela bi do potpunog gašenja judejskog nacionalnog identiteta. Tada više ne bi bilo hebrejskog naroda iz kojeg je trebao doći Mesija, Spasitelj svijeta.

Ovog ćemo tromjesečja promatrati Izaiju, njegove riječi, njegovo vrijeme i njegova proročanstva, ali najviše njegovog Boga koji nas još i danas doziva: "Ne boj se, jer ja sam te otkupio; imenom sam te zazvao: ti si moj!" (Izaija 43,1)

Dr. Roy Gane, stručnjak za hebrejski jezik,
radi kao profesor Starog zavjeta na Teološkom fakultetu
Sveučilišta Andrews u Berrien Springsu u SAD-u.

Kriza identiteta

“*Hajde dakle da se pravdamo’, govori Jahve. ‘Budu l’ vam grijesi kao grimiz, pobijeljet će poput snijega; kao purpur budu li crveni, postat će kao vuna.*” (Izaija 1,18)

Biblijski tekstovi: Izaija 1,1-9; Izaija 1,10-17; Izaija 1,18; Izaija 1,19-31; Izaija 5,1-7.

Ako u Irskoj vozite uskim seoskim putem obrubljenim živicama, može se dogoditi da vam put prepriječi stado krava koje se laganim kasom vraća kući nakon pašne. Čak i ako stočar nije s njima, one će otići u staju svojeg vlasnika. One znaju kome pripadaju.

Ako se neki dječčić u trgovini udalji od svoje mame i počne vikati: “Izgubio sam mamu!”, on možda ne zna točno gdje se nalazi ni gdje je njegova majka, ali u moru majki koje prolaze kroz tu trgovinu on će prepoznati onu jednu jedinu koja je njegova.

Tužno je reći, ali za razliku čak i od tih irskih krava (a pogotovo od izgubljenog dječčića), Judejci su zaboravili da pripadaju Gospodinu, svojem nebeskom Gospodaru, i tako su izgubili svoj pravi identitet kao narod Saveza. “Sinove sam ti odgojio, podigao, al’ se oni od mene odvrgoše. Vô poznaje svog vlasnika, a magarac jasle gospodareve — Izrael ne poznaje, narod moj ne razumije.” (Izaija 1,2.3)

Ovog ćemo tjedna promatrati što Bog radi da bi vratio svoj narod sebi.

ČUJTE, NEBESA! (Izaija 1,1-9)

Knjiga proroka Izaije počinje kratkim uvodom u kojem se predstavlja njezin autor ("sin Amosov"), izvor poruke ("viđenje"), i tema (Judeja i njezin glavni grad Jeruzalem za vladavine četvorice kraljeva). Tekst također prepoznaje Izaijino prvobitno slušateljstvo kao njegove sunarodnjake tijekom vremena u kojem je živio. Prorok im je govorio o njihovom stanju i sudbini.

Spomajući kraljeve za čije je vladavine djelovao, Izaija sužava publiku i vezuje svoju knjigu za povijesne i političke događaje određenog vremena. Taj vremenski okvir upućuje nas na izvještaje u 2. o kraljevima 15–20 i 2. Ljetopisa 26–32.

Pročitajte Izaija 1,2. Koja je srž ove poruke? Što Gospodin kaže? Kako se ta ista misao ponavljala tijekom svete povijesti? Bi li se to moglo reći i za današnju kršćansku crkvu? Objasnite svoj odgovor

.....

.....

Zapazite da poruka proroka Izaije počinje riječima: "Čujte, nebesa, poslušaj, zemljo" (usporedite Ponovljeni zakon 30,19; 31,28). Gospodin pod tim ne podrazumijeva da nebo i zemlja mogu sami po sebi čuti i razumjeti, već želi nešto naglasiti.

Kad bi stari bliskoistočni vladar, kao što je bio hetitski kralj, pravio politički sporazum s nekim podređenim vladarom, on bi se pozivao na svoje bogove kao svjedoke kako bi naglasio da će svako narušavanje tog dogovora sigurno biti zamijećeno i kažnjeno. Međutim, kad je božanski Kralj nad kraljevima uspostavljao Savez s Izraelcima u vrijeme Mojsija, On se nije pozivao na druge bogove kao svjedoke. Kao jedini pravi Bog, On je pozvao nebo i zemlju da odigraju tu ulogu (vidi također Ponovljeni zakon 4,26).

Pozorno pročitajte Izaija 1,1-9. Ukratko navedite koji su bili grijesi Judejaca. Posebno obratite pozornost na posljedice tih grijeha. Koja je bila krivnja Judejaca i što se zbog toga dogodilo? Istodobno, koja nada je naznačena u 9. retku?

.....

.....

TRULI RITUALIZAM (Izaija 1,10-17)

Pročitajte Izaija 1,10. Što mislite, zašto je tu upotrijebljena slika Sodome i Gomore? Što je Gospodin time želio poručiti?

.....

.....

Pročitajte Izaija 1,11-15. Što Gospodin govori narodu? Zašto je odbacio bogoslužje svojeg naroda?

.....

.....

Iste ruke koje su prinosile žrtve i podizale se u molitvi bile su “u krvi ogrezle”, to jest krive za nasilje i tlačenje drugih (Izaija 1,15; 58,3.4). Zlostavljanjem drugih članova zavjetne zajednice, oni su pokazivali prijezir prema Zaštitniku svih Izraelaca. Grijesi protiv drugih ljudi bili su grijesi protiv Gospodina.

Naravno, Bog je osobno uspostavio obrede žrtvenog sustava (Levitski zakonik 1—16) i odredio jeruzalemski hram kao mjesto na kojem se trebaju obavljati (1. o kraljevima 8,10.11). Ali namjena obreda bila je da djeluju u sklopu Saveza koji je Bog uspostavio s tim narodom. Upravo je Božji Savez s Izraelom omogućavao da On prebiva među njima u Svetištu/Hramu. Prema tome, obredi koji su se tu obavljali i molitve koje su upućivane imali su vrijednost samo kao izraz vjernosti Njemu i Njegovom Savezu. Ljudi koji su prinosili žrtve a da se nisu pokajali zbog nepravednih postupaka prema drugim članovima zavjetne zajednice, zapravo su izvodili obredne laži. Zato njihove žrtve nisu bile samo nevažee, već su bile grijeh! Njihovi obredni postupci prikazivali su ih kao vjerne, ali je njihovo ponašanje otkrivalo da su prekršili Savez.

Pročitajte Izaija 1,16.17. Što Gospodin zapovijeda svojem narodu? U kojem se smislu ti redci u ovom kontekstu mogu usporediti s onim što je Isus rekao u Mateju 23,23-28? Koju poruku danas možemo naći u tim redcima i u kontekstu u kojem su dani?

.....

.....

PONUĐA OPROSTA (Izaija 1,18)

Pročitajte Izaija 1,18. Nakon što ovaj redak pročitate više puta, zapišite što po vašem mišljenju Gospodin tu govori (pročitajte nekoliko redaka prije i poslije da biste sagledali čitav kontekst).

.....

.....

Bog je iznio snažne dokaze da su Judejci krivi za kršenje Saveza (Izaija 1,2-15) i pozvao ih je na obnovu (Izaija 1,16.17). Taj je poziv nagovijestio da još uvijek ima nade. Uostalom, zašto biste zločinca osuđenog na smrt pozivali da promijeni svoje ponašanje? Kako bi zatvorenik koji čeka izvršenje smrtne kazne mogao “ugnjetenom priteći u pomoć, siroti pomoći do pravde, za udovu se zauzeti” (Izaija 1,17)? Ali kad Bog kaže: “Hajde da se pravdamo” (Izaija 1,18), možemo vidjeti da On još uvijek nastoji urazumiti svoj narod, još uvijek ih nastoji navesti da se pokaju i odvrate od svojih zlih putova, koliko god bili iskvareni.

Gospodin im kaže da će njihovi crveni grijesi postati bijeli. Zašto su grijesi crveni? Zato što je crveno boja krvi (krivnje za krv), koja pokriva ruke naroda (Izaija 1,15). Bijelo je, nasuprot tome, boja čistoće, odsutnosti krivnje za krv. Bog ih poziva da se promijene. Tako je kralj David govorio dok je vapio Bogu radi oprosta grijeha koji je počinio kad je uzeo Bat-Šebu i dao ubiti njezinog muža (čitajte Psalam 51,7.14). U Izaiji 1,18 Bog nudi oprost svojem narodu!

Kako Božja ponuda oprosta Judejcima služi kao poziv na promjenu ponašanja? Usporedite Izaija 1,18 i 44,22.

.....

.....

Sada vidimo koja je bila svrha oštih riječi upozorenja koje je Bog uputio svojem narodu. One nisu bile namijenjene osudi Njegovog naroda, već da ih vrate k Njemu. Njegova ponuda oprosta snažan je dokaz u prilog Njegovom pozivu da se narod moralno očisti (Izaija 1,16.17). Njegov oprost omogućava im da budu preobraženi Njegovom silom. Tu vidimo sjeme “Novog saveza” proročenog u Jeremiji 31,31-34, u kojem je oprost temelj za obnovljeni odnos srca s Bogom. Mi krećemo iz “crvene zone” s dugom koji nikad ne možemo otplatiti. Ali kad zauzmemo ponizan stav priznajući svoju potrebu za oprostom, postajemo spremni prihvatiti sve što nam Bog pruža.

JESTI ILI BITI POJEDEN (Izaija 1,19-31)

Pročitajte Izaija 1,19-31. Koja se misao tu pojavljuje, a vidimo je u cijeloj Bibliji?

.....

.....

Zapazite logičku strukturu u Izaiji 1,19,20: Ako narod odluči poslušati Boga, uživat će plodove zemaljske (Izaija 1,19). Naprotiv, ako odbace Njegovu ponudu oprosta i obnove, ako se pobune protiv Njega, proždrijet će ih mač (Izaija 1,20). Izbor je na njima. Ti redci, dakle, sadrže uvjetni blagoslov i kletvu. Prvo poglavlje Knjige proroka Izaije ponavlja i primjenjuje Mojsijeve riječi zabilježene u Ponovljenom zakonu 30,19,20 u trenutku kad je uspostavljen Savez s izraelskim narodom: “Uzimam danas za svjedoke protiv vas nebo i zemlju da pred vas stavljam: život i smrt, blagoslov i prokletstvo.”

Obratite pozornost na te Mojsijeve riječi. Zapazite da tu nema polovičnosti. Ili život ili smrt, ili blagoslov ili prokletstvo. Što mislite, zašto imamo samo jednu od tih dviju mogućnosti? Zašto nema neke vrste kompromisa?

.....

.....

Te Mojsijeve riječi sažimaju niz upozorenja, blagoslova i kletvi kojima je zaključeno uspostavljanje Saveza opisanog u Ponovljenom zakonu 27—30 (usporedi Levitski zakonik 26). Ovaj Savez obuhvaća sljedeće elemente: (1) podsjećanje na ono što je Bog činio za njih, (2) uvjete/odredbe (zapovijedi) koje trebaju poštovati da bi se Savez očuvao, (3) pozivanje na svjedoke i (4) blagoslove i prokletstva kao upozorenje narodu što će se dogoditi ako prekrši uvjete Saveza.

Učenjaci su pronašli da se ti elementi pojavljuju istim redoslijedom u političkim sporazumima nehebrejskih naroda, kao što su bili Hetiti. Dakle, prigodom uspostavljanja Saveza s Izraelcima, Bog je upotrijebio jezik koji će oni razumjeti i koji će u njima izvršiti što snažniji dojam o naravi i posljedicama tog obostrano obvezujućeg odnosa u koji su odlučili stupiti. Moguće koristi od tog Saveza bile su nevjerojatne, ali ako ga Izraelci prekrše, bit će im gore nego ikada.

Kako ste vi u svojem kršćanskom hodu iskusili načelo blagoslova i prokletstava koje vidimo u prethodnom odlomku?

ZLOSLUTNA LJUBAVNA PJESMA (Izaija 5,1-7)

Pročitajte pjesmu u ulomku koji smo naveli. Kakvo je značenje te usporedbe?

.....

Bog objašnjava njezino značenje tek na kraju, u 7. retku. Koristeći se usporedbom, On pomaže narodu da objektivno sagleda sebe kako bi priznao svoje pravo stanje. Bog je uspješno upotrijebio taj pristup u slučaju kralja Davida (vidi 2. Samuelova 12,1-13). Nazivajući je "ljubavnom pjesmom", On odmah na početku otkriva svoje pobude prema narodu. Njegov odnos prema njima proizlazi iz Njegovog karaktera koji je ljubav (1. Ivanova 4,8). Zauzvrat očekuje i odgovor ljubavi. Ali umjesto "grožđa" On dobiva "vinjagu", što na hebrejskom znači "nešto što zaudara".

Što Gospodin misli kad u Izaiji 5,4 kaže: "Što još mogoh učiniti za svoj vinograd a da nisam učinio?"

.....

U redcima koji slijede Bog kaže: "No, sad ću vam reći što ću učiniti od svog vinograda: plot ću mu soriti da ga opustoše, zidinu razvaliti da ga izgaze. U pustoš ću ga obratiti, ni obrezana ni okopana, nek' u drač i trnje sav zaraste; zabranit ću oblacima da dažde nad njime." (Izaija 5,5.6) Kad griješimo, Bog nas ne odvaja istog trenutka od sebe uklanjajući svoju zaštitu i dopuštajući naše uništenje. On nam strpljivo pruža prilike da primimo oprost (vidi 2. Petrova 3,9). On ne odbacuje nikoga tko Mu se odaziva. On poziva dokle god postoji nada za odaziv. Ne prihvaća odmah "ne" kao odgovor, jer zna da smo neuki i zavedeni grijehom. Ali ako time ništa ne postiže, On konačno potvrđuje naš izbor i dopušta da ostanemo takvi kakvi smo sami odlučili biti (vidi Otkrivenje 22,11).

Ako uporno odbacujemo pozive koje nam Bog upućuje preko svojega Duha, možemo konačno prijeći točku nakon koje nema povratka (Matej 12,31.32). Udaljavanje od Krista je opasno (Hebrejima 6,4-6). Bog može učiniti samo toliko jer On poštuje našu slobodnu volju.

Pitanje koje se nalazi u Izaija 5,4: "Što još mogoh učiniti za svoj vinograd?" sagledajte u svjetlu križa na kojem je Bog prinio sebe kao žrtvu za naše grijeha, plativši svojom krvlju to što smo mi prekršili Njegov Zakon. Što je još mogao učiniti za nas osim onoga što je učinio? Kako nam razmišljanje o križu pruža sigurnost u spasenje i kako nas potiče da se pokajemo i promijenimo?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

U vezi s Izajjom 1,4 Ellen G. White je pisala: “Oni koji su se predstavljali kao Božji narod odvojili su se od Boga, izgubili su mudrost i izopačili svoja shvaćanja. Nisu mogli sagledati stvari izdaleka jer su zaboravili da su očišćeni od starih grijeha. Napredovali su nespokojno i nesigurno pod okriljem mraka nastojeći izbrisati iz svojeg uma sjećanje na slobodu, sigurnost i sreću koje su prethodno uživali. Utonuli su u svaku vrstu drskog, nesmotrenog ludila, postavljali se nasuprot Božjoj promisli i produbljivali krivnju koja je već bila na njima. Slušali su Sotonine optužbe na račun Božjeg karaktera i predstavljali Boga kao nekoga tko je bez milosti i tko ne oprašta.” (*The SDA Bible Commentary*, sv. 4, str. 1137)

PITANJA ZA RAZGOVOR

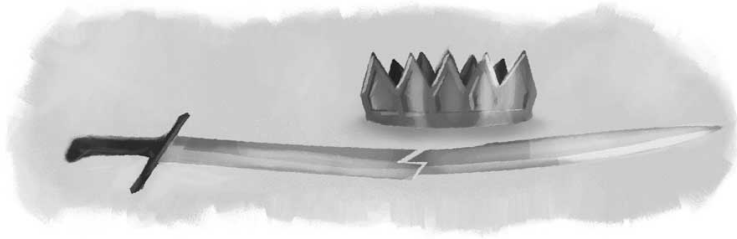
1. Kako se možete “oprati”? Što taj izraz znači? (Vidi Filipljanima 2,12.13.)

2. Kako je Isus prilagodio, proširio i primijenio ljubavnu pjesmu o vinogradu? Matej 21,33-45; Marko 12,1-12; Luka 20,9-19. Koje pouke u toj usporedbi nalazimo mi kao adventistički kršćani?

3. Kakav odnos postoji između oprosta koji Bog nudi i promjene koju On ostvaruje u našem životu? Što dolazi prvo — promjena pa onda oprost, ili oprost pa onda promjena? I zašto je uopće važno znati što dolazi prvo?

4. U navedenom citatu Ellen G. White kaže da se narod postavljao nasuprot “Božjoj promisli”. Što to znači?

Zaključak: Kad pripadnici Božjeg naroda zaborave na Njega i olako shvaćaju Njegove blagoslove, On ih podsjeća da su odgovorni prema Savezu koji imaju s Njim. Milostivo im ukazuje na njihovo stanje, upozorava ih na razorne posljedice napuštanja Njegove zaštite i nagovara ih da Mu dopuste da ih iscijeli i očisti.

Kriza vodstva

“One godine kad umrije kralj Uzija, vidjeh Gospoda gdje sjedi na prijestolju visoku i uzvišenu. Skuti njegovova plašta ispunjahu Svetište.” (Izaija 6,1)

Biblijski tekstovi: Izaija 6,1-4; Izaija 6,5-7; Izaija 6,8; Izaija 6,9-13.

“Kada je Konfucija jedan njegov učenik pitao koji su čimbenici dobre vladavine, on je odgovorio: ‘Dovoljno hrane, dovoljno oružja i povjerenje puka.’

‘Ali’, pitao je dalje učenik, ‘zamislite da ste prisiljeni izostaviti jedno od toga troga. Čega biste se odrekli?’

‘Oružja’, rekao je Konfucije.

‘Ali zamislite da ste prisiljeni izostaviti i jedno od toga dvoga što je preostalo’, nastavljao je uporno učenik. ‘Čega biste se odrekli?’

Na to je Konfucije odgovorio: ‘Hrane. Jer glad od davnina pogada sve ljude, a puk koji više ne vjeruje svojim vladarima sigurno je izgubljen.’” (Michael P. Green, *1500 Illustrations for Biblical Preaching*, str. 215)

Ljudima je potrebno snažno, pouzdano vodstvo. Kad se jedan vojnik javio na dužnost po drugi put, pitali su ga zašto to čini. “Probao sam građanski život”, odgovorio je, “ali tamo vani nema stega.”

Ovog ćemo tjedna razmotriti krizu vodstva u Judeji i žalosne posljedice koje su uslijedile.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Služba liječenja*, Znaci vremena, 2014., poglavlja 29 i 30

KRALJ JE MRTAV. ŽIVIO KRALJ!

U Izaiji 6,1 govori se o smrti kralja Uzije. Pročitajte 2. Ljetopisa 26, a zatim odgovorite na pitanje: Što je značila smrt kralja Uzije?

.....

Smrt tog kralja može se promatrati iz različitih kutova.

1. Premda je Uzijina vladavina bila duga i uspješna, “kad se osilio, uzobijestilo mu se srce dotle da se pokvario ... jer je ušao u Jahvin Hekal i počeo prinositi kâd na kadionom žrtveniku” (2. Ljetopisa 26,16). Kad su ga svećenici s pravom zaustavili jer nije bio potomak Aronove svećeničke loze, pa samim tim ni opunomoćen da to čini (2. Ljetopisa 26,18), kralj se razgnjevio. Istog trenutka kad je kralj odbacio ukor, Gospodin ga je udario gubom koju je imao “do smrti, i stanovaše u odvojenoj kući, jer bijaše odstranjen od Doma Jahvina” (2. Ljetopisa 26,21). Neobično je što je Izaija dobio viđenje o čistom, besmrtnom božanskom Kralju u Njegovom Domu/Hramu iste godine kad je umro nečisti ovozemaljski kralj!

2. Postoji oštra suprotnost između Uzije i Izaije. Uzija je drsko posegnuo za svetošću zbog pogrešnih razloga (ponositost) i zauzvrat je postao obredno nečist, lišen svetosti. Izaija je, s druge strane, dopustio da ga dosegne Božja svetost. Ponizno je priznao svoju slabost i čeznuo za moralnom čistoćom koju je primio (Izaija 6,5-7). Poput carinika u Isusovoj usporedbi, otišao je opravdan: “Jer tko se uzvisi, bit će ponižen, a tko se ponizi, bit će uzvišen.” (Luka 18,14)

3. Postoji zapanjujuća sličnost između Uzijinog gubavog tijela i moralnog stanja naroda: “Nigdje zdrava mjesta, već ozljede, modrice, otvorene rane.” (Izaija 1,6)

4. Uzijina smrt oko 740. godine pr. Kr. označava početak velike krize vodstva u Božjem narodu. Smrt bilo kojeg apsolutističkog vladara čini njegovu zemlju ranjivom tijekom prijenosa vlasti. Ali Judeja je bila u posebnoj opasnosti jer se Tiglat Pileser III. popeo na prijestolje u Asiriji nekoliko godina prije, 745. godine pr. Kr., i odmah krenuo u ratne pohode koji su njegov narod učinili nepobjedivom velesilom koja je ugrožavala neovisnost svih naroda na Bliskom istoku. U to vrijeme krize Bog je ohrabrio Izaiju pokazujući mu da On još uvijek svime vlada.

Pozorno pročitajte 2. Ljetopisa 26,16. Na koji se način svatko od nas suočava s tom opasnošću iz istih razloga? Kako nas razmišljanje o križu može zaštititi od te zamke?

.....

"SVET! SVET! SVET!" (Izaija 6,1-4)

Zapazite što se događa u prva četiri retka šestog poglavlja Knjige proroka Izaije. Kralj umire u trenutku velikih političkih nemira (Asirci su u ratnom pohodu). To je moglo biti zastrašujuće vrijeme za Izaiju da nije znao tko svime upravlja.

I što se onda dogodilo? Dok je bio u viđenju, promatrao je Božju slavu nad Njegovim prijestoljem, slušao naizmjenično pjevanje sjajnih serafina ("onih što gore") koji su klicali "Svet! Svet! Svet!", osjećao seizmičko podrhtavanje tla pod sobom i provirivao kroz vrtloge dima koji je ispunjavao Hram. To je sigurno bilo veličanstveno iskustvo za proroka. Izaija je sada zasigurno znao tko vlada usprkos onome što se vidjelo izvana.

Gdje je Gospodin u tom viđenju? (Vidi Izaija 6,1.) Zašto se pojavio pred Izaijom baš tu, a ne negdje drugdje? Vidi Izlazak 25,8; 40,34-38.

.....

Ezekiel, Daniel i Ivan nalazili su se u izgnanstvu kad su primili viđenja (Ezekiel 1; Daniel 7,9.10; Otkrivenje 4,5). Kao i proroku Izaiji, bila im je potrebna posebna utjeha i ohrabrenje u spoznaji da Bog još uvijek vlada iako se njihov svijet raspadao. (Daniel i Ezekiel bili su zarobljenici poganskih naroda koji su razorili njihovu zemlju, dok je Ivan bio prognan na pusti otok od strane neprijateljske političke sile.) Bez sumnje, ta su im viđenja pomogla da ostanu vjerni čak i u kriznim situacijama.

"Dok je Izaija gledao ovo otkrivenje slave i veličanstva svoga Gospodina, bio je preplavljen sviješću o Božjoj svetosti i neporočnosti. Kakve li goleme razlike između neusporediva savršenstva njegovog Stvoritelja i grešnog ponašanja onih koji su, zajedno s njim, tako dugo bili ubrajani u izabrani narod Izraela i Jude!" (Ellen G. White, *Proroci i kraljevi*, str. 196; u izvorniku 307)

Božja transcendentna svetost, naglašena u Izaijinom viđenju, osnovni je aspekt njegove poruke. Bog je svet i On zahtijeva svetost od svojeg naroda, svetost koju će im On dati ako se pokaju, ako se vrte sa svojih zlih putova i pokore Njemu u vjeri i poslušnosti.

Svi smo se nalazili u nekim obeshrabrujućim okolnostima kada se, gledano izvana, činilo da je sve izgubljeno. Pa čak i ako tada niste dobili viđenje Gospodnje slave kao Izaija, prisjetite se na koje je sve načine Gospodin održao vas i vašu vjeru u tim trenucima. Što biste na osnovi tih iskustava mogli podijeliti s drugima?

NOVA OSOBA (Izaija 6,5-7)

U Svetišću/Hramu samo je veliki svećenik mogao stupiti u Božju prisutnost, i to u Svetinji nad svetinjama na Dan pomirenja i pod zaštitnom dimnom zavjesom koju je stvarao tamjan — u protivnom bi poginuo (Levitski zakonik 16,2.12.13). Međutim, Izaija je vidio Gospodina iako nije bio veliki svećenik i nije palio tamjan! Hram se ispunio dimom (Izaija 6,4), podsjećajući nas na oblak u kojem se Božja slava pojavljivala na Dan pomirenja (Levitski 16,2). Svladan strahopoštovanjem i pomišljajući da mu je došao kraj (usporedi Izlazak 33,20; Suci 6,22.23), Izaija je povikao priznajući svoje grijeh e i grijeh e svojeg naroda (Izaija 6,5), što podsjeća na ispovijedanje grijeha velikog svećenika na Dan pomirenja (Levitski zakonik 16,21).

“Stojeći kao da se nalazi u punoj svjetlosti Božje prisutnosti u Svetinji nad svetinjama, on je shvatio da će, ako bude prepušten svojoj nesavršenosti i nemoći, biti potpuno nesposoban obaviti misiju u koju je pozvan.” (Ellen G. White, *Proroci i kraljevi*, str. 196; u izvorniku 308)

Zašto je serafin uzeo goruću žeravicu sa žrtvenika da bi očistio Izaijina usta? Izaija 6,6.7.

Serafin je objasnio da su doticanjem prorokovih usta njegova krivnja i grijeh uklonjeni (Izaija 6,7). Nije naveden konkretan grijeh, ali on ne mora biti ograničen na govor, jer usta ne označavaju samo riječi, već i cijelu osobu koja ih izgovara. Pošto je primio moralno očišćenje, Izaija je sada mogao prinijeti čistu hvalu Bogu.

Oganj je sredstvo čišćenja jer on spaljuje svu nečistoću (vidi Brojevi 31,23). Ali serafin je uzeo žeravicu iz posebnog, svetog ognja sa žrtvenika koji je Bog osobno zapalio i koji je tu stalno gorio (Levitski zakonik 6,12). Dakle, serafin je Izaiju posvetio i očistio. Postoji još nešto. Glavni razlog za uzimanje žeravice sa žrtvenika prigodom bogoslužja u Svetišću ili Hramu bio je paljenje tamjana. Usporedite to s Levitskim zakonikom 16,12.13, gdje je veliki svećenik trebao uzeti kadionik pun žeravice sa žrtvenika i njome zapaliti tamjan. Ali u Izaiji 6, serafin stavlja žeravicu na Izaiju umjesto na tamjan. Dok je Uzija želio prinijeti tamjan, Izaija je postao kao tamjan! Baš kao što sveti oganj pali tamjan da bi ispunio Božji dom svetim mirisom, tako je zapalio i proroka da bi širio svetu poruku. Nije slučajno što u sljedećim redcima šestog poglavlja (Izaija 6,8 i dalje) Bog šalje Izaiju svojem narodu.

Kako u tome vidimo osnovni problem — da u svemiru koji je stvorio sveti Bog (Izaija 6,3) postoje grešni ljudi? Zašto je Krist na križu bio jedino moguće rješenje za taj problem?

KRALJEV NALOG (Izaija 6,8)

“Tad čuh glas Gospodnji: ‘Koga da pošaljem? I tko će nam poći?’ Ja rekoh: ‘Evo me, mene pošalji!’” (Izaija 6,8)

Pošto je očišćen, Izaija je odmah odgovorio na Božji poziv da bude predstavnik kojega će On poslati u svoje ime. Novozavjetnim jezikom, Izaija bi bio pozvan za apostola, to jest za “onoga koji je poslan”.

Zanimljivo je da Knjiga proroka Izaije ne počinje, kao neke druge proročke knjige, njegovim opisom svojega proročkog poziva (usporedi Jeremija 1,4-10; Ezekiel 1—3). Drugim riječima, on je sigurno već bio pozvan za proroka, čak i prije događaja iz šestog poglavlja. Biblija pokazuje da božanski susret može ohrabriti proroka i nakon početka njegove službe (Mojsije: Izlazak 34; Ilija: 1. o kraljevima 19). Također, za razliku od drugih primjera u kojima Bog govori ljudima da će biti proroci, u Izaiji 6 prorok se dragovoljno javlja za posebnu zadaću. Izgleda da se u Izaiji 1—5 opisuju uvjeti koji su vladali u vrijeme kad je Izaija prvi put pozvan, nakon čega je Bog snažno pogurao njegovu službu ohrabrivši ga u Hramu i potvrdivši još jednom njegovo zvanje kao Božjeg proročkog glasnika.

Bog je ohrabrio Izaiju u svojem Hramu. Ima li još negdje u Bibliji dokaza da je Božje Svetište mjesto ohrabrenja? Psalam 73 (vidi Psalam 73,17); Hebrejima 4,14-16; 10,19-23; Otkrivenje 5. Što nam ti ulomci govore?

.....

.....

Ne samo da Božje Svetište zrači nevjerojatnom snagom, već je to mjesto gdje slabi i grešni ljudi kao što smo mi mogu pronaći utočište. Možemo biti ohrabreni spoznajom da Bog radi na našem spasenju preko Isusa Krista, našega Velikog svećenika.

Ivan je također vidio Krista kao žrtveno janje koje je upravo zaklano, s prerezanim grlom (Otkrivenje 5,6). To nije bio ugodan prizor. Taj opis šalje poruku da Krist, premda je ustao iz mrtvih i uzašao na Nebo, neprestano nosi sa sobom iskustvo križa. On je još uvijek uzdignut kako bi sve ljude privukao k sebi na svojem žrtveniku.

Kako ste vi doživjeli ohrabrenje ulazeći vjerom, u molitvi, u Božji nebeski hram? Tekst u Hebrejima 4,16 poziva nas da pristupimo slobodno Božjem prijestolju i “primimo milosrđe i nademo milost za pravodobnu pomoć”. Kad bi vas netko pitao kako ste primili milosrđe i milost u vrijeme potrebe, što biste odgovorili?

ZASTRAŠUJUĆI POZIV (Izaija 6,9-13)

Zašto je Bog Izaiji, kad ga je ponovno pozvao u službu, dao tako neobičnu poruku koju je trebao odnijeti Njegovom narodu (Izaija 6,9.10)?

.....

Da ne bismo pomislili da je Izaija nešto pogrešno čuo ili da je ta poruka bila nevažna, Isus navodi upravo taj tekst da bi objasnio zašto poučava narod u usporedbama (Matej 13,13-15).

Bog ne želi da itko pogine (2. Petrova 3,9), što objašnjava zašto je poslao Izaiju Judejcima — a Isusa svijetu. Božja želja nije da uništi, već da zauvijek spasi. Ali dok se neki ljudi odazivaju na Njegove pozive, drugi postaju čvršći u svojem otporu. Bez obzira na to, Bog ih i dalje poziva i pruža im nove prilike da se pokaju. Da, što se više opiru, postaju sve tvrdokorniji. Dakle, u tom smislu, ono što Bog radi za njih ima za posljedicu otvrdnuće srca, premda bi On želio da ih ti postupci smekšaju. Božja ljubav prema nama ne mijenja se.

Uloga propovjednika kao što su Mojsije, Izaija, Jeremija, Ezekiel, pa čak i Krist, jest da pozivaju, čak ako narod odbacuje poruku. Bog je rekao Ezekielu: "I poslušali oni ili ne poslušali — rod su odmetnički — neka znaju da je prorok među vama." (Ezekiel 2,5) Božja uloga i uloga Njegovih slugu jest da narodu pruže pošteni mogućnost izbora tako što će dobiti odgovarajuće upozorenje (usporedi Ezekiel 3,16-21), čak i ako na kraju izaberu uništenje i progonstvo (Izaija 6,11-13).

Imajući to na umu, kako razumijemo Božju ulogu u otvrdnuću faraonovog srca?

U Izlasku 4,21 Bog kaže: "Premda ću ja tvrdim učiniti njegovo srce." To je prvi od devet slučajeva kada On kaže da će otvrdnuti faraonovo srce. Devet puta je faraonovo srce otvrdnulo (vidi, primjerice, Izlazak 8,15.32; 9,34).

Jasno je da je faraon posjedovao neku vrstu slobodne volje jer u protivnom njegovo srce ne bi moglo samo otvrdnuti. Međutim, činjenica da je Bog također otvrdnuo faraonovo srce nagovještava da je Bog pokrenuo okolnosti na koje je faraon reagirao kad je donosio odluke da odbaci znakove koje mu je Bog davao. Da je faraon bio otvoren za te znakove, njegovo bi srce smekšalo, a ne otvrdnulo.

Jeste li u svojem iskustvu s Gospodinom osjetili da vam je srce otvrdnulo prema Duhu Svetom? Razmislite što je dovelo do toga. Ako vam ta pomisao tada nije izgledala zastrašujuće (uostalom, to znači imati tvrdo srce), kako sad gledate na to? Koji je način izbjavljenja? Vidi 1. Korinćanima 10,13.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

“Bezakonje je zavlдалo u svim društvenim slojevima toliko da su oni malobrojni, koji su ostali vjerni Bogu, često bili u kušnji da odustanu i da se predaju obeshrabrenju i očaju. Izgledalo je kao da će se Božja namjera s Izraelom izjaloviti i da će buntovni narod doživjeti sudbinu sličnu sudbini Sodome i Gomore.

Nije nikakvo čudo što se Izaija, suočen s takvim okolnostima i pozvan posljednjih godina Uzijina kraljevanja da odnese Judi Božju poruku opomene i ukora, ustručavao prihvatiti tu odgovornost. Dobro je znao da će naići na tvrdoglavi otpor. Imajući u vidu svoju nesposobnost da odgovori zadatku, razmišljajući o tvrdovratosti i nevjerstvu naroda kojemu je trebao služiti, Izaija je osjetio da nema snage obaviti zadatak. Da li da se u očaju odrekne svoga poslanja i ostavi Judu da se nesmetano odaje idolopoklonstvu? Da li da prepusti bogovima Ninive da upravljaju zemljom usprkos Bogu nebeskome?” (Ellen G. White, *Proroci i kraljevi*, str. 195; u izvorniku 306,307)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Kad bi vam neki skeptik ili ateist postavio pitanje: “Kako možete pokazati da vaš Bog svime upravlja?”, što biste mu odgovorili?

2. Ako Bog svime upravlja, zašto nevini ljudi pate? Podrazumijeva li ulomak u Izaiji 1,19.20 da se Božjem vjernom narodu u sadašnjem životu trebaju događati samo dobre stvari, a samo loše onima koji su u pobuni? Usporedite Job 1; 2; Psalam 37; Psalam 73. Možemo li pomiriti svoje razumijevanje Božjeg karaktera sa zlom koje se događa ljudima? Trebamo li to činiti?

3. Zašto u šestom poglavlju Knjige proroka Izaije ima tako puno pojedinosti povezanih s Danom pomirenja? Uzmite u obzir činjenicu da je na taj godišnji dan suda Bog čistio svoj narod tako što je uklanjao grijeh od onih koji su Mu bili vjerni (Levitski zakonik 16,30) i isključivao one koji su bili nevjerni (Levitski zakonik 23,29.30).

Zaključak: U nesigurno vrijeme, kad je slabost ljudskog vodstva bila bolno vidljiva, Izaiji je dano veličanstveno viđenje Kralja svemira. Prestrašen svojom nedostojnošću, ali očišćen i osnažen milošću, Izaija je bio spreman poći kao Božji poslanik u neprijateljski svijet.

Kad se vaš svijet raspada

“Ako ne budete vjerovali, zacijelo se održati nećete.” (Izaija 7,9 — Varaždinska Biblija)

Biblijski tekstovi: Izaija 7,1-9; Izaija 7,10-13; Izaija 7,14.

Kad su se Connie i Roy jedne subote dovezli kući nakon bogoslužja, pred njih je mahnito dotrčala preko dvorišta mala ukrasna kokoš “katica”. Nešto nije bilo u redu. Koke su trebale biti sigurne u svojem kokošinjcu, ali su zbog nekog razloga izišle van. Brzi pregled situacije otkrio je tragediju koja se upravo događala. Beethoven, mali susjedov pas, također je pobjegao iz svojeg dvorišta i stajao je malo niže, pokraj jezerca, s Daisy u čeljustima. Daisy je bila prelijepa koka nesilica s paperjastim bijelim repnim perima. Connie je uspjela istrgnuti Daisy, ali bilo je prekasno. Njezina ljubimica, sada s ozlijeđenim vratom, ubrzo je uginula u njezinim rukama. Connie je sjedila u dvorištu i jecala držeći mrtvu životinju.

Još jedan ljubimac bio je duboko uznemiren tim događajem. Veliki bijeli patak po imenu Waddlesworth, vidjevši Connie kako drži Daisy, valjda je pomislio da ju je ona ubila. Zato je sljedećih nekoliko tjedana žestoko napadao Connie čim bi je ugledao, bolno je štipajući svojim snažnim kljunom. Katkad je doista teško razlučiti tko su vam prijatelji, a tko neprijatelji.

Ovog ćemo tjedna razmišljati o judejskom kralju koji je također imao taj problem i pokušat ćemo shvatiti zašto je donio pogrešne odluke.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Služba liječenja*, Znaci vremena, 2014., poglavlja 31 i 32

OPASNOST SA SJEVERA (Izaija 7,1-9)

S kakvom se zastrašujućom krizom kralj Ahaz suočio na početku svoje vladavine? 2. o kraljevima 15,37; 38; 16,5.6; Izaija 7,1.2.

.....

.....

Kraljevstvo sjevernog Izraela (Efrajim) i Aram (Sirija) udružili su se protiv manje zemlje, Jude na jugu. To se dogodilo kad je Juda već bio oslabljen napadima Edomaca i Filistejaca. Juda se i u prošlosti borio protiv Izraela, ali savez između Izraela i Arama bio je velika opasnost. Izgleda da su Izrael i Aram željeli prisiliti Judu da im se pridruži u savezu protiv moćne sile Asirca Tiglat Pilesera III. (nazvanog Pul u 2. o kraljevima 15,19), koji ih je ugrožavao širenjem svojeg kraljevstva. Suočeni s većom opasnošću, Izrael i Aram ostavili su po strani svoje dugogodišnje uzajamne razmirice. Kad bi osvojili Judu i postavili marionetskog vladara (Izaija 7,5.6), mogli bi koristiti njegove zalihe i ljudstvo.

Kakvo je bilo Ahazovo rješenje kad se njegov svijet počeo raspadati? 2. o kraljevima 16,7-9; 2. Ljetopisa 28,16.

.....

.....

Umjesto da shvati da je Bog jedini prijatelj koji može spasiti njega i njegovu zemlju, Ahaz se pokušao sprijateljiti s Tiglat Pileserom III., neprijateljem svojih neprijatelja. Asirski kralj rado se odazvao na zahtjev za pomoć protiv Arama i Izraela. Tiglat Pileser ne samo što je primio obilato mito od Ahaza, već je dobio i dobar izgovor da zauzme Aram, što je odmah i učinio (2. o kraljevima 16,9). Moć aramejsko-izraelskog saveza bila je skršena. Kratkoročno gledano, činilo se da je Ahaz spasio Judu.

Taj potez s Ahazove strane ipak nas ne bi trebao iznenaditi. On je bio jedan od najgorih kraljeva koji su vladali Judom do tog trenutka. (Vidi 2. o kraljevima 16,3.4; 2. Ljetopisa 28,2-4.)

Kad čitamo kakav je bio kralj Ahaz, jasno nam je zašto je na opasnost reagirao tako kako jest. Koja se tu pouka nalazi za nas? Ako sada nismo poslušni Gospodinu, zašto mislimo da ćemo imati dovoljno vjere kada dođu prave kušnje? (Vidi Jakov 2,22; Jeremija 12,5.)

POKUŠAJ PRESRETANJA (Izaija 7,3-9)

Dok je Ahaz odmjeravao svoje političke opcije za suočavanje s prijetnjom koju su predstavljali Izrael i Aram, Bog je znao nešto što on nije. Prije svega, Bog je dopustio da ga snađe nevolja kako bi ga disciplinirao i opametio (2. Ljetopisa 28,5.19). Osim toga, Bog je znao da bi obraćanje Tiglat Pileseru za pomoć, premda je izgledalo logično i privlačno s ljudskog gledišta, dovelo Davidovo kraljevstvo Judu pod stranu vlast od koje se nikad ne bi oporavilo.

Ulog je bio zapanjujuće visok. Zato je Gospodin poslao Izaiju da presretne kralja (očito u trenutku dok je on provjeravao opskrbu Jeruzalema vodom u pripremi za opsadu), kako bi ga odgovorio da ne stupa u kontakt s asirskim vođom.

Zašto je Gospodin rekao Izaiji da sa sobom povede svojeg sina Šear Jašuba (Izaija 7,3)?

.....

Ahaz je sigurno bio zatečen kad ga je Izaija pozdravio i predstavio mu svojeg sina čije ime znači "ostatak će se obratiti". Ostatak čega? Obratit će se k čemu? Budući da je dječakov otac bio prorok, to je ime zvučalo kao zloslutna poruka od Boga o tome da će narod otići u zarobljeništvo. Ili se to odnosilo na obraćenje Bogu u smislu pokajanja (glagol "obratiti se" znači i "pokajati se")? Poruka od Boga Ahazu glasila je: Odrvati se od svojih grijeha ili idi u zarobljeništvo, a ostatak će se iz zarobljeništva vratiti. Na tebi je da odlučiš!

Kako je Božja poruka utjecala na kralja? Izaija 7,4-9.

.....

Prijetnja od strane Arama i Izraela proći će i Juda će biti pošteđen. Sile koje su Ahazu izgledale kao golem, gorući vulkan, u Božjim očima bile su samo "dva ugarka zadimljena" (Izaija 7,4). Nije bilo potrebe da se Ahaz obraća Asiriji za pomoć.

Ali da bi donio ispravnu odluku, Ahaz je trebao vjerovati Bogu i Njegovim obećanjima. Trebao je vjerovati da bi se održao (Izaija 7,9). Riječi koje se prevode kao "osloniti se" i "održati se" potječu od istog hebrejskog korijena od kojeg potječu i riječi "istina" (nešto pouzdano) i "amen" (kojom se potvrđuje ono što je istinito/pouzdan). Ahaz je trebao biti uvjeren da bi stekao sigurnost. Trebao se osloniti da bi se održao.

Pogledajte Izaija 7,9 posljednji dio. Zašto su vjera i povjerenje tako važni da bismo se održali? Održali u čemu? Kako se to načelo može primijeniti u životu kršćanina?

JOŠ JEDNA PRILIKA (Izaija 7,10-13)

Ahaz nije odgovorio na Izaijin poziv da vjeruje. Zato je Bog milostivo pružio kralju još jednu priliku poručivši mu da traži znak koji bi bio "iz dubine ili odozgo s visine" (Izaija 7,11 — Varaždinska Biblija). To je jedan od najvelikodušnijih poziva na vjerovanje koji je ikad upućen nekom ljudskom biću. Za razliku od onih koji organiziraju lutriju i nagradne igre, Bog nije postavio nikakva ograničenja ispisana sitnim slovima. Bog čak nije ograničio ponudu na polovinu svojega kraljevstva, kao što su činili ljudski vladari u želji da pokažu gornju granicu svoje velikodušnosti (vidi Estera 5,6; 7,2; Marko 6,23). Bio je spreman isprazniti Nebo i Zemlju za jednog zlog kralja samo da bi ovaj povjerovao! Ahaz je mogao zatražiti kao znak brdo zlata ili vojsku brojnu kao zrna pijeska na Mediteranu.

Zašto je Ahaz ipak odgovorio na takav način (Izaija 7,12)?

.....

Ahaz je na prvi pogled odgovorio pobožno i s poštovanjem. On radije ne bi iskušavao Boga kao što su Izraelci činili prije više stoljeća tijekom svojeg lutanja po pustinji (Izlazak 17,2; Ponovljeni zakon 6,16). Međutim, razlika je bila u tome što je sada Bog pozvao kralja da Ga okuša (usporedi Malahija 3,10). Prihvaćanje Njegovog nadasve izdašnog dara bilo bi Bogu po volji i ne bi kušalo Njegovo strpljenje. Ali Ahaz nije želio dopustiti Bogu čak ni da mu pomogne vjerovati. Čvrsto je zatvorio vrata svojeg srca kako u njega ne bi ušla vjera.

Pročitajte Izaija 7,13. O čemu Izaija tu govori?

.....

Izaija je istaknuo da je Ahaz, odbijajući okušati Boga, navodno da Mu ne bi dosadivao, zapravo dosadio Bogu. Ali u ovom retku najviše zabrinjava činjenica da Izaija tu govori o "Bogu mojemu", nasuprot tekstu u Izaiji 7,11, gdje je prorok pozvao kralja da traži znak od "Boga svojega". Kad je odbio božansku ponudu, Ahaz je zapravo odbio da Gospodin bude njegov Bog. Gospodin je bio Izaijin Bog, ali ne i Ahazov.

Kako nas današnja pouka uči o Božjem strpljenju i spremnosti da nas sve dovede u spasenje? Što nam to također govori o zaslijepljenosti i tvrdoći ljudskog srca koje se odbija u potpunosti predati Gospodinu? Naposljetku, čak i da mu je Bog dao znak koji je on poželio, mislite li da bi Ahaz povjerovao? Obrazložite svoj odgovor.

ZNAK SINA (Izaija 7,14)

Ponuda da zatraži znak “iz dubine ili odozgo s visine” (Izaija 7,11 — Varaždinska Biblija) nije utjecala na Ahaza. Zato kad Bog kaže da će On sam dati znak (Izaija 7,14), očekujemo da to bude nešto što oduzima dah, što bi samo božanska mašta mogla smisliti (usporedi Izaija 55,9; 1. Korinćanima 2,9). Međutim — iznenađenje! Taj znak je sin. Ali kako bi to što će djevica roditi sina i nazvati ga “Emanuel” moglo biti znak biblijskih razmjera? Tko je ta žena i tko je njezino Dijete?

Stari zavjet nigdje izriječno ne ukazuje na ispunjenje tog važnog znaka, za razliku od znakova danih nekim drugim pojedincima, kao što je bio Gideon (Suci 6,36-40). Ipak, evo nekih mogućih ispunjenja zasnovanih samo na Starom zavjetu:

1. Budući da se izraz “djevica” odnosi na mladu ženu stasalu za udaju, mnogi pretpostavljaju da je to bila neka udana žena koja je živjela u Jeruzalemu, možda čak Izaijina žena. Tekst u Izaiji 8,3 doista bilježi rođenje Izaijinog sina kojeg je dobio s “proročicom” (što se odnosi na njegovu ženu, čija se proročka poruka sastojala, u najmanju ruku, od imena njezine djece; usporedi Izaija 7,3; 8,18). Međutim, taj je sin dobio ime Maher Šalal Haš Baz (Izaija 8,1-4), a ne Emanuel. Ipak, znakovi koje su predstavljala ta dva dječaka slični su u tome što će, prije nego što dostignu uzrast u kojem bi mogli birati između dobra i zla, Aram i sjeverni Izrael biti opustošeni (Izaija 7,16; 8,4).

2. Neki smatraju da je Emanuel zapravo Ezekiel, Ahazov sin, koji je postao sljedeći kralj. Ali ime Emanuel nigdje se ne primjenjuje na njega.

3. S obzirom na to da je Emanuel donekle tajanstven, a njegovo ime, koje se uobičajeno prevodi “s nama Bog”, ukazuje na Božju prisutnost, On bi mogao biti isti onaj Sin na kojeg se odnose proročanstva iz 9. i 11. poglavlja Knjige proroka Izaije. U tom slučaju, Njegov uzvišeni opis kao božanskog Sina (Izaija 9,6), koji je i “Jiŝajev izdanak” (Izaija 11,10), nadilazi sve što bi se moglo pripisati čak i dobrom kralju Ezekiji.

4. Prirodni porođaj neudane žene stasale za udaju doveo bi do rođenja nezakonitog djeteta iz nezakonite veze (vidi Ponovljeni zakon 22,20.21). Zašto bi Bog upućivao na takvo dijete kao na znak koji treba nadahnuti vjeru?

Nasuprot tome, Novi zavjet prepoznaje Isusa kao Emanuela (Matej 1,21-23), rođenog na čudesan način i u čistoći od strane neudane, ali zaručene djevice. Isus je također Božji Sin (Izaija 9,6; Matej 3,17), “mladica” i “izdanak” Jiŝajev (Izaija 11,1.10; Otkrivenje 22,16). Znamo ono što trebamo znati: “Ali kad dođe punina vremena, posla Bog svoga Sina, rođena od žene” (Galaćanima 4,4), da bi među nas donio Božju prisutnost.

Razmišljajte o Kristovom dolasku među ljude. Koju nam vrstu utjehe ta stvarnost može pružiti usred ovoga što nam izgleda kao hladan, zastrašujući, nehajan svijet?

S NAMA BOG (Izaija 7,14)

Kao imena Izaijine djece (Šear Jašub, "Ostatak će se obratiti", i Maher Šalal Haš Baz, što znači "brz grabež — hitar plijen"), ime Emanuel također ima značenje. Ono doslovno znači "s nama Bog". Međutim, u tom općeprihvaćenom prijevodu nedostaje nešto važno. Kao u slučaju ostalih sličnih hebrejskih imena kojima nedostaju glagoli, glagol "biti" mora se dodati, jer se u hebrejskom ne izgovara. Prema tome, Emanuel bi se moralo prevesti "s nama je Bog" (usporedite s istim riječima u Izaiji 8,10), baš kao što ime "Isus" (grčki, skraćeno od hebrejskog Jehošua ili Jošua) znači "Gospodin je spasenje", opet s glagolom koji je dodan (usporedi s imenom Izaija, koje znači "spasenje je Gospodnje").

Uostalom, ime Emanuel nije samo neki apstraktan opis. Ono sadrži obećanje koje se sada ispunjava: "Bog je s nama"!

Kakvo je značenje obećanja da je Bog s nama?

.....

.....

Nema većeg ohrabrenja i utjehe. Bog ne obećava da Njegov narod neće trpjeti teškoće i bol, ali zato obećava da će biti s njima. Psalmist kaže: "Pa da mi je i dolinom smrti proći, zla se ne bojim, jer si ti sa mnom. Tvoj štap i palica tvoja utjeha su meni." (Psalmi 23,4)

"Bog kaže: 'Kad preko vode prelaziš, s tobom sam; ili preko rijeke, neće te preplaviti. Pođeš li kroz vatru, nećeš izgorjeti, plamen te opaliti neće.' (Izaija 43,2) Gdje je bio Bog kad su Babilonci bacili trojicu Danielovih drugova u peć? S njima (Daniel 3,23-25). Gdje je bio Bog u vrijeme Jakovljeve muke, dok se s nekim hrvao do zore? U Jakovljevim rukama, najbliže što je mogao (Postanak 32,24-30).

Čak i kad se ne pojavljuje na zemlji u tjelesnom obličju, Bog proživljava iskustva svojeg naroda zajedno s njim. Gdje je bio Bog kad je gomila osudila Stjepana? Stajao je 'zdesna Bogu' (Djela 7,55). Međutim, kad je uzašao na Nebo, Isus 'sjede ... s desne strane Veličanstva u nebu' (Hebrejima 1,3). Zašto je onda Isus stajao kad je Stjepan bio u nevolji, prije nego što je kamenovan do smrti? Morris Venden primjećuje: 'Isus to nije htio promatrati sjedeći!'" (Roy Gane, *God's Faulty Heroes* [Hagerstown, Md.: Review and Herald Pub. Assn., 1996.], str. 66)

Premda imamo obećanje da je "Bog je s nama", što to vrijedi ako se i dalje suočavamo sa strašnim kušnjama i patnjom? Od kakve nam je onda koristi spoznaja o Njegovoj prisutnosti? Objasnite svoj odgovor.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

“Dat će mu ime Emanuel ... Bog je s nama.” “Svjetlost spoznaje slave Božje” vidjela se “na licu Kristovu” (2. Korinćanima 4,6). Gospodin Isus Krist bio je jedno s Ocem od vječnih vremena; On je bio “otisak njegove biti”, otisak Njegove veličine i veličanstva, “odsjev njegova sjaja”. On je došao na naš svijet kako bi objavio ovu slavu. Došao je na ovu grijehom pomračenu Zemlju da otkrije svjetlost Božje ljubavi, da bude “Bog s nama”. Stoga je za Njega prorečeno: “Dat će mu ime Emanuel.” (Ellen G. White, *Isusov život*, str. 7; u izvorniku 19)

“Judinom bi kraljevstvu bilo na dobro da je Ahaz primio ovu poruku s Neba. Međutim, on je odlučio osloniti se na tjelesnu snagu pa je zatražio pomoć od neznabožaca. U očaju je poslao glasnika asirskom kralju Tiglat Pileseru: ‘Ja sam tvoj sluga i sin tvoj! Dođi i izbavi me iz ruku aramejskog kralja i kralja Izraela, koji su se digli protiv mene.’ (2. o kraljevima 16,7) Uz molbu su bili poslani i bogati darovi iz kraljeve riznice i iz riznice Hrama.” (Ellen G. White, *Proroci i kraljevi*, str. 208; u izvorniku 329)

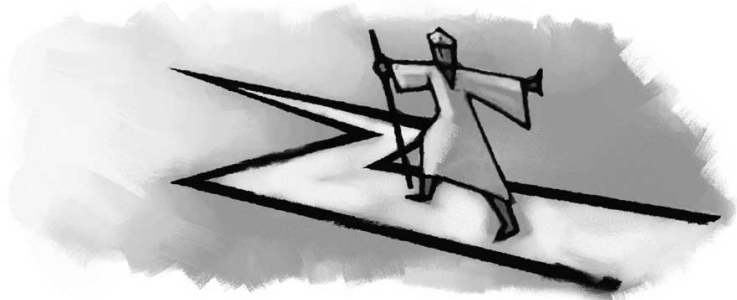
PITANJA ZA RAZGOVOR

1. U trenutku kad donosite neku odluku, je li ispravno tražiti znak od Boga? Koje opasnosti mogu biti s tim povezane?

2. Dobro je imati ljudsku pomoć, ali kako možemo prepoznati njezine granice?

3. Ruski pisac Lav Nikolajevič Tolstoj pisao je svojem prijatelju da “nema ničega goreg od života kad čovjek jednom shvati da je smrt kraj svemu”. Kako nam spoznaja da je “s nama Bog” pruža odgovor na takvu tvrdnju?

Zaključak: Bog je doveo nevjernog kralja Ahaza u okolnosti u kojima je morao donijeti tešku odluku: vjerovati ili ne vjerovati. Iako mu je Gospodin ponudio da izabere koji god znak je njegova mašta mogla zamisliti, on nije dopustio Bogu da mu pruži razlog za vjerovanje. Umjesto toga, izabrao je asirskog kralja za svojeg “prijatelja”.

Teži način

“Čekat ću Jahvu koji je lice svoje sakrio od doma Jakovljeva — u njega ja se uzdam.” (Izaija 8,17)

Biblijski tekstovi: Izaija 7,14-16; Izaija 7,17-25; Izaija 8,1-10; Izaija 8,11-15; Izaija 8,16-22.

“U zgradi koja je gorjela u njujorškoj četvrti Harlemu, pokraj prozora na četvrtom katu nalazila se slijepa djevojčica. Vatrogasci su bili očajni. Nisu mogli stati kamionom s ljestvama između zgrada niti je nagovoriti da skoči u sigurnosnu mrežu koju ona, naravno, nije mogla vidjeti.

Konačno je stigao djevojčičin otac i doviknuo joj preko razglasa da je postavljena sigurnosna mreža i da treba skočiti kad joj on kaže. Djevojčica je skočila i pritom je bila toliko opuštena da nije slomila nijednu kost, nije čak istegnula nijedan mišić pri tom skoku s četvrtog kata. Potpuno je vjerovala svojem ocu i kad je čula njegov glas, učinila je ono što je on rekao da je najbolje.” (Michael P. Green, *1500 Illustrations for Biblical Preaching*, str. 135)

Bog je na isti način pružio silni dokaz da želi ono što je najbolje za svoju djecu, ali ona su odbila lakši način koji im je najprije pokazao. Zato im je morao progovoriti preko grmljavine i potopa.

Koje pouke danas možemo izvući iz njihovih pogrešaka?

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Služba liječenja, Znaci vremena*, 2014., poglavlja 33 i 34

ISPUNJENO PROROČANSTVO (Izaija 7,14-16)

U Izaiji 7,14-16 znak Emanuela povezan je s posebnom nedoumicom kralja Ahaza — prije nego što dijete Emanuel dostigne uzrast kada će moći birati između različitih vrsta hrane, “opustjet će zemlja, zbog koje strepiš, od dvaju kraljeva” (Izaija 7,16). To se odnosi na zemlje i kraljeve Arama i sjevernog Izraela (vidi Izaija 7,1.2.4-9), i ponovljeno je Božje obećanje da će njihova moć ubrzo biti ugašena.

Zašto Izaija spominje “vrhnje i med” koje će dječak morati jesti? Izaija 7,15.

Judejske usjeve i polja uništiti će Asirci (Izaija 7,23-25). Zato će se narod, uključujući i starozavjetnog Emanuela, tko god on bio (Izaija 7,14.15), biti prisiljen vratiti nomadskoj prehrani (Izaija 7,21.22). Ali iako će biti siromašni, imat će dovoljno da bi preživjeli.

Kada se proročanstvo o Aramu i sjevernom Izraelu ispunilo? 2. o kraljevima 15,29.30; 16,7-9; 1. Ljetopisa 5,6.26.

To Izaijino proročanstvo dano je oko 734. godine pr. Kr. U odgovoru na Ahazovo mito, Tiglat Pileser III. učinio je ono što bi vjerojatno i inače učinio — razbio je sjeverni savez, osvojio Galileju i transjordanska područja sjevernog Izraela, protjerao dio stanovništva i pretvorio te teritorije u asirske pokrajine (734.—733. g. pr. Kr.). Ostatok Izraela je spašen pošto se Hošea, nakon ubojstva kralja Pekaha, predao i platio danak. Tijekom 733. i 732. godine pr. Kr., Tiglat Pileser je osvojio Damask, prijestolnicu Arama. Tada je i Aram pripojio asirskim pokrajinama. Tako su do 732. godine, za manje od dvije godine od Izaijinog proročanstva, Aram i Izrael bili potpuno poraženi, i to se sve zbilo u vrijeme dvojice kraljeva koji su prijetili Ahazu.

Ubrzo nakon što je 727. godine pr. Kr. Tiglat Pilesera III. zamijenio Salmanasar V., izaelski kralj Hošea počinio je političko samoubojstvo pobunivši se protiv Asirije. Asirci su zauzeli glavni grad Samariju 722. godine pr. Kr. i protjerali tisuće Izraelaca u Mezopotamiju i Mediju, gdje su se oni konačno stopili s mjesnim stanovništvom i izgubili svoj identitet (vidi Izaija 7,8 — za manje od 65 godina Efrajim više nije ni postojao kao narod). Bog je pretkazao što će se dogoditi neprijateljima Jude, ali Njegova poruka Ahazu glasila je da bi se to dogodilo u svakom slučaju, bez ikakve potrebe za oslanjanjem na Asiriju.

Što već sada možemo učiniti kako bismo sačuvali vjeru i ostali čvrsti kad naidu nevolje u budućnosti? Vidi 1. Petrova 1,13-25.

PRETKAZANE POSLJEDICE (Izaija 7,17-25)

Pročitajte navedene retke. Što Gospodin kaže da će se dogoditi zemlji? Zašto nas takav ishod ne bi trebao iznenaditi?

.....

.....

“Zalutalom Izraelu upućivan je poziv za pozivom da se vrati i da bude vjeran Gospodinu. Proroci su nježno opominjali; i dok su stajali pred narodom, ozbiljno nagovarajući ljude da se pokaju i promijene, njihove riječi donosile su plod na slavu Bogu.” (Ellen G. White, *Proroci i kraljevi*, str. 206; u izvorniku 325)

Tako je za Ahaza, čovjeka straha prije nego vjere, dobra vijest od Boga glasila da će Aram i Izrael biti uništeni. Loša vijest bila je da će se Asirija, saveznik i “prijatelj” kojeg je on izabrao, pokazati kao daleko opasniji neprijatelj nego što su to bili Aram i Izrael. Zbog odbijanja Božjeg besplatno ponuđenog izbavljenja, Ahazu je bio zajamčen poraz. Ako je Ahaz u tom trenutku mislio da se njegov svijet raspada, kako li se osjećao poslije, kad su stvari postale još mnogo gore!

“Bolje je uzdati se u Gospoda, nego se oslanjati na knezove.” (Psalam 118,9 — Šarić) Kako je Ahaz mogao povjerovati da će se Tiglat Pileser III. zadovoljiti zauzimanjem zemalja sa sjevera, a poštediti Judu? Asirski spisi, kao što su ljetopisi asirskih kraljeva, svjedoče o činjenici da je njihova žudnja za moći bila neutaživa.

Pročitajte 2. o kraljevima 16,10-18; 2. Ljetopisa 28,20-25. Što se događalo Ahazu? Koje je duhovno načelo tu razotkriveno? Zašto nas njegovi postupci ne bi trebali iznenaditi?

.....

.....

U 2. Ljetopisa 28,20-23 snažno se sažimaju posljedice do kojih je došlo zato što je Ahaz tražio pomoć od Asirije umjesto da se osloni na Gospodina.

Mi se oslanjamo na ono što možemo vidjeti, osjetiti, okusiti i dodirnuti — na stvari ovoga svijeta. Međutim, kao što znamo, stvari ovoga svijeta će nestati. Pogledajte 2. Korinćanima 4,18. Što nam govore ovi redci? Kako možemo primijeniti njihovu poruku na vlastiti život? I što će se za nas promijeniti ako to učinimo?

ŠTO SE KRIJE U IMENU? (Izaija 8,1-10)

Možete li zamisliti da se igrate loptom s Izajinim mladim sinom? Dok biste izgovorili: “Maher Šalal Haš Baz, baci mi loptu!” — već bi bilo prekasno. Ali još duže od samog tog imena bilo je njegovo značenje: “brz grabež — hitar plijen”.

Poruka tog imena očito je imala veze s nekim brzim osvajanjem — ali tko je osvojio što? Izaija 8,4.

.....

Ulomak u Izaiji 8,1-10 naglašava poruku iz 7. poglavlja. Prije nego što dijete dostigne određenu razvojnu fazu, Asirija će odnijeti ratni plijen iz prijestolnica Arama i sjevernog Izraela. Štoviše, i Judu će, zato što je odbacio Božju poruku mira, prikazanu mirnom tekućicom Šiloaha koja utječe u Jeruzalem, svladati moćna asirska sila prikazana kao izlivanje velike rijeke Euftrat.

Zato što se Ahaz obratio Asiriji, imena Izajinih sinova odnosila su se na Judu kao i na sjeverni Izrael: “Brz grabež — hitar plijen”, ali “Ostatak će se obratiti”. Zašto je ipak još uvijek bilo nade? Zato što su, premda je Asirija preplavila Emanuelovu zemlju (Izaija 8,8), oni još uvijek imali obećanje “s nama je Bog” (Izaija 8,10). Doista, tema koju vidimo ovdje prožima cijelu Knjigu proroka Izaije — iako će se sud nad Božjim neprijateljima u Judeji i drugim narodima izliti u obliku vojnih pustošenja, patnje i progonstva, Gospodin će biti s vjernim pripadnicima svojeg naroda koji prežive i vratit će ih u njihovu zemlju.

Zašto nam Izaija govori da je službeno upisao djetetovo ime i da je stupio u bračni odnos sa svojom ženom (“proročicom”)? Izaija 8,1-3.

.....

Vrijeme rođenja tog sina imalo je za njega veliku važnost kao znak. Kao sa znakom Emanuela, od trenutka njegovog začeća i rođenja do trenutka kad će Asirija poraziti Aram i Izrael, proći će manje vremena nego što je potrebno da dječak dostigne ranu fazu razvoja — u ovom slučaju da oslovljava svojeg oca i majku (Izaija 8,4). Pošto je službeno upisao dječakovo ime čak i prije njegovog začeća, Izaija je od tog djeteta i njegovog imena načinio otvoreno proročanstvo koje se moglo provjeriti na osnovi događaja koji će uslijediti.

Usprkos ponovljenim grijesima naroda koji se smatrao Njegovim, Gospodin ga je još uvijek želio spasiti. Kako možemo prihvatiti to načelo i primijeniti ga na sebe, pogotovo kada doživimo neuspjeh i pad u svojem duhovnom životu?

NEMAMO SE ČEGA BOJATI AKO SE BOJIMO BOGA (Izaija 8,11-15)

U svojem prvom nastupnom govoru američki predsjednik Franklin D. Roosevelt poručio je naciji obeshrabrenoj Velikom depresijom: "Jedino čega se trebamo plašiti jest strah." Izaijina poruka potištenom narodu glasila je: "Nemamo se čega bojati ako se bojimo Boga."

Bog je opomenuo Izaiju da se ne plaši onoga čega se njegov narod plašio, već da se boji Njega (Izaija 8,12.13). To je važna tema u Svetome pismu. Na primjer, u Otkrivenju 14,6-12 tri anđela širom svijeta objavljuju poruku: Bojte se Boga i odajte Mu slavu umjesto da se bojite i slavite silu Zvijeri iz zemlje opisane u 13. poglavlju.

Kako razumijete pojam "bojati se" Boga? Što to znači, pogotovo u svjetlu zapovijedi da ljubimo Boga (Matej 22,37)?

.....

.....

Istinski strah od svetog Boga znači priznati Ga kao vrhovnu silu u svemiru. Takav strah nadilazi svaki drugi strah. Ako je On s vama, nitko vas ne može dirati bez Njegovog dopuštenja. Ako je On protiv vas zato što ste se pobunili protiv Njega, možete bježati, ali se ne možete sakriti!

Zar misao da se trebamo bojati Boga ne proturječi retku u 1. Ivanovoj 4,18? "Straha u ljubavi nema, nego savršena ljubav izgoni strah; jer strah je muka i tko se boji, nije savršen u ljubavi."

.....

.....

Ima raznih vrsta straha. Ako je netko tko ima veliku moć istodobno i vaš prijatelj s kojim dijelite uzajamnu ljubav, vi se nećete plašiti te osobe u smislu da bi vas ona mogla povrijediti. Ali imat ćete izvjesnu dozu straha u smislu da prepoznajete i poštujete moć koju ta osoba posjeduje i granice koje postoje unutar vašeg odnosa.

Kao kršćani, mi ne trebamo ljubiti stvari ovoga svijeta koje ljube svjetovni ljudi (1. Ivanova 2,15). Razmišljajući dalje u tom smjeru, trebamo postaviti sebi pitanje: Postoji li nešto čega se ovaj svijet plaši, a čega se mi kao kršćani ne bismo trebali plašiti? Ako postoji, što je to i zašto se mi toga ne bismo trebali bojati? U isto vrijeme, čega se svijet ne boji, a mi bismo se kao kršćani trebali bojati? Pogledajte, primjerice: Matej 10,28; Jeremija 10,2.3.

TAMA NEZAHVALNIH ŽIVIH MRTVACA (Izaija 8,16-22)

Pročitajte navedeni tekst. O čemu on govori? Kakve to veze ima s kraljem Ahazom? Ukratko iznesite svoje zaključke.

.....

.....

Ahaz je bio duboko umiješan u pogansku religiju (2. o kraljevima 16,3.4.10-15; 2. Ljetopisa 28,2-4.23-25), koja je, opet, bila uvelike povezana s okultnim (usporedite Ponovljeni zakon 32,17; “Što pogani žrtvuju, žrtvuju vrazima” — 1. Korinćanima 10,20). Različiti aspekti suvremenog vračanja imaju dojmive paralele u starim bliskoistočnim ritualima, o čemu svjedoče izvanbiblijski zapisi iz tog vremena. Doista, čak i mnoge današnje pojavnosti *new agea* jednostavno su suvremena očitovanja tih starih okultnih običaja.

Izaijin opis očaja koji proizlazi iz oslanjanja na druge duhove osim na Gospodina (Izaija 8,21.22) točno odgovara Ahazu (usporedite 2. Ljetopisa 28,22.23). Izaija govori o ljudima koji su se razljutili i koji proklinju svojega kralja (Izaija 8,21). To je trebalo upozoriti Ahaza da će ga ljudi proklinjati zato što ih je navodio na zazivanje duhova. Čak i kad je Ahaz umro, napravljena je iznimka u vezi s njegovim pokopom zbog nedostatka poštovanja prema njemu: “Ali ga nisu unijeli u grobove kraljeva Izraelovih.” (2. Ljetopisa 28,27 — Varaždinska Biblija)

Što sljedeći tekstovi govore o zazivanju duhova? Levitski zakonik 20,27; Ponovljeni zakon 18,9-14.

.....

.....

Odvajanje od okultnog pitanje je odanosti Bogu. Ulomak u 1. Ljetopisa 10,13.14 primjenjuje to načelo na slučaj kralja Šaula: “Tako pogibe Šaul zbog svojega nevjerstva kojim se iznevjerio Gospodu — zbog riječi Gospodnje koju nije držao, kao i zato što je tražio vodstvo od zazivača duhova, a nije pitao Gospoda. Zato ga je pogubio i prenio kraljevstvo na Davida, sina Jišajeva.” (Varaždinska Biblija)

Osvrnite se na vlastiti život i na utjecaje koji vas okružuju. Na koje ste profinjene načine izloženi načelima koja se nalaze u pozadini okultnog i različitih oblika spiritizma? Čak ako ih ne možete u potpunosti izbjeći, što možete poduzeti da biste njihov utjecaj na vas i vašu obitelj sveli na najmanju moguću mjeru?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

U knjizi *Velika borba* pročitajte poglavlje pod naslovom: “Mogu li nam se mrtvi javljati?”, str. 434—442 (u izvorniku 551—562).

“U doba Hebreja bilo je ljudi koji su, kao i spiritisti danas, tvrdili da održavaju vezu s umrlima. Ali “vračarski duhovi”, kako su nazivali posjetitelje s drugih svjetova, u Bibliji su nazvani “duhovi đavolski”. (Usporedi Brojevi 25,1-3; Psalam 106,28; 1. Korinćanima 10,20; Otkrivenje 16,14.) Gospodin je održavanje veze s duhovima proglasio odvratnim i svečano ga zabranio pod prijetnjom smrtne kazne. (Levitski zakonik 19,31; 20,27) Već sam naziv čarobnjaštvo danas izaziva prijezir. Tvrdnja da ljudi mogu stupiti u vezu sa zlim duhovima smatra se pričom iz mračnog srednjeg vijeka. Ali spiritizam, koji broji na stotine tisuća i na milijune obraćenika, koji je ušao u znanstvene krugove, koji je nahru pio u crkve i naišao na naklonost u zakonodavnim tijelima, pa čak i u kraljevskim dvorima — ova mamutska prijevara nije drugo do oživljavanje osuđenog i zabranjenog starog čarobnjaštva pod novom krinkom.” (Ellen G. White, *Velika borba*, str. 438; u izvorniku 556)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Razgovarajte o spiritizmu koji se pojavljuje u filmovima, knjigama, na televiziji i u popularnoj kulturi. Ako se ništa ne može učiniti da bi se to zaustavilo, kako možemo upozoriti druge na opasnost od onoga što je za mnoge ljude samo bezazlena razonoda i ništa više? Zašto je ispravno razumijevanje stanja mrtvih toliko važno da bismo bili zaštićeni od tih prijevara?

2. Pročitajte Izaija 8,20. Prepričajte ulomak svojim riječima. Neka više ljudi u razredu naglas pročita svoj prijevod. Što nam Gospodin tu govori?

3. Razmišljajte više o misli da Boga treba ljubiti i bojati Ga se u isto vrijeme. Na koje načine naša ljubav proizlazi iz tog straha? Ili naš strah proizlazi iz te ljubavi? Razgovarajte o tome.

Zaključak: Preko Izaijinih postupaka i obitelji, kao i preko njegovih riječi, Bog ponavlja poruku upozorenja i nade da je jedina sigurnost uzdati se u Boga koji zna što radi. On ima i ljubavi i snage da vodi, štiti i da se stara za one koji Mu to dopuste. Ali za one koji se okrenu drugim silama, postoji samo mrak i tama.

Plemeniti Knez mironosni

“Jer, dijete nam se rodilo, sina dobismo; na plećima mu je vlast. Ime mu je: Savjetnik divni, Bog silni, Otac vječni, Knez mironosni.” (Izaija 9,6)

Biblijski tekstovi: Izaija 9,1-5; Izaija 9,6.7; Izaija 9,8-10,34; Izaija 11; Izaija 12,1-6.

“Dr. Robert Oppenheimer, koji je nadgledao stvaranje prve atomske bombe, pojavio se pred američkim Kongresom. Postavili su mu pitanje postoji li ikakva zaštita protiv tog oružja. ‘Naravno’ odgovorio je veliki fizičar. ‘A to je...?’

Dr. Oppenheimer je pogledao u slušateljstvo koje se utišalo očekujući odgovor i tiho rekao: ‘Mir.’” (Paul Lee Tan, ur., *Encyclopedia of 7.700 Illustrations: Signs of the Times*, str. 989)

Mir je nedostižni san čovječanstva. Procjenjuje se da je od početka pisane povijesti na ovome svijetu bilo samo oko osam posto vremena provedenog u miru. Tijekom tih godina prekršeno je najmanje osam tisuća sporazuma (Isto, str. 987, prilagođeno).

Godine 1895. Alfred Nobel, pronalazač dinamita, osnovao je fond za dodjelu nagrada pojedincima koji daju istaknut doprinos miru (Isto, str. 988, prilagođeno). Posljednjih godina, međutim, čak su i neki dobitnici Nobelove nagrade za mir bili umiješani u nasilne sukobe.

Ovog ćemo tjedna čitati u Jedinome koji može donijeti pravi i vječni mir.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Služba liječenja*, Znaci vremena, 2014., poglavlje 35

IZLAZ IZ MRAKA ZA GALILEJU (Izaija 9,1-5)

Zašto Izaija 9,1 počinje riječju “ali” (prijevodi Šarića i Daničića) koja ukazuje na suprotnost u odnosu na ono što joj prethodi?

.....

Ulomak u Izaiji 8,21.22 opisuje beznadno stanje onih koji se okreću zazivanju duhova umjesto pravom Bogu: “Pogleda l’ po zemlji, gle, svuda samo mrak i strava, svuda tmina tjeskobna.” (Izaija 8,22) Nasuprot tome, “one što mrklu zemlju obitavahu svjetlost jarka obasja” (Izaija 9,1). Galilejci su ovdje izdvojeni kao narod koji će primiti poseban blagoslov — “svjetlost jarku” (Izaija 9,1). Narod će se umnožiti i radovati jer će Bog slomiti “šibu njegova goniča” (Izaija 9,3).

Područje oko Galilejskog jezera ovdje se spominje zato što je ono bilo među prvim izraelskim osvojenim teritorijima. U odgovoru na Aha-zov zahtjev za pomoć, Tiglat Pileser III. zauzeo je Galileju i transjordan-sko područje sjevernog Izraela, odveo dio naroda u zarobljeništvo i pretvorio te teritorije u asirske pokrajine (2. o kraljevima 15,29). Dakle, Izaijina je poruka da će oni koji su prvi osvojeni prvi vidjeti oslobođenje.

Koga Bog koristi da bi izbavio svoj narod? Izaija 9,6.7.

.....

Kada se i na koji način proročanstvo iz Izaije 9,1-5 ispunilo? Matej 4,12-25.

.....

Nije slučajno što se Isusova služba u početku odvijala u Galileji, gdje je On pružao ljudima nadu objavljujući Radosnu vijest o Božjem kraljevstvu i liječeći bolesne, što je obuhvaćalo i oslobođanje opsjednutih od robovanja zlodusima (Matej 4,24).

Tu vidimo savršeni primjer kako Biblija koristi događaje iz starozavjetnog razdoblja kao najavu onoga što će se odigrati u novozavjetno vrijeme. Gospodin je izmiješao slike iz jedne ere sa slikama iz druge, kao u Mateju 24, kada je Isus povezo razorenje Jeruzalema 70. godine s razaranjem na svršetku vremena.

Ako bi vas netko pitao od čega vas je Isus izbavio, što biste odgovorili? Kakvo je vaše svjedočanstvo u vezi s Kristovom silom u vašem životu?

DIJETE ZA NAS (Izaija 9,5.6)

Evo i trećeg posebnog rođenja u Knjizi proroka Izaije, nakon spomenutog rođenja Emanuela i Maher Šalal Haš Baza.

Što je posebno u vezi s Djetetom koje nalazimo u ovim redcima? Izaija 9,6.7.

.....

Zapazite da ovaj Izbavitelj ima nekoliko imena koja Ga opisuju na različite načine. Na starom Bliskom istoku kraljevi i bogovi imali su više imena, što je pokazivalo njihovu veličinu. On je "Savjetnik divni"; riječ "divni" ima isti hebrejski korijen kao i riječ "čudesan" koju je Anđeo Gospodnji upotrijebio kad se predstavljao Samsonovom ocu (Suci 13,18 — Šarić), prije nego što se podigao u nebo u plamenu s Manoahovog žrtvenika (Suci 13,20), čime je pretkazao svoje prinošenje na žrtvu koje će se odigrati više od tisuću godina poslije. O njemu se govori kao o božanskom Biću ("Bog silni") i vječnom Stvoritelju ("Otac vječni"; vidi Luka 3,38: "... sin Adamov, sin Božji" — Šarić). On je kralj iz Davidove dinastije, a Njegovo kraljevstvo mira bit će vječno.

S obzirom na ta imena, tko bi jedini mogao biti to Dijete? Vidi Luka 2,8-14.

.....

Neki su Ga pokušali poistovjetiti s kraljem Ezekijom, ali taj opis uvelike nadmašuje svako obično ljudsko biće. Ovom opisu odgovara samo jedna osoba: Isus Krist, Božji Sin i Stvoritelj (Ivan 1,1-3.14; Kološanima 1,15-17; 2,9; Hebrejima 1,2), koji nam se rodio da bi nas spasio i dao nam mir. On je primio svu vlast na Nebu i na Zemlji i uvijek je s nama (Matej 28,18-20). Premda je zadržao svoje božanstvo, postao je čovjek i ostat će to zauvijek, u svakom trenutku sposoban suosjećati s našim slabostima (Hebrejima 4,15). "Jer nam se rodi Dijete..." za sva vremena!

"Kada je Krist došao na naš svijet, Sotona je već djelovao i ometao svaki pedelj Njegovog napredovanja na stazi od jaslada do Golgote. Sotona je optuživao Boga da zahtijeva samoodricanje od anđela, dok sam uopće ne zna što to znači i ne podnosi nikakvu osobnu žrtvu za druge. To je bila optužba koju je Sotona iznosio protiv Boga na Nebu. I nakon što je protjeran s Neba, zli je nastavio optuživati Gospodina da zahtijeva tešku službu koju sam nije spreman obavljati. Krist je došao na ovaj svijet, suočio se s tim lažnim optužbama i otkrio Oca." (Ellen G. White, *Selected Messages*, sv. 1, str. 406,407)

Što nam taj navod govori o Božjem karakteru?

Šiba Božjega gnjeva (Izaija 9,7—10,34)

Ovaj odlomak objašnjava tekst u Izaiji 9,1-5, gdje se pretkazuje izbjavljenje naroda koji je izmučen i u tami, koji se uzdao u zazivanje duhova i postao žrtva ratnih osvajanja i progona: "Šibu njegova goniča slomi kao u dan midjanski." (Izaija 9,3)

Čitajte o patnjama Božjeg naroda opisanim u navedenim tekstovima. Usporedite to s kletvama u Levitskom zakoniku 26,14-39. Zašto je Bog kažnjavao svoj narod postupno, a ne odjednom? Što nam to govori o Njegovom karakteru i namjerama?

.....

.....

Da je Bog želio uništiti svoj narod, mogao ga je odmah predati Asircima. Ali On je strpljiv, "jer neće da se itko izgubi" (2. Petrova 3,9). Kao u razdoblju "sudaca", Bog je dopustio da Judejci i Izraelci iskuse neke posljedice svojeg bezumlja kako bi razumjeli što rade i dobili priliku da naprave bolji izbor. Pošto su ustrajavali u zlu i otvrdnuli srce prema Njemu i pozivima koje je slao preko svojih proroka, On je postupno povlačio svoju zaštitu. Ali oni su se i dalje bunili. Taj se ciklus ponavljao u obliku silazne spirale dok Bog više nije mogao ništa učiniti.

Pročitajte cijeli ulomak u Izaiji 9,7—10,2. Za koje je grijeha narod bio kriv? Protiv koga su ih oni počinili? Tko je bio kriv među njima?

.....

.....

Ovdje kao i u cijeloj Bibliji vidimo stvarnost slobodne volje. Bog je ljude stvorio slobodnima (u protivnom Ga ne bi mogli istinski voljeti), a sloboda podrazumijeva i mogućnost da se pogriješi. Premda nas Bog uvijek iznova nastoji privući otkrivajući nam svoju ljubav i svoj karakter, On će ipak dopustiti da se suočimo s plodovima svojih pogrešnih odluka, to jest s boli, patnjom, strahom, nemirom i tako dalje, a sve to da bi nam pomogao da uvidimo kamo zapravo vodi odvratanje od Njega. Pa ipak, sve to čak ni tada ne navede ljude da odbace grijeh i dođu Gospodinu. Slobodna volja je nešto divno. Bez nje ne bismo mogli biti ljudi. Ali teško onima koji je pogrešno koriste.

Kako je Bog upotrijebio patnju u vašem životu da bi vas vratio s pogrešnog puta? (Ili vi možda još uvijek niste shvatili poruku?)

KORIJEN I MLADICA U JEDNOME (Izaija 11)

Tko je “mladica” koja izrasta “iz panja Jišajeva” u Izaiji 11,1? Vidi također Zaharija 3,8; 6,12.

Izaija 11,1 nadovezuje se na sliku posječenog stabla (Izaija 10,33-34). “Panj Jišajev” iznosi misao da će Davidova loza (Jišajevog sina) izgubiti moć (Daniel 4,10-17.20-26). Ali će izrasti “mladica/izdanak” iz naizgled propalog “panja”; pojavit će se vladar koji vodi podrijetlo od Davida.

Zašto je taj novi vladar iz Davidove loze nazvan i “Jišajev izdanak” (Izaija 11,10)? Koji je smisao? Otkrivenje 22,16.

Ovaj opis odgovara jedino Isusu Kristu koji je istodobno “krijen i izdanak Davidov” (Otkrivenje 22,16). Krist je došao iz Davidove loze (Luka 3,23-31) koji je potekao od Adama, a on je bio “Božji sin” (Luka 3,38) u smislu da ga je Krist stvorio (vidi Ivan 1,1-3.14). Dakle, Krist je bio Davidov predak, kao i potomak!

Na koje sve načine taj novi Vladar iz Davidove loze preokreće zle posljedice grijeha i otpadništva? Izaija 11.

On razmišlja i postupa u skladu s Gospodinom, sudi pravedno, kažnjava zle i donosi mir. Kad On preuzme vlast, Gospodin će vratiti, obnoviti i ujediniti vjerni ostatak Izraela i Jude (usporedi Izaija 10,20-22). Bit će obnovljeno snažno, ujedinjeno kraljevstvo kao u vrijeme kralja Davida koji je porazio Filistejce i druge narode. Ali taj novi Vladar bit će veći od Davida u tome što će obnoviti mir zalazeći čak u bit samog stvaranja — grabljive zvijeri više neće biti mesojedi i živjet će u miru zajedno sa svojim nekadašnjim plijenom (Izaija 11,6-9).

Odnosi li se 11. poglavlje Knjige proroka Izaije samo na prvi Kristov dolazak, samo na drugi, ili na oba? Razmotrite cijelo proročanstvo i označite koji dijelovi teksta govore o kojem dolasku.

U 11. poglavlju Knjige proroka Izaije oba Isusova dolaska prikazana su kao jedna slika. Oni su uzajamno povezani jer su to dva dijela jedne cjeline, kao dvije strane iste plohe. Da bi se dovršio, plan spasenja zahtijeva oba dolaska — prvi koji se već dogodio, i drugi koji mi očekujemo kao vrhunac svih nada koje njegujemo kao kršćani.

Što je Krist postigao u vrijeme svojega prvog dolaska što nam daje takvu sigurnost u Njegov drugi dolazak? Kakva bi bila svrha prvog dolaska kad ne bi bilo drugog?

"TI ME UTJEŠI!" (Izaija 12,1-6)

Dvanaesto poglavlje Knjige proroka Izaije zapravo je kratki psalam u slavu Bogu zbog Njegove milostive i moćne utjehe. Taj psalam, stavljen u usta pripadnika obnovljenog ostatka, uspoređuje obećano izbavljenje s izbavljenjem Izraelaca iz Egipta opisanim u Izlasku (vidi Izaija 11,16). On podsjeća na pjesmu Mojsija i Izraelaca kad su bili spašeni od faraonove vojske u Crvenom moru (vidi Izlazak 15).

Usporedite tu pjesmu iz 12. poglavlja s pjesmom Mojsija i Janjeta u Otkrivenju 15,2-4. Za što obje pjesme slave Boga?

.....

Redak u Izaiji 12,2 poistovjećuje dolazećeg Izbavitelja s Isusom. On kaže: "Bog je spasenje moje" i "on je moje spasenje". Ime Isus znači "Gospodin je spasenje" (usporedi Matej 1,21).

Kakvo je značenje misli sadržane u Isusovom imenu "Gospodin je spasenje"?

.....

.....

Ne samo da Gospodin daruje spasenje (Izaija 12,2), već je On sâm spasenje. Prisutnost Sveca Izraelova među nama (Izaija 12,6) za nas je od najveće važnosti. Bog je s nama! Isus ne samo da je činio čuda, već je Riječ "tijelom postala i nastanila se među nama" (Ivan 1,14). Ne samo da je ponio naše grijeha na križ, već je postao grijeh umjesto nas (2. Korinćanima 5,21). Ne samo da donosi mir, On jest naš mir (Efežanima 2,14).

Nije čudo što će "Jišajev izdanak [biti] dignut kao stijeg narodima" (Izaija 11,10). Uzdignut na križu, On privlači sve ljude k sebi (Ivan 12,32.33)! Ostatak će se obratiti "Bogu jakome" (Izaija 10,21), Djetetu rođenom za nas, "Knezu mironosnom" (Izaija 9,5)!

Razmišljajte o misli da je Isus naše spasenje. Pročitajte Rimljanima 3,24. Tamo stoji da smo otkupljeni u Isusu. Otkupljenje je u Njemu, a zahvaljujući Božjem milosrđu i milosti, mi možemo imati vječni udjel u tom otkupljenju. Drugim riječima, možemo postati otkupljeni u Njemu na osnovi vjere, a ne na osnovi djela, jer nijedno naše djelo nije dovoljno dobro da bi nas otkupilo. Jedino Kristova djela koja nam se pripisuju na osnovi vjere, mogu nam donijeti otkupljenje. Kako vam ta istina pruža nadu i sigurnost u spasenje, pogotovo kad vas preplavi osjećaj vlastite nedostojnosti?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

“Srce zemaljskog oca nježno voli svog sina. On promatra lice svog djeteta i drhti na pomisao o životnoj opasnosti. On čezne da zaštiti svoje drago dijete od Sotonine sile i sačuva ga od kušnji i sukoba. Bog je dao svog jedinorođenog Sina da se nađe u još žešćem sukobu, i mnogo strašnijoj opasnosti, da bi životna staza naše djece bila sigurna. ‘U ovome se sastoji ljubav.’ (1. Ivanova 4,10) Čudite se, nebesa, i divi se, Zemljo!” (Ellen G. White, *Isusov život*, str. 27; u izvorniku 49)

“Krist je zadovoljio uvjete koji su bili potrebni za čovjekovo spasenje. Nijedan anđeo, nijedan čovjek nije bio podoban za to veliko djelo koje je trebalo obaviti. Samo je Sin Čovječji mogao biti uzdignut jer je samo vječna priroda mogla pokrenuti postupak otkupljenja. Krist se povezo s nevjernicima i grešnicima, uzeo je udjela u ljudskoj naravi, prolio svoju krv i prinio svoju dušu kao žrtvu za grijeh. Na nebeskom vijeću odmjerena je čovjekova krivnja, procijenjen je gnjev zbog grijeha, a Krist je ipak objavio svoju odluku da odgovornost preuzme na sebe kako bi zadovoljio uvjete pod kojima će se palom čovječanstvu pružiti nada.” (Ellen G. White, *The Signs of the Times*, 5. ožujka 1896.)

PITANJA ZA RAZGOVOR

Kao što smo vidjeli u Izaiji 11, Gospodin je oba Kristova dolaska prikazao jednom slikom. To nam pomaže da barem donekle objasnimo zašto neki Židovi nisu prihvatili Krista u vrijeme Njegovog prvog dolaska — očekivali su da On učini ono što će se dogoditi tek u vrijeme drugog dolaska. Što nam to govori o važnosti pravilnog razumijevanja naravi Kristovog dolaska? Kako, na primjer, pogrešna shvaćanja o Njegovom drugom dolasku mogu izložiti ljude velikoj Sotoninoj prijevari na svršetku vremena? (Vidi Ellen G. White, *Velika borba*, 39. poglavlje)

Zaključak: U dane proroka Izaije, čije ime znači “Gospodnje spasenje”, Bog je svojem narodu ostatka obećao spasenje od uništenja koje će ga snaći kao posljedica otpada. To proročanstvo o nadi nalazi svoje konačno ispunjenje u Isusu, čije ime znači “Gospodin je spasenje”.

Prisvajanje Božje uloge

“Gle, ovo je Bog naš, u njega se uzdasmo, on nas je spasio; Ovo je Jahve u koga se uzdasmo! Kličimo i veselimo se spase-nju njegovu.” (Izaija 25,9).

Biblijski tekstovi: Izaija 13; Izaija 13,2-22; Izaija 14; Izaija 24—27.

“Nakon prilično oštre propovijedi u kojoj je govorio o ponosu, propovjedniku je prišla žena koja ga je slušala. Rekla je da je vrlo uznemirena i da bi htjela priznati svoj veliki grijeh. Propovjednik ju je pitao koji je to grijeh.

‘Grijeh ponosa’, odgovorila je. ‘Naime, prije par dana čitav sam sat sjedila pred ogledalom diveći se svojoj ljepoti.’

‘O’, odvratio je propovjednik, ‘to nije bio grijeh ponosa — to je bio grijeh umišljenosti!’ (Paul Lee Tan, ur., *Encyclopedia of 7.700 Illustrations: Signs of the Times*, str. 1100)

Još otkad se grijeh prvi put začeo u srcu jednog moćnog anđela, ponos ne poštuje granice stvarnosti (ni kod anđela ni kod ljudi). Nigdje taj problem ne djeluje tako ružno kao kod onih koji njeguju duhovni ponos, vrlo žalosnu crtu bića koja su toliko iskvarena da se mogu spasiti samo na osnovi djela koja netko drugi čini umjesto njih.

Ovog ćemo tjedna razmotriti, između ostalog, podrijetlo ponosa i samouzvišenja.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Služba liječenja, Znaci vremena*, 2014., poglavlje 36

PROPAST NARODA (Izaija 13)

U Izaiji 13,1 navodi se autor (usporedi Izaija 1,1; 2,1). To je početak novog dijela njegove knjige. Poglavlja 13—23 sadrže proročanstva o sudu nad različitim narodima. Pogledajmo ih.

Zašto proročanstva protiv različitih naroda počinju od Babilona?

U Izaiji 10,5-34 već je najavljen sud nad Asirijom koja je bila najveća opasnost u vrijeme proroka Izaije. Dok se u Izaiji 14,24-27 ukratko ponavlja Gospodnji plan za slamanje Asirije, poglavlja 13—23 bave se uglavnom drugim prijetnjama od kojih je najvažnija upućena Babilonu.

Obdaren bogatim i starim kulturnim, vjerskim i političkim naslijeđem, Babilon se pojavljuje kao velesila koja je osvojila i porabila Judu. Međutim, iz ljudske perspektive, u vrijeme proroka Izaije nije bilo tako očito da bi Babilon mogao biti ugroza Božjem narodu. Tijekom većeg dijela Izaijine službe, Babilonom je vladala Asirija. Od 728. godine pr. Kr., kad je Tiglat-Pileser III. zauzeo Babilon i bio proglašen babilonskim kraljem pod vladarskim imenom Pul (vidi 2. o kraljevima 15,19; 1. Ljepotisa 5,26), asirski kraljevi u više su navrata zauzimali Babilon (710., 702., 689. i 648. g. pr. Kr.). Ipak, Babilon je na kraju postao velika sila u tom području koja će uništiti judejsko kraljevstvo.

Pročitajte cijelo 13. poglavlje Knjige proroka Izaije. Zapazite kako se snažni izrazi ovdje koriste. Zašto Bog pun ljubavi čini ili dopušta da se dogodi nešto takvo? Jasno je da će i neki nevini ljudi stradati, zar ne (Izaija 13,16)? Kako možemo razumjeti takvo Božje postupanje? Što nam ti tekstovi, i svi tekstovi u Bibliji koji govore o Božjem gnjevu i srdžbi protiv grijeha i zla, govore o njihovoj groznoj naravi? Zar sama činjenica da Bog ljubavi reagira na takav način nije dovoljan dokaz o tome koliko je grijeh strašan? Moramo imati na umu da ovdje preko Izaije upozorenja izgovara Isus — isti onaj Isus koji je opraštao, liječio, pozivao i opominjao grešnike da se pokaju. Kako ste vi shvatili tu stranu Božjeg karaktera ljubavi? Postavite sebi i sljedeće pitanje: Ne potječe li možda taj gnjev upravo iz Njegove ljubavi? Ako potječe, zbog čega? Ili, pogledajmo to iz druge perspektive — perspektive križa na kojem je sam Isus, noseći grijeha svijeta, stradao gore od bilo koga drugog, čak i onih "nevinih" što su stradali zbog grijeha svojeg naroda. Kako nam Kristova muka na križu pomaže da odgovorimo na ta teška pitanja?

NEKADAŠNJI VELIKI GRAD BABILON (Izaija 13,2-22)

Godine 626. pr. Kr., Kaldejac Nabopolasar obnovio je slavu Babilona tako što se proglasio kraljem, osnovao neobabilonsku dinastiju i sudjelovao (zajedno s Medijom) u rušenju Asirije. Njegov sin, Nabukodonozor II., bio je onaj kralj koji je osvojio i porobio Judu.

Kako je grad Babilon konačno pao? Vidi Daniel 5.

.....

.....

Godine 539. pr. Kr., kad je Perzijanac Kir osvojio Babilon u korist Medo-Perzijskog kraljevstva (vidi Daniel 5), grad je zauvijek izgubio svoju neovisnost. Godine 482. pr. Kr. Kserks I. okrutno je ugušio pobunu Babilona protiv perzijske vlasti. Uklonio je kip Marduka, vrhovnog božanstva i, po svemu sudeći, ošteti neke utvrde i hramove.

Aleksandar Veliki je 331. godine pr. Kr. bez borbe preuzeo Babilon od Perzijanaca. Usprkos njegovom kratkoročnom snu da Babilon pretvori u svoju istočnu prijestolnicu, grad je tijekom nekoliko sljedećih stoljeća postupno propadao. Godine 198., Rimljanin Septimije Sever zatekao je Babilon potpuno napušten. Tako je taj veliki grad propao zbog napuštanja. Danas na dijelovima tog područja žive irački seljaci, ali grad kao takav nikad nije iznova sazidan. Zahvaljujući propasti Babilona, opisanoj u 13. poglavlju Knjige proroka Izaije, oslobođeni su Jakovljevi potomci koji su bili potlačeni od strane Babilona (Izaija 14,4-6). Ovo oslobođenje omogućilo je Kirovo osvajanje Babilona 539. godine pr. Kr. Premda Kir nije razorio grad, bio je to početak kraja Babilona i on nikad više nije bio ugroza Božjem narodu.

U Izaiji 13 pad Babilona prikazuje se kao božanski sud. Ratnici koji su zauzeli grad bili su Božja oruđa (Izaija 13,2-5). Vrijeme suda proglašeno je "danom Gospodnjim" (Izaija 13,6,9), a Božji gnjev bio je tako silan da se odrazio na zvijezde, sunce, mjesec, nebasa i zemlju (Izaija 13,10,13). Ovaj opis usporedite s 5. poglavljem Sudaca u kojem pjesma Debore i Baraka prikazuje Gospodina kao Onog čiji izlazak potresa zemlju i donosi kišu s neba (Suci 5,4). Ulomak u Sucima 5,20,21 opisuje počela prirode, uključujući zvijezde, kako se bore protiv stranog osvajača.

Zamislite da je netko tko je živio u Babilonu na vrhuncu njegove slave mogao pročitati riječi iz 13. poglavlja Izaije, pogotovo ulomak iz Izaije 13,19-22. Koliko bi mu suludo i nevjerojatno zvučale te riječi! Koja proročanstva, još uvijek neostvarena, nama u ovom trenutku djeluju nevjerojatno? Zašto bismo mi ispali nerazumni ako bismo ih odbacili kao neostvariva?

PAD GORSKOG "KRALJA" (Izaija 14)

U odgovoru na pad Babilona (Izaija 13), čime je Božji narod oslobođen (Izaija 14,1-3), Izaija 14,4-23 iznosi slikovitu rugalicu (vidi također Mihej 2,4; Habakuk 2,6) u vezi s babilonskim kraljem. Izražena je pjesničkim jezikom, očito bez namjere da bude shvaćena doslovno kad opisuje kako mrtvi kraljevi pozdravljaju svojeg novog družbenika u kraljevstvu mrtvih (Izaija 14,9.10), gdje će trulež i crvi biti njegov ležaj (Izaija 14,11). Tako Gospodin na slikovit način oholom kralju priopćuje da će biti spušten na zemlju kao i drugi oholi vladari prije njega i to nije opis stanja mrtvih!

Kako se riječi u Izaiji 14,12-14 mogu primijeniti na babilonskog kralja?

Babilonski kraljevi nisu patili od nedostatka samopouzdanja (Daniel 4,5), ali težnja da se izjednače "s Višnjim" (Izaija 14,14) bila bi nešto što nadilazi čak i najnapuhaniji ego. Premda su se kraljevi pozivali na snažne veze s bogovima, ipak su im bili podređeni. To je dojmljivo pokazivano svake godine petog dana proslave babilonske nove godine, kada se od kralja zahtijevalo da ukloni svoja kraljevska obilježja prije nego što pristupi kipu Marduka, kako bi mogao biti potvrđen njegov kraljevski položaj. Pomisao da se zauzme mjesto čak i nekog manjeg boga smatrala bi se suludom i samoubilačkom.

Kao i u 14. poglavlju Knjige proroka Izaije, u 28. poglavlju Knjige proroka Ezekielja takva nebeska oholost pripisuje se vladaru jednoga grada. I ovaj opis nadilazi bilo kojeg ovozemaljskog vladara i postaje jasno na koga Bog cilja: oholi silnik nalazio se u Edenskom vrtu, bio je pomazanik, zaklanjač, kerubin na Božjoj Svetoj gori, savršen od dana kada je stvoren dok se u njemu nije začeo grijeh — onaj koga će Bog zbaciti i na kraju uništiti ognjem (Ezekiel 28,12-18). Kad bi se primijenili na bilo koje ljudsko biće, izrazi iz tog govora bili bi toliko slikoviti da bi postali besmisleni. Ali ulomak u Otkrivenju 12,7-9 govori o moćnom biću koje je zbačeno s Neba zajedno sa svojim anđelima — "Sotona, zavodnik svega svijeta" (Otkrivenje 12,9) — i koje je prevarilo Evu u Edenu (Postanak 3).

Sotona je nadmen u svojem maštanju: "Rekao si: 'Ja sam bog; sjedim na prijestolju božjemu, u srcu mora.' Ali ti si čovjek, a ne Bog." (Ezekiel 28,2 — Varaždinska Biblija) Njegova će smrt dokazati da on nije bog. Za razliku od Krista, Sotona će biti uništen u ognjenom jezeru (Otkrivenje 20,10) i nikad više neće obilaziti svemir.

Usporedite Izaija 14,13.14 i Matej 11,29; Ivan 13,5; Filipljanima 2,5-8. Što nam taj kontrast govori o Božjem karakteru nasuprot Sotoninom karakteru? Što nam govori o tome kako Bog gleda na ponos, oholost i težnju za nadmoći?

VRATA NEBA (Izaija 13; 14)

U Izaiji 14 rugalica Sotoni, palom “Svjetlonoši, sinu Zorinu” (vidi Izaija 14,12), uklopljena je u rugalicu babilonskom kralju. Zašto? Usporedite ovaj opis s ulomkom u Otkrivenju 12,1-9, gdje Zmaj koji se poistovjećuje sa Sotonom (Otkrivenje 12,9) pokušava uništiti Dijete čim se rodilo. Na osnovi Otkrivenja 12,5 jasno je da je to Dijete Krist. Međutim, kralj Herod je bio taj koji je pokušao ubiti Isusa još dok je bio beba (Matej 2). Dakle, Zmaj je istodobno Sotona i rimska vlast predstavljena kraljem Herodom, jer Sotona djeluje preko ljudskih bića. Slično tome, Sotona je predstavljao silu koja se krila iza babilonskog i tirkog kralja.

Zašto se naziv “Babilon” poslije odnosi na Rim (1. Petrova 5,13) i na silu zla iz Otkrivenja (14,8; 16,19; 17,5; 18,2.10.21)?

Kao i doslovni Babilon, Rim i “Babilon” iz Otkrivenja ohole su, nemilosrdne sile koje tlače Božji narod. U Otkrivenju 17,6, Ivan ih opisuje kao pijane “od krvi svetih”. Te su se sile pobunile protiv Boga, što je nagoviješteno i samim imenom “Babilon”. Na babilonskom jeziku taj naziv glasi *bab ili*, što znači “vrata bog(ov)a” i odnosi se na mjesto pristupa božanskom kraljevstvu. U Postanku 11 ljudi su sagradili Babilonsku kulu (Babilon), kako bi se u vlastitoj sili uzdigli na božansku razinu, gdje ne bi bili odgovorni pred Bogom.

Kad se probudio iz sna u kojem je vidio ljestve koje povezuju Nebo i Zemlju, Jakov je uskliknuo: “Zaista, ovo je kuća Božja, ovo su vrata nebeska!” (Postanak 28,17) Zapazite da “vrata nebeska” prikazuju način pristupanja Božjem kraljevstvu. Jakov je nazvao to mjesto “Betel”, što znači “kuća Božja”.

Betel kao “vrata nebeska” i Babilon kao “vrata bogova” bili su suprotni putovi za ulazak u božansko kraljevstvo. Jakovljeve ljestve potječu s Neba i Bog ih otkriva odozgo. A Babilon s njegovim kulama i hramovima-ziguratima sagradila su ljudska bića i oni se pružaju sa Zemlje. Ti suprotni smjerovi prikazuju različite putove k spasenju — božansku milost nasuprot ljudskim djelima. Svekolika istinska vjera zasniva se na poniznom modelu Betela: “Da, milošću ste spašeni — po vjeri.” (Efežanima 2,8.9) Svaka lažna vjera, uključujući legalizam i sekularni humanizam, zasniva se na oholom babilonskom modelu. Da biste sagledali suprotnost između tih dvaju pristupa, pročitajte Isusovu usporedbu o farizeju i cariniku (Luka 18,9-14).

Čak i nakon više godina provedenih u budističkom samostanu, kanadski pjevač i tekstopisac Leonard Cohen izjavio je u jednom intervjuu: “Nisam spašen.” Što mislite u čemu je bio njegov problem? Što je on trebao znati o spasenju?

KONAČNA POBJEDA SIONA (Izaija 24—27)

Nakon proricanja protiv pojedinačnih naroda od 13. do 23. poglavlja, u Izaiji od 24. do 27. poglavlja opisuje se konačni poraz Božjih neprijatelja i oslobođenje Njegovog naroda u cijelom svijetu.

Zašto Izaijin opis pustošenja zemlje (Izaija 24) podsjeća na Ivanov opis događaja povezanih s milenijem koji slijedi nakon Kristovog drugog dolaska (Otkrivenje 20)?

.....

Kao što se u Izaiji 13—14 aspekti doslovnog Babilona mogu primijeniti na neke kasnije sile, tako i babilonski kralj prikazuje spoj ljudskih vladara sa začetnikom zla, Sotonom. Tako se poruka da je Babilon pao (Izaija 21,9) može ponoviti u kasnije vrijeme (Otkrivenje 14,8; 18,2), a Sotona će konačno biti uništen nakon Kristovog drugog dolaska (Otkrivenje 20,10). Dok je uništenje doslovnog Babilona prikazivalo sud u “dan Gospodnji” (Izaija 13,6.9), još jedan “dan Gospodnji, velik i strašan” (Joel 2,31 — Varaždinska Biblija; Malahija 4,5; usporedi Sefanija 1,7) tek se približava.

Slično tome, u Izaiji 24 prorokovo viđenje dopire, preko stanja s kojim je on bio upoznat, do vremena u koje “pocrvenjet će mjesec, postidjet će se sunce, jer će kraljevati Jahve nad Vojskama na gori Sionu i u Jeruzalemu” (Izaija 24,23). Izaija je nesumnjivo mislio da se to viđenje odnosi na Jeruzalem koji je on poznao, ali Otkrivenje objašnjava da će se ono zapravo ispuniti u novom Jeruzalemu (Otkrivenje 21,2). “Gradu ne treba sunce ni mjesec da svijetle u njemu, jer ga je rasvijetlio sjaj Božji, a Janje mu je svjetiljka.” (Otkrivenje 21,23)

Hoće li Bog doista uništiti zle?

.....

U Izaiji 28,21 Božje djelo uništenja označeno je kao “djelo čudnovato”. Ono je neobično za Boga jer ga On ne želi učiniti, ali se ipak događa. Činjenica je da grijeh u sebi nosi sjeme samouništenja (Jakov 1,15). Ali budući da Bog ima vrhovnu vlast nad životom i smrću i da On određuje vrijeme, mjesto i način konačnog uništenja (Otkrivenje 20), besmisleno je tvrditi da On na kraju pasivno okončava prokletstvo grijeha puštajući jednostavno da uzroci i posljedice pođu svojim prirodnim tijekom.

Ono što vidimo u Izaiji 24—27, vidimo i u cijeloj Bibliji — bez obzira na sadašnje patnje, bol i pustošenje, na kraju će Bog i dobro trijumfirati nad zlom. Što, prema tome, možemo učiniti ako želimo biti dio te konačne pobjede? Izreke 3,5-7; Rimljanima 10,9.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

“Primamo li spasenje pod određenim uvjetima? — Ne postoji nikakav uvjet da bismo došli Kristu. A ako dođemo Kristu, koji je onda uvjet? Uvjet je da se živom vjerom u potpunosti držimo zasluga krvi rassetog i uskrslog Spasitelja. Kada to činimo, činimo i pravedna djela. Ali kad Bog poziva grešnika iz ovoga svijeta, tu nema nikakvih uvjeta. Kristov poziv ga privlači, ali to ne znači: Moraš se odmah odazvati i doći k Bogu. Grešnik dolazi, i dok prilazi i promatra Krista uzdignutog na gologt-skom križu, koji mu Bog utiskuje u um, obuzima ga ljubav koja nadma-šuje sve što se može zamisliti.” (Ellen G. White, *Manuscript Releases*, sv. 6, str. 32)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Pogledajte navedeni citat Ellen G. White. Čitajte ga u kontekstu odsjeka za srijedu. Što nam ona ovdje govori? U njezinoj izjavi uočite oba elementa kršćanskog življenja — vjeru, a zatim djela. Kako ona pravi razliku između njih?

2. Zašto su ponos i oholost tako opasni grijesi? Zašto ih je tako teško ukloniti? Je li to možda zato što oni po svojoj naravi čine ljude slijepim za njihovu potrebu da ih odbace? Uostalom, ako ste ponosni, mislite da je sve u redu s vama, a ako mislite da je sve u redu, zašto biste to onda mijenjali? Na koji način razmišljanje o križu i njegovom značenju kao jedinog sredstva spasenja svakog čovjeka može biti moćan lijek za bilo čiji ponos i oholost?

3. Vidi li Izaija nadu i za pripadnike drugih naroda? Pogledajte, na primjer, Izaija 25,3.6; 26,9 (usporedi Otkrivenje 19,9).

Zaključak: Izaija je vidio da će Judu nakon Asirije osvojiti Babilon. Ali također je vidio da će Gospodin ipak nadmoćno pobijediti i donijeti vječni mir našem napaćenom planetu usprkos moćnim vladarima tame ovoga svijeta (Efežanima 6,12), koji djeluju preko Božjih neprijatelja među ljudima i preuzimaju na sebe Božju ulogu.

Poraz Asiraca

“Jahve nad Vojskama, Bože Izraelov, koji stoluješ nad kerubima, ti si Bog jedini nad svim kraljevstvima na zemlji, ti si stvorio nebo i zemlju.” (Izaija 37,16)

Biblijski tekstovi: Izaija 36,1; Izaija 36,2-20; Izaija 36,21-37,20; Izaija 37,21-38; Izaija 38; 39.

“Mršavi muškarac hoda bosonog sa svoja dva sina. Druga je obitelj sve svoje stvari natovarila na zaprežna kola koja vuku iznureni volovi. Muškarac vodi volove dok dvije žene sjede na kolima. Siromašniji ljudi nemaju kola pa svoje stvari nose na ramenima.

Vojnici su posvuda. Masivni borbeni ovan razbija gradska vrata. Strijelci na vrhu ovna gađaju branitelje na zidinama. Mahniti pokolj je na vrhuncu.

Prelazimo brzo unaprijed. Kralj slavodobitno sjedi na prijestolju i prima plijen i zarobljenike. Neki zarobljenici prilaze mu podignutih ruku moleći za milost. Drugi kleče ili pužu. Opis tog prizora počinje sljedećim riječima: ‘Sanherib, vladar svijeta, kralj Asirije’, a nastavlja se: ‘Sjedio je na svojem prijestolju dok je njegovom pogledu bio izložen plijen iz grada Lakiša.’” (John Malcolm Russell, *The Writing on the Wall*, str. 137,138)

Taj niz slika koji je nekad ukrašavao zidove Sanheribove palače bez premca, sada se nalazi u Britanskom muzeju i svjedoči o nevoljama Božjeg izabranog naroda.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Služba liječenja*, Znaci vremena, 2014., poglavlje 37

SKRIVENI TROŠKOVI (Izaija 36,1)

Što se dogodilo s Judom? 2. o kraljevima 18,13; 2. Ljetopisa 32,1; Izaija 36,1.

Kada je nakon smrti nevjernog kralja Ahaza na prijestolje stupio vjerni Ezekija, naslijedio je kraljevstvo koje je izgubilo svoju punu neovisnost. Pošto je platio asirsku pomoć protiv saveza Arama i sjevernog Izraela, Juda je morao nastaviti davati novac za zaštitu kao tlaku Asiriji (vidi 2. Ljetopisa 28,16-21). Međutim, kada je asirski kralj Sargon II. umro na udaljenom bojnopolju a njegovo mjesto zauzeo Sanherib, 705. godine pr. Kr., Asirija je izgledala ranjivo. Dokazi iz asirskih i biblijskih tekstova otkrivaju da je Ezekija iskoristio tu priliku da se pobuni (vidi 2. o kraljevima 18,7) poduzevši odlučne korake kao kolovođa protuasirskog revolta među malim narodima u svojem području.

Na svoju nesreću, Ezekija je podcijenio žilavost asirske moći. Godine 701. pr. Kr., kad je pokorio ostale dijelove svojega kraljevstva, Sanherib se razornom silom obrušio na aramejsko-palestinsko područje i opustošio Judu.

Kako se Ezekija pripremao za obračun s Asirijom? 2. Ljetopisa 32,1-8.

Kad je uvidio da Sanherib namjerava zauzeti Jeruzalem, njegovu prijestolnicu, Ezekija je poduzeo opsežne pripreme za suočavanje s Asirijom. Ojačao je svoje utvrde, dodatno opremio i organizirao vojsku, pojačao sigurnost opskrbe Jeruzalema vodom (vidi također 2. o kraljevima 20,20; 2. Ljetopisa 32,30). Čuveni siloamski vodeni tunel s natpisom koji govori o tome kako je izgrađen, skoro sigurno datira iz vremena Ezekijine pripreme za moguću opsadu.

Podjednako važno kao vojno i organizacijsko vodstvo bilo je i duhovno vodstvo, koje je Ezekija osigurao u nastojanju da podigne moral svojeg naroda u to zastrašujuće vrijeme.

“Međutim, judejski je kralj odlučio učiniti sve što je u njegovoj moći da bi se pripremio i pružio otpor neprijatelju; i učinivši sve što su ljudska mudrost i snaga mogle učiniti, okupio je svoje vojnike i pozvao ih da budu hrabri.” (Ellen G. White, *Proroci i kraljevi*, str. 223; u izvorniku 351)

Ako se Ezekija toliko uzdao u Gospodina, zašto je uložio toliki napor sa svoje strane? Niječu li njegova djela njegovu vjeru? Vidi Filipljanima 2,12.13 o suradnji s Bogom koji pruža djelotvornu silu.

PROPAGANDA (Izaija 36,2-20)

Asirski vladari nisu bili samo okrutni, već i pametni. Njihov cilj bio je moć i bogatstvo, a ne samo razaranja (usporedi Izaija 10,13.14). Zašto trošiti sredstva da bi se grad zauzeo silom ako možete nagovoriti stanovništvo da se preda? Zato je Sanherib, dok je bio zauzet opsadom Lakiša, poslao svojeg velikog peharnika, neku vrstu visokog dužnosnika, da osvoji Jeruzalem uz pomoć propagande.

Koje je argumente veliki peharnik upotrijebio da bi zastrašio Judejce? Izaija 36,2-20; vidi također 2. o kraljevima 18,17-35; 2. Ljetopisa 32,9-19.

.....

Veliki peharnik iznio je neke prilično snažne argumente. Ne možete se osloniti na egipatsku pomoć jer je on slab i nepouzdan. Ne možete se osloniti na Gospodina za pomoć jer Ga je Ezekija uvrijedio uklonivši Njegove uzvišice i žrtvenike i rekavši narodu da se klanja samo pred jednim žrtvenikom u Jeruzalemu. Bog je, zapravo, na strani Asirije i rekao je Sanheribu da uništi Judu. Vi nemate čak ni dovoljno osposobljenih ljudi koji bi uzjahali dvije tisuće konja. Da biste izbjegli opsadu tijekom koje nećete imati što jesti ni piti, predajte se sada i prema vama će se dobro postupati. Ezekija vas ne može spasiti, a budući da nijednu od zemalja koje je Asirija osvojila njezini bogovi nisu spasili, možete biti sigurni da ni vaš Bog neće spasiti vas.

Je li veliki peharnik govorio istinu?

Budući da je u onome što je govorio bilo mnogo istine, njegovi razlozi bili su uvjerljivi. Podupirala su ga i dva neizgovorena argumenta. Prvo, on je upravo došao iz Lakiša, udaljenog manje od pedeset kilometara, gdje su Asirci pokazali kako prolaze dobro utvrđeni gradovi koji im se pokušavaju oduprijeti. Drugo, vodio je moćnu asirsku vojsku (Izaija 36,2). Znajući sudbinu drugih vojski i gradova (uključujući Samariju, glavni grad sjevernog Izraela: 2. o kraljevima 18,9.10) koji su pokleknuli pred Asirijom, nijedan Judejac nije imao razloga sumnjati da je Jeruzalem, s ljudskoga gledišta, osuđen na propast (usporedi Izaija 10,8-11). Veliki peharnik je također bio u pravu kad je rekao da je Ezekija srušio brojne žrtvenike kako bi objedinio bogoslužje u jeruzalemskom Hramu (2. o kraljevima 18,4; 2. Ljetopisa 31,1). Međutim, je li ta obnova uvrijedila Gospodina koji je bio jedina preostala nada Njegovom narodu? Želi li On i može li ih spasiti? Odgovor na to pitanje ovisio je o Bogu!

Jeste li se ikad našli u sličnoj situaciji kada je, s ljudskoga gledišta, sve izgledalo izgubljeno? Na što ste jedino mogli računati? Ako ste voljni, podijelite to iskustvo sa svojim razredom — kako ste se snašli i kakav je bio krajnji ishod.

UZDRMANI, ALI NE I NAPUŠTENI (Izaija 36,21—37,20)

Kako je pronicljivi govor velikog peharnika utjecao na Ezekiju i njegove dostojanstvenike? 2. o kraljevima 18,37-19,4; Izaija 36,21-37,4.

.....

Potresen do srži i tugujući u nevolji, Ezekija se obratio Bogu ponizno tražeći posredovanje Izaije, istog onog proroka čiji je savjet njegov otac zanemario.

Kako je Bog ohrabrio Ezekiju? Izaija 37,5-7.

.....

Poruka je bila kratka, ali to je bilo dovoljno. Bog je bio na strani svojeg naroda. Izaija je prorekao da će Sanherib čuti glasine koje će ga odvratiti od njegovog napada na Judu. To se odmah ispunilo.

Privremeno osujećen, ali nipošto ne odustajući od svojih namjera, Sanherib je Ezekiji poslao prijeteću poruku: "Neka te ne vara tvoj Bog, u koga se uzdaš, govoreći ti: 'Jeruzalem neće pasti u ruke asirskog kralja.' ... Jesu li bogovi spasili narode koje su uništili moji oci?" (Izaija 37,10.12; vidi također 2. Ljetopisa 32,17).

Ovog puta Ezekija je otišao ravno u Hram i razvio tu poruku pred Gospodinom nad vojskama, "koji stoluje nad kerubima" (Izaija 37,14-16).

Kako Ezekijina molitva pokazuje o čemu se zapravo radilo tijekom opsade Jeruzalema? Izaija 37,15-20.

.....

.....

Sanherib je odlučno napao Ezekijinu najjaču obranu — vjeru u njegovog Boga. Ali umjesto da se pokori, Ezekija je pozvao Boga da pokaže tko je On, "da spoznaju sva kraljevstva zemlje da si ti, Jahve, Bog jedini" (Izaija 37,20).

S molitvom čitajte Ezekijinu molitvu (Izaija 37,15-20). Na koje se Božje osobine on usredotočuje? Koje nam načelo u toj molitvi može dati ohrabrenje i snagu da ostanemo vjerni u svojim osobnim teškoćama?

.....

OSTATAK IZVJEŠTAJA (Izaija 37,21-38)

Sanherib je, kao što se navodi u njegovim ljetopisima, zauzeo četrdeset šest utvrđenih gradova, opkolio Jeruzalem i učinio da Hebrej Ezekija bude "zatočenik u Jeruzalemu, svojoj kraljevskoj prijestolnici, kao ptica u krletki". (James B. Pritchard, ur., *Ancient Near Eastern Texts Relating to the Old Testament*, str. 288) Ali usprkos sklonosti k propagandi kao produžetku njegovog golemog "ja", nigdje se ni u spisima ni na crtežima ne tvrdi da je on zauzeo Jeruzalem. S ljudskoga gledišta, izostanak takve tvrdnje upravo je nevjerojatan s obzirom na Sanheribovu neumoljivu silu i činjenicu da je Ezekija predvodio pobunu protiv njega. Oni koji su ustajali protiv Asirije imali su kratak životni vijek i čekala ih je jeziva smrt.

Znanstvenici zaključuju da bismo čak i bez biblijskog izvještaja morali priznati da se dogodilo neko čudo. Činjenica da je Sanherib ukrasio zidove svoje palače reljefima (izrezbarenim slikama) koji živo dočaravaju uspješnu opsadu Lakiša, možda ukazuje na njegovu potrebu da sačuva obraz. Na tim se slikama zapravo trebao nalaziti Jeruzalem! Sanherib ne iznosi ostatak događaja, ali to čini Biblija.

Dakle, kakav je ostatak priče? Izaija 37,21-37.

.....

U odgovoru na Ezekijinu molitvu, Bog mu je poslao poruku o potpunju sigurnosti Jude — poruku koja kipi od usijanog gnjeva prema oholom asirskom kralju koji se drznuo ustati na Kralja nad kraljevima (Izaija 37,23). Odmah potom Bog je ispunio obećanje da će obraniti Jeruzalem (2. o kraljevima 19,35-37; 2. Ljetopisa 32,21.22; Izaija 37,36-38). Velika kriza zahtijevala je veliko čudo i ono je doista bilo veliko. Broj žrtava bio je golem: stotinu osamdeset i pet tisuća. Stoga Sanherib nije imao drugog izbora osim da ode kući gdje ga je čekala vlastita smrt (usporedi s Izaijinim proročanstvom u Izaija 37,7-38).

"Hebrejski Bog nadvladao je ohole Asirce. Gospodnja čast bila je obranjena u očima okolnih naroda. U Jeruzalemu je srce naroda bilo ispunjeno svetom radošću." (Ellen G. White, *Proroci i kraljevi*, str. 228; u izvorniku 361) Osim toga, da je osvojio Jeruzalem, Sanherib bi raselio stanovništvo na takav način da bi Juda izgubio svoj identitet kao i sjeverni Izrael. Ne bi više bilo židovskog naroda u kojem bi se Mesija mogao roditi. Njihova bi priča upravo tu završila. Ali Bog je očuvao nadu.

Što biste rekli nekome tko bi vam, još uvijek ne vjerujući u Bibliju niti u biblijskog Boga, postavio sljedeće pitanje: Je li bilo pošteno da ti asirski vojnici koji su igrom slučaja rođeni tu gdje jesu, masovno izginu na takav način? Kako to razumijete?

U BOLESTI I BOGATSTVU (Izaija 38; 39)

Događaji opisani u 38. i 39. poglavlju Knjige proroka Izaije (usporedi 2. o kraljevima 20) odigrali su se ubrzo nakon što je Bog izbavio Ezekijela od Sanheriba, premda do konačnog izbavljenja, kao što je opisano u Izaiji 37 (vidi također 2. kraljevima 19), još uvijek nije došlo. Redci u Izaiji 38,5,6 i 2. o kraljevima 20,6 pokazuju da su se oni još uvijek suočavali s asirskom ugrozom.

“Sotona je odlučio izazvati Ezekijinu smrt i pad Jeruzalema, nesumnjivo vođen mišlju da bi, kad bi Ezekija bio uklonjen, njegovi napori na obnovi prestali te bi se i pad Jeruzalema mogao lakše ostvariti.” (*The SDA Bible Commentary*, sv. 4, str. 240)

Što nam navedeni citat govori o tome koliko je dobro vodstvo važno za Božji narod?

.....

Koji je znak Gospodin dao Ezekiji da bi utvrdio njegovu vjeru? 2. o kraljevima 20,8-11; Izaija 38,6-8.

.....

Odbacivanjem znakova koje mu je Bog ponudio (Izaija 7), Ahaz je pokrenuo niz događaja koji su doveli do problema s Asirijom. Ali sada je Ezekija tražio znak (2. o kraljevima 20,8) uz čiju ga je pomoć Bog osnažio da se suoči s krizom koju je njegov otac donio Judi. Vraćanje sjenke unatrag na Ahazovom sunčanom satu bilo je moguće jedino putem čuda. Babilonci su proučavali kretanja nebeskih tijela i precizno ih bilježili. Tako su zapazili neobično ponašanje sunca i zapitali se što to znači. Činjenica da je kralj Merodak-Baladan poslao izaslanike u tom trenutku nije bila slučajnost. Babilonci su saznali za povezanost između Ezekijinog oporavka i tog čudesnog znaka.

Sada znamo zašto je Bog izabrao upravo taj znak. Baš kao što je poslije upotrijebio betlehemsku zvijezdu da bi doveo mudrace s Istoka, upotrijebio je i sunčani pomak da bi doveo glasnike iz Babilona. To je bila jedinstvena prilika da oni saznaju nešto o pravom Bogu. Merodak-Baladan proveo je čitav svoj vladarski vijek u pokušajima da postigne trajnu neovisnost o Asiriji. Bili su mu potrebni moćni saveznici, što objašnjava zašto je želio uspostaviti vezu s Ezekijom. Ako se i samo sunce pomaknulo na Ezekijin zahtjev, što li je tek mogao učiniti Asiriji?

Kako je Ezekija propustio tu izvanrednu priliku da proslavi Boga i uputi Babilonce na Njega? Kakav je bio ishod? (Izaija 39) Ezekija, koji im je trebao svjedočiti o Gospodinu, pokazao im je umjesto toga svoju vlastitu “slavu”. Koja se pouka tu nalazi za nas?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

“Jedino se pod izravnim Božjim djelovanjem sjena na sunčanom satu mogla vratiti za deset stupnjeva; i to je Ezekiji trebao biti znak da je Gospodin uslišio njegovu molitvu. ‘Prorok Izaija zazva Jahvu, i on učini da se sjena vrati za deset stupnjeva. Sišla je za deset posljednjih stupnjeva na Ahazovu sunčaniku.’ (2. o kraljevima 20,8-11) ...

Posjet ovih poslanika vladara daleke zemlje pružio je Ezekiji priliku da uzdigne živoga Boga. Kako im je lako mogao progovoriti o Bogu koji održava sve što je stvoreno, i čijom je milošću bio sačuvan i njegov život! ...

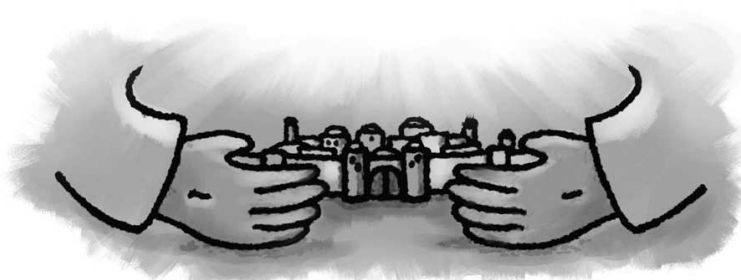
Međutim, Ezekijino srce bilo je puno oholosti i taštine pa je, da bi uzdigao sebe, dopustio zavidljivim očima da pregledaju riznice svega čime je Bog blagoslovio svoj narod. Kralj ‘pokaza ... svoju riznicu — srebro, zlato, miomirise i mirisavo ulje — svoju oružanu i sve što je bilo u skladištima. Nije bilo ničega u njegovu dvoru i u svemu njegovu gospodarstvu što im Ezekija nije pokazao.’ (Izaija 39,2) Nije to učinio da bi proslavio Boga, već da bi uzdigao sebe u očima stranih knezova.” (Ellen G. White, *Proroci i kraljevi*, str. 217,219; u izvorniku 342,344,345)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. U kojem smislu Sotona podsjeća na asirskog velikog peharnika? Govori li on istinu kad kaže da su sagriješili (Zaharija 3,1)? Kako Bog na to odgovara? Vidi Zaharija 3,2-5. Koja je naša jedina nada protiv tih optužbi? Rimljanima 8,1.

2. Prestaje li Sotona optuživati nakon što nam je oprošteno? Vidi Otkrivenje 12,10. Kad Sotona nastavi govoriti kako vi, i nakon što vam je oprošteno, zbog svojih grijeha pripadate njemu, kakva je narav njegovih optužbi? Vidi Ponovljeni zakon 19,16-21 (Zakon o lažljivom, zlonamjernom svjedoku).

Zaključak: U odgovoru na vapaj vjernog kralja, Bog je spasio svoj narod i pokazao da je On svemoćni kralj Izraela koji upravlja sudbinom zemlje. Ne samo da uništava one koji pokušaju uništiti Njegov narod, već pruža priliku i drugima, koliko god imali u sebi “babilonskog”, da postanu Njegov narod.

“Tješite moj narod”

“Na visoku se uspni goru, glasniče radosne vijesti, Sione! Podigni snažno svoj glas, glasniče radosne vijesti, Jeruzaleme! Podigni ga, ne boj se, reci judejskim gradovima: ‘Evo Boga vašega!’” (Izaija 40,9)

Biblijski tekstovi: Izaija 40,1.2; Izaija 40,3-8; Izaija 40,9-11; Izaija 40,12-31.

Drugi svjetski rat završio je 1945. godine, a japanski vojnik po imenu Shoichi Yokoi krio se u džungli na otoku Guamu. Leci koje su izbacivali iz američkih aviona objavljivali su mir, ali Yokoi je mislio da je to neki trik. Kao rodoljubni, odani vojnik svojega cara, zakleo se da se nikad neće predati. Budući da nije imao dodira s civilizacijom, živio je od onoga što je mogao naći u džungli — bio je to vrlo oskudan, težak život. Dvadeset sedam godina nakon završetka rata, 1972., na njega su naišli neki lovci dok je pecao i Yokoi je tek tada saznao da su poruke o miru bile istinite. Dok je ostatak njegovog naroda uživao u miru, Yokoi je proveo desetljeća u oskudici i strahu. (Roy Gane, *Altar Call*, str. 304, prilagođeno)

Prije mnogo stoljeća Bog je preko proroka Izaije najavio da je vrijeme straha i patnji za Njegov narod završeno: “Tješite, tješite moj narod, govori Bog vaš. Govorite srcu Jeruzalema, vičite mu da mu se ropstvo okonča, da mu je krivnja okajana, jer iz Jahvine ruke primi dvostruko za sve grijehе svoje.” (Izaija 40,1.2) Pogledajmo što to znači.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Služba liječenja*, Znaci vremena, 2014., poglavlje 38

UTJEHA ZA BUDUĆNOST (Izaija 40,1.2)

U Izaiji 40,1.2 Bog tješi svoj narod. Vrijeme koje su proveli pod kaznom konačno je završeno. O kojoj je kazni riječ?

.....

.....

Je li to kazna koju je provela Asirija, šiba Božjega gnjeva (Izaija 10), od koje je Bog izbavio Judu uništivši Sanheribovu vojsku 701. godine pr. Kr. (Izaija 37)? Ili je riječ o kazni koju je proveo Babilon, koji je odnio dobra i odveo narod iz Judeje zato što je Ezekija pokazao svoje blago izaslanicima Merodak Baladana (Izaija 39)?

Asirija i Asirci spominju se 43 puta u Izaiji 7,17—38,6, ali se u ostatku knjige taj narod pojavljuje još samo jedanput, i to u Izaiji 52,4, gdje prorok govori o nasilju koje je narod u prošlosti trpio od Egipta i od Asiraca. U posljednjem dijelu knjige spominje se izbavljenje iz Babilona (Izaija 43,14; 47,1; 48,14.20), a Perzijanac Kir osvojio je Babilon 539. godine pr. Kr. i oslobodio prognanike iz Jude (Izaija 44,28; 45,1; 45,13).

U Izaiji 1—39 naglasak je na događajima koji su vodili k oslobođenju od Asiraca 701. godine pr. Kr., ali početak 40. poglavlja seže stoljeće i pol unaprijed, do pada Babilona 539. godine pr. Kr., i povratka Židova koji je ubrzo potom uslijedio.

Je li tema o povratku iz Babilona povezana s bilo čim što je prethodno rečeno u Knjizi proroka Izaije? Ako jest, što bi to bilo?

.....

Tekst u Izaiji 39 služi kao prijelaz u sljedeća poglavlja jer proriče babilonsko sužanjstvo za neke Ezekijine potomke (Izaija 39,6.7). Osim toga, proročanstva iz 13., 14. i 21. poglavlja najavljuju pad Babilona i slobodu koju će to donijeti Božjem narodu: “Da, smilovat će se Jahve Jakovu i opet izabрати Izraela, dati mu da počine u svojoj zemlji. ... U dan kad ti Jahve dade da počineš od svojih stradanja, nemira i teškog robovanja kojima te pritisnuše, zapjevat ćeš ovu rugalicu kralju babilonskom.” (Izaija 14,1-4) Zapazite tijesnu povezanost s Izaijom 40,1.2, gdje Bog obećava svojem narodu da će doći kraj njegovom stradanju.

Šta biblijska obećanja o prestanku stradanja znače za vas u trenucima kad vam je teško? Od kakve bi koristi bila naša vjera bez tih obećanja? Zašto je onda važno da ih se čvrsto držimo bez obzira na sve?

PRISUTNOST, RIJEČ I POPRAVLJANJE PUTOVA (Izaija 40,3-8)**Kako Božji narod prima utjehu? Izaija 40,1-8.**

Jedan neimenovani glasnik najavljuje da Bog dolazi otkriti svoju slavu (Izaija 40,3-5). Drugi glas objavljuje da za razliku od ljudi koji su prolazni poput lišća, "riječ Boga našeg ostaje dovijeka" (Izaija 40,8).

Nakon izgnanstva, Božji narod je dobio natrag ono što je primio na gori Sinaju a zatim odbacio u svojem otpadništvu, zbog čega je i kažnjen: Božju prisutnost i Njegovu Riječ. To su osnovni sastojci Božjeg saveza s Izraelom, koji su čuvani u Njegovom Svetišću među njima (Izlazak 25,8.16). Zato što su oni prekršili Njegovu Riječ, Bog je napustio svoj Hram (Ezekiel 9—11), ali se poslije vratio. Njegova prisutnost i Njegova beskrajno pouzdana Riječ donose utjehu, izbaavljenje i nadu.

Koja je priprema nužna za Gospodnji dolazak? Izaija 40,3-5.

.....

Ne pristaje jednom kralju da se trucka po neravnom putu. Zato njegovom dolasku prethodi popravak putova. Utoliko prije kad je riječ o Kralju nad kraljevima! Njegov dolazak, očito s istoka, gdje je boravio u izgnanstvu sa svojim narodom kao njihovo Svetište (Ezekiel 11,16), zahtijevao je veliko preuređenje. Izgradnja doslovnog, ravnog kolskog puta preko krševitih brežuljaka istočno od Jeruzalema bila bi teška, čak i uz pomoć dinamita i građevinskih strojeva. Bog je Jedini koji može obaviti taj posao. On pretvara "neravno tlo u ravno" (Izaija 42,16). Ali Njemu nisu potrebni doslovni putovi za prijevoz jer On ima zračne kočije sastavljene od kerubina (Ezekiel 1,9-11).

Novi zavjet izričito primjenjuje Izaijino proročanstvo na duhovno "poravnavanje staze" zahvaljujući propovijedanju Ivana Krstitelja (Matej 3,3). Njegova poruka glasila je: "Pokajte se jer je blizu kraljevstvo nebesko" (Matej 3,2 — Šarić), a krštavao je "u znak obraćenja za oprostjenje grijeha" (Marko 1,4). Dakle, popravak putova prikazuje pokajanje i odbacivanje grijeha kako bi se primila utjeha Božjeg oprosta i prisutnosti.

U Jeremiji 31,31-34 objavljuje se ista duhovna poruka ostavljajući prognanicima iz Jude dovoljno vremena da shvate duhovnu narav ravnanja putova za Boga. Onima koji su spremni krenuti ispočetka, Gospodin u tom ulomku obećava "novi Savez" u kojem On stavlja svoj Zakon u njihovo srce i zaklinje se da će biti njihov Bog. Oni poznaju Njega i Njegov karakter zato što im je oprostio.

Pozorno pročitajte Izaija 40,6-8. Kakvu nadu vi koji se sušite kao trava pronalazite u onome što govore ti redci? U kojem nas smislu oni upozoravaju u što se ne bismo trebali uzdati?

ROĐENJE EVANGELIZMA (Izaija 40,9-11)**Koja se vrsta događaja opisuje u Izaiji 40,9-11?**

.....

.....

Dalje u Knjizi proroka Izaije pojavljuje se muški glasnik s dobrim vijestima za Jeruzalem (Izaija 41,27; 52,7). Ali u Izaiji 40,9 glasnik koji s visoke gore objavljuje: “Evo Boga vašega!” ženskog je roda, što posebno dolazi do izražaja u hebrejskom jeziku.

U Psalmu 68 David slavi Boga zato što On “daje dom samotnicima, sužnje izvodi na slobodu” (Psalam 68,6 — Varaždinska Biblija). Premda se te riječi odnose na izlazak iz egipatskog ropstva, Izaija upotrebljava iste misli pozivajući se na drugi “izlazak” — povratak iz babilonskog sužanjstva.

Međutim, Novi zavjet primjenjuje Izaiju 40,3-5 na Ivana Krstitelja, koji je pripremao put za Krista, vječnu Riječ koja je postala Gospodnja prisutnost u tijelu među Njegovim narodom (Ivan 1,14).

Čak i prije Ivana navješćivana je Radosna vijest o Njegovom dolasku. Među prvim navjestiteljima bili su stari Šimun i Ana, koji su dočekali Djetesce Isusa prigodom Njegovog posvećenja u Hramu (Luka 2,25-38). Poput Izaijinih glasnika, oni su bili muško i žensko. Šimun je čekao Izraelovu utjehu u obličju Mesije (Luka 2,25.26).

U svjetlu Izaijinog proročanstva, čini se da nije slučajno što je proročica Ana bila prva koja je Jeruzalemcima na hramskoj gori javno objavila da je Gospodin došao: “Upravo toga časa pristupi i on te počne hvaliti Boga i govoriti o Djetetu svima koji su očekivali otkupljenje Jeruzalema.” (Luka 2,38) To je bilo rođenje kršćanskog evangelizma kakav mi poznajemo — objavljivanje Evandelja, Radosne vijesti da je Isus Krist došao donijeti spasenje. Poslije je Krist povjerio drugoj ženi, Mariji Magdaleni, prvu vijest o svojem trijumfalnom uskrsnuću (Ivan 20,17.18), zahvaljujući kojem se ostvarilo Njegovo evandeosko poslanje za planet Zemlju. Tijelo je kao trava, ali je Božja Riječ, koja je postala tijelo, vječna (vidi Izaija 40,6-8)!

Pročitajte Izaija 40,11. Kakva je slika tu prikazana? Napišite jedan odlomak o tome kako ste vi osobno doživjeli Gospodnju pastirsku skrb. Zašto je dobro da u svojem umu pamтите na koje vas je sve načine Gospodin vodio?

.....

MILOSTIVI STVORITELJ (Izaija 40,12-31)

Kako Izaija u 40. poglavlju razvija temu o Božjoj milosti i moći?

U cijelom tom poglavlju isprepliću se Božja milost i moć (vidi dalje u tekstu), pa čak i uzajamno miješaju, jer su obje nužne da bi Bog spasio svoj narod. On ga želi spasiti jer je milostiv. On ga može spasiti jer je moćan.

Milost (Izaija 40,1-5): Utjeha — Gospodin dolazi izbaviti.

Moć (Izaija 40,3-8): Slava — postojanost nasuprot ljudskoj slabosti.

Milost (Izaija 40,9-11): Radosna vijest o izbjavljenju — Pastir svojeg naroda.

Moć (Izaija 40,12-26): Neusporedivi Stvoritelj.

Milost (Izaija 40,27-31): Kao Stvoritelj, daje snagu slabima.

Pošto je prikazao Božju moć u pogledu Njegove slave i postojanosti (Izaija 40,3-8), Izaija detaljno govori o Njegovoj sili i nadmoćnoj mudrosti zbog koje Zemlja i oni koji žive na njoj djeluju slabašno (Izaija 40,12-17). Način izlaganja koji prorok ovdje primjenjuje, s retoričkim pitanjima i slikovitim usporedbama u vezi sa Zemljom i njezinom prirodom, zvuči kao Božji odgovor Jobu (Job 38—41).

Kako glasi odgovor na Izaijino retoričko pitanje: “S kime ćete dakle usporedit’ Boga?” (Izaija 40,18 — Varaždinska Biblija)

.....

Za Izaiju, kao i za Joba, odgovor se podrazumijeva i bez riječi: Ni s kim. Bog je neusporediv. Međutim, Izaija se zatim nadovezuje na svoje pitanje i upućuje na običaje mnogih starih naroda, na osnovi kojih bi se moglo pomisliti da je Bog poput idola (Izaija 40,19.20).

Izaija odgovara na tu pomisao. Koristiti idola kao sliku Boga već samo po sebi izgleda nerazumno, ali da bi bio siguran da su ljudi shvatili bit, on naširoko govori o Božjoj jedinstvenosti i uvodi neporecivu tvrdnju da je On sveti Stvoritelj (Izaija 40,21-26).

Kako se u Izaiji 40,27 otkriva stav naroda kojem je upućena Izaijina poruka? Na koje načine i mi možemo zauzeti isti stav?

.....

Svrha je Božje poruke pružanje utjeha ljudima kojima je ona potrebna! Kao i Job, oni su zbunjeni svojim stradanjem i obeshrabreni u pogledu Njegovog karaktera.

Razmotrite retke koje smo danas čitali. Oni govore ne samo o Božjoj milosti i sili, već i o činjenici da je On Stvoritelj. Zašto je toliko važno razumjeti tu poruku? Kako nam subota svakog tjedna pomaže da utvrdimo tu ključnu istinu?

PROBLEM S KLANJANJEM IDOLIMA (Izaija 40,19,20)

Idolopoklonstvo uništava jedinstven, blizak odnos s Bogom zamjenjujući Ga nečim drugim (Izlazak 20,4,5; 42,8). Zato prorok o klanjanju idolima govori kao o duhovnom "preljubu" (Jeremija 3,6-9; Ezekiel 16,15-19).

Pročitajte Izaija 41,29. Kako Izaija opisuje idole? Kako vi razumijete što on tu govori o njima? Zašto je to tako točan opis bilo kojeg idola, bez obzira na to o čemu je riječ?

.....

Idolopoklonici u stara vremena vjerovali su da obožavaju moćna božanska bića preko njihovih kipova ili simbola. Klanjanje idolu koji predstavlja nekog drugog boga kršenje je prve zapovijedi: "Nemoj imati drugih bogova uz mene." (Izlazak 20,3) Ali ako je idol namijenjen tome da predstavi pravog Boga, kao što je bilo zlatno tele (Izlazak 32,4,5), Gospodin odbacuje takvu sliku o sebi jer nitko ne zna kako Njega prikazati (Ponovljeni zakon 4,15-19) i ništa ne može prikazati Njegovu neusporedivu slavu i veličinu. Prema tome, sâm idol postaje drugi bog, a klanjanjem njemu krše se prva i druga zapovijed.

Božjem narodu nisu potrebni idoli jer je On živo prisutan među njima u Pomirilištu u svojem Svetišću. Klanjati se idolu znači zamijeniti, pa samim tim i nijekati Njegovu stvarnu prisutnost.

S kojom se vrstom idolopoklonstva mi kao crkva danas suočavamo? Javlja li se idolopoklonstvo u crkvi danas u blažim oblicima? Ako se javlja, na koji se to način očituje?

.....

"Mnogi koji se nazivaju kršćanima služe drugim bogovima osim Gospodina. Ali Stvoritelj zahtijeva našu krajnju posvećenost, našu potpunu odanost. Sve što umanjuje našu ljubav prema Bogu ili ometa službu koja Njemu pripada, postaje idol." (Ellen G. White Comments, *The SDA Bible Commentary*, sv. 2, str. 1011,1012)

Iz starih spisa znamo da je obožavanje idola bilo privlačno jer se ticalo materijalnog. Koristeći oblike bogoslužja s kojima se narod mogao lako povezati, idolopoklonici su poštovali sile za koje su smatrali da im mogu osigurati plodnost i blagostanje. Bila je to religija samopomoći. Zvuči li vam to poznato?

Neposredno prije nego što Gospodin ponovno dođe, kad Njegov put bude pripremljen djelovanjem posljednje Ilijine poruke o pomirenju (Malahija 4), imat ćemo isti izbor kao u vrijeme proroka Izaije: hoćemo li obožavati Stvoritelja ili nešto drugo (Otkrivenje 13; 14).

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

U knjizi Ellen G. White *Proroci i kraljevi* pročitajte poglavlje pod naslovom “Evo Boga vašega!”, str. 198—203 (u izvorniku 311—321).

“U Izaijino vrijeme pogrešni pojmovi o Bogu pomračili su duhovno razumijevanje ljudi. Sotona ih je dugo pokušavao navesti da u svom Stvoritelju gledaju začetnika grijeha, patnji i smrti. Oni koje je tako zaveo, zamišljali su Boga kao neko strogo i samovoljno biće. Smatrali su da On jedva čeka ne bi li nekoga optužio i osudio, da nije spreman prihvatiti grešnika sve dok postoji neki zakonski izgovor da mu ne pomogne. Veliki varalica je zakon ljubavi, po kojemu se upravlja Nebo, pogrešno prikazao kao ograničenje ljudske sreće, teški jaram kojega bi se ljudi rado oslobodili. Objavio je da se njegovi propisi ne mogu držati i da se kazne za prijestup izriču samovoljno.” (Ellen G. White, *Proroci i kraljevi*, str. 198; u izvorniku 311)

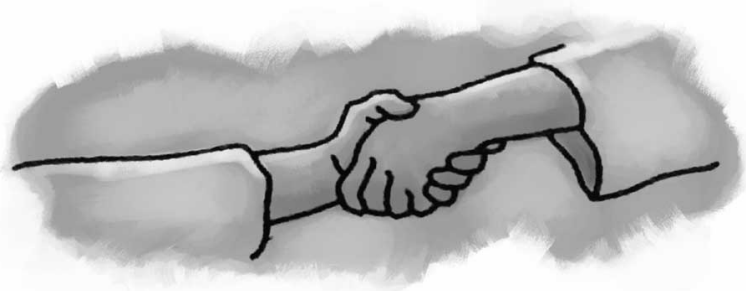
PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Vlastitim riječima ukratko prepričajte poruku ulomka u Izaiji 40,12-31. Pritom upotrijebite suvremene ilustracije kao što su znanstvena otkrića koja još slikovitije dočaravaju nevjerojatnu moć našeg Boga. Podijelite svoj zaključak s razredom.

2. Na koji se način Izaijin opis trajnosti Božje riječi, nasuprot krhkoj prolaznosti ljudskog života (Izaija 40,6-8), obraća vašem strahu od smrti? Na koji je način povezan s vašom nadom u uskrsnuće (Job 19,25-27; Daniel 12,2; 1. Korinćanima 15,51-57; 1. Solunjanima 4,13-18)?

3. Kako bi nas učenje napamet redaka u Izaiji 40,12-31 moglo izliječiti od ponosa i oholosti?

Zaključak: Bog je preko Izaije donio utjehu napaćenima. Njihovo je vrijeme nevolje završilo i Bog im se vraćao. Umjesto da budu obeshrabreni i zbunjeni, mogli su se pouzdati da će Bog svoju stvaralačku silu upotrijebiti u njihovu korist.

Da služi i spasi

Biblijski tekstovi: Izaija 41; Izaija 42,1-7; Izaija 44,26-45,6; Izaija 49,1-12.

“Evo Sluge mojega koga podupirem, mog izabranika, miljenika duše moje. Na njega sam svoga duha izlio, da donosi pravo narodima.” (Izaija 42,1)

“Mnogi smatraju velikom prednošću posjet mjestima iz Kristovog života na Zemlji, hodanje stazama kojima je On prošao, promatranje jezera pokraj kojeg je volio poučavati, kao i brda i dolina na kojima je često počivao Njegov pogled. Ali mi ne moramo poći u Nazaret, Kafaranum ili Betaniju da bismo išli Isusovim stopama. Njegove stope naći ćemo kraj bolesničke postelje, u bijednim stračarama, na prepunim ulicama velikoga grada i na svakom mjestu na kome se nalaze ljudska srca gladna utjehe. Ići ćemo Njegovim stopama ako činimo ono što je On činio dok je bio na Zemlji.” (Ellen G. White, *Isusov život*, str. 531; u izvorniku 640)

Izaija govori o Gospodnjem slugi koji ima slično poslanje milosti: “On ne lomi napuknutu trsku niti gasi stijenj što tinja. ... Da otvoriš oči slijepima, da izvedeš sužnje iz zatvora i iz tamnice one što žive u tami.” (Izaija 42,3.7)

Pogledajmo sada tog Slugu. Tko je On i što postiže?

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Služba liječenja*, Znaci vremena, 2014., poglavlje 39

SLUGA NARODU (Izaija 41)

U Izaiji 41,8 Bog oslovljava svoj narod riječima: “Ti, Izraele, slugo moja”, a u Izaiji 42,1 spominje nekoga za koga kaže: “Evo Sluge mojega.” Tko je taj Sluga?

.....

Je li to Izrael/Jakov, predak Izraelaca? Izraelski narod? Mesija/Krist, kojega Novi zavjet prepoznaje u Isusu?

Postoje dvije vrste tekstova o Božjem sluzi koji se uzajamno isprepliću u dijelu Knjige proroka Izaije od 41. do 53. poglavlja. Jedan sluga nazvan je “Izrael” ili “Jakov”, kao u Izaiji 41,8; 44,1.2.21; 45,4; 48,20. Budući da se Bog obraća Izraelu/Jakovu u sadašnjem vremenu, jasno je da on, Jakov, predstavlja narod svojih potomaka. To potvrđuje i činjenica da je Gospodin izbavio “slugu svojega Jakova” u trenutku kad je trebao izići iz Babilona (Izaija 48,20).

Na drugim mjestima, kao što su Izaija 42,1; 50,10; 52,13; 53,11, Božji sluga ne oslovljava se po imenu. Kada se spominje prvi put, u Izaiji 42,1, njegov identitet nije odmah očit. Međutim, kako Izaija razvija njegov profil u tekstovima koji slijede, postaje jasno da je to osoba koja vraća Jakovljeva plemena (Izrael) Bogu (Izaija 49,5.6) i umire žrtvenom smrću u korist grešnika (Izaija 52,13—53,12; vidi također Izaija 49,5.6). Prema tome, on ne može biti isto što i narod. Dakle, jasno je da Izaija govori o dvojici Božjih slugu. Jedan je predstavljen kao zajednica (narod) a drugi kao pojedinac.

Koja je uloga naroda slugu? Izaija 41,8-20.

.....

Bog uvjerava Izrael da je kao narod još uvijek Gospodnji sluga: “Izabrao sam te i nisam te odbacio.” (Izaija 41,9) Zatim Bog daje Izraelu jedno od najveličanstvenijih obećanja u Bibliji: “Ne boj se, jer ja sam s tobom; ne obaziri se plaho, jer ja sam Bog tvoj. Ja te krijepim i pomazem ti, podupirem te pobjedničkom desnicom.” (Izaija 41,10) Ovdje i u idućim redcima vidimo da je jedna od osnovnih uloga Izraela da vjeruje da će ga pravi Bog spasiti (u što kralj Ahaz nije vjerovao), umjesto da se uzda u druge bogove i njihove kipove kao što čine ostali narodi (Izaija 41,7.21-24.28.29).

Zapazite kako u Izaiji 41,14 Gospodin naziva narod crvićem. Koji je smisao ove usporedbe? Pogledajte cijeli ulomak da biste dobili potpuniji odgovor. Čemu bi nas to trebalo poučiti kad je riječ o našoj potrebi da se u potpunosti oslonimo na Boga?

NEIMENOVANI SLUGA (Izaija 42,1-7)

Koja je uloga i kakav je karakter Božjeg neimenovanog Sluge kojega Bog bira i na kojega polaže svojega Duha? Izaija 42,1-7.

Izaberite najbolji odgovor ili nekoliko odgovora:

1. On donosi pravdu narodima.
2. Svoje ciljeve ostvaruje tiho i lagano, ali uspješno.
3. On je učitelj.
4. Služi kao Savez između Boga i naroda.
5. Pruža svjetlo/nadu liječenjem sljepila i oslobađanjem zatočenika.
6. Sve navedeno.

Kako se uloga i karakter tog Sluge može usporediti s “mladicom iz panja Jišajeva” na kojoj također počiva Duh Gospodnji (Izaija 11,1)?

.....

Kao u 42. poglavlju, vladar iz Davidove loze koji se spominje u Izaiji 11 postupa u skladu s Bogom donoseći pravdu i oslobođenje potlačenima, kao i mudrost i znanje o Bogu. Otkrivamo da je ta “mladica” i “panj” Jišajev zapravo Mesija, božansko Dijete iz Izaije 9,6.7, koje također donosi mir “nad prijestoljem Davidovim, nad kraljevstvom njegovim” sa “sudom i pravdom” (Izaija 9,7 — DK). Sluga iz 42. poglavlja Knjige proroka Izaije očito je Mesija.

S kim Novi zavjet poistovjećuje Slugu iz Izaije 42,1-7 koji donosi pravdu? Matej 12,15-21.

.....

U Mateju 12 navode se dijelovi 42. poglavlja Knjige proroka Izaije i primjenjuju se na mirnu, iscjeliteljsku službu Isusa, Božjeg ljubljenog Sina koji Mu je mio (Izaija 42,1; Matej 3,16.17; 17,5). On svojom službom obnavlja Božju zavjetnu vezu s Njegovim narodom (Izaija 42,6; Daniel 9,27).

Isus i Njegovi učenici donosili su pravdu ljudima tako što su ih oslobađali patnje, neznanja o Bogu i robovanja zlim duhovima, što je sve bilo posljedica Sotoninog zlostavljanja (Luka 10,19). Zatim je Isus umro da bi potvrdio “novi Savez” (Matej 26,28) i donio pravdu za svijet protjerivanjem Sotone, tuđinca koji je uzurpirao vladarski položaj predstavljajući se kao “knez ovoga svijeta” (Ivan 12,31-33).

Pogledajte opis Krista u Izaiji 42,1-4. Provedite neko vrijeme u razmišljanju o Isusovom životu. Koje posebne karakteristike Njegove službe ukazuju na ispunjenje tog proročanstva? Koje pouke ovdje nalazimo u vezi s potrebom da i mi sami služimo drugima?

PERZIJSKI "MESIJA" (Izaija 44,26-45,6)

Koje se zapanjujuće proročanstvo pojavljuje u Izaiji 44,26—45,6?

Izaijino poslanje trajalo je otprilike od 745. do 685. godine pr. Kr. Pošto je spomenuo osvajača s istoka i sjevera (Izaija 41,2.3.25) i nago-vijestio da je to dobra vijest za Jeruzalem (Izaija 41,27), Izaija oslovljava Kira po imenu i opisuje njegove aktivnosti. On je doista došao sa sjevera i istoka u odnosu na Babilon i osvojio ga 539. godine pr. Kr. Poslužio je Bogu tako što je oslobodio Židove iz babilonskog sužanjstva. I doista je odobrio ponovnu gradnju Hrama u Jeruzalemu (vidi Ezra 1).

Stavite to proročanstvo u odgovarajuću perspektivu. Budući da je prošlo oko stotinu četrdeset i šest godina od trenutka Izaijine smrti do pada Babilona, njegovo proročanstvo je bilo stoljeće i pol ispred svojeg vremena. To bi bilo kao da je George Washington predvidio da će čovjek poznat kao general Dwight Eisenhower pomoći u oslobađanju Europe 1945. godine! S obzirom na to da o Kirovim djelima svjedoče različiti stari izvori, uključujući i babilonske ljetopise, njegov izvještaj na "Kirovom cilindru", kao i Biblija (2. Ljetopisa 36,22.23; Ezra 1; Daniel 5; 6,28; 10,1), točnost Izaijinog proročanstva je neprijeporna. To daje za pravo onima koji vjeruju da pravi proroci primaju točna proročanstva od Boga koji daleko unaprijed zna budućnost.

Zašto Bog naziva Kira "svojim pomazanikom" (Izaija 45,1)?

Hebrejska riječ za "pomazanika" ovdje ista je ona riječ iz koje izvodimo ime Mesija. Na drugim mjestima u Starom zavjetu ta riječ mogla se odnositi na pomazanog velikog svećenika (Levitski zakonik 4,3.5.16; 6,22), na pomazanog izraelskog kralja (1. Samuelova 16,6; 24,6.10; 2. Samuelova 22,51), ili na Mesiju, budućeg kralja iz Davidove loze i Izbavitelja (Psalam 2,2; Daniel 9,25.26). Iz Izaijine perspektive Kir je bio neki budući kralj kojega će Bog poslati da izbavi Njegov narod. Ali on je ipak bio neobični mesija budući da nije bio Izraelac. Učinio je nešto od onoga što će Mesija činiti — porazio je Božje neprijatelje i oslobodio Njegov zarobljeni narod, ali nije mogao biti pravi Mesija jer nije vodio podrijetlo od Davida.

Proročanstvom o Kiru Bog je pokazao da On jedini poznaje budućnost (Izaija 41,4.21-23.26-28; 44,26). On se obraća Kiru: "Dajem ti tajna blaga i skrivena bogatstva, da bi spoznao da sam ja Jahve koji te zovem po imenu." (Izaija 45,3)

NADA ZA BUDUĆNOST

Činjenica da je Izaija tako precizno prorokovao o Kiru nazivajući ga po imenu, uznemirava ljude koji ne vjeruju da proroci primaju viđenja od Boga. Da bi riješili taj problem, oni prihvaćaju teoriju da je neki kasniji prorok, "drugi Izaija", koji je živio u vrijeme Kira, napisao dio Izaijine knjige od 40. do 66. poglavlja. Tako je Knjiga proroka Izaije "prepiljena nadvoje", doživjevši istu sudbinu kakva je prema predaji snašla i samog proroka (vidi Hebrejima 11,37).

Međutim, nema nikakvih povijesnih dokaza u prilog postojanju nekog drugog "Izaije". Da je on doista postojao, bilo bi neobično što ga Biblija ne spominje jer je njegova poruka iznimno važna, a njegova književna vještina izvanredna. Čak ni u najstarijim biblijskim rukopisima, među svicima iz Kumrana koji sadrže dijelove Knjige proroka Izaije, nema nikakvog prekida između 39. i 40. poglavlja, čime bi se naznačio prelazak na djelo nekog novog autora.

Izaijina osnovna poruka dosljedno se provlači kroz cijelu knjigu: Uzđajte se u pravog Boga, uključujući i Njegovog mesijanskog Izbavitelja, umjesto u druge sile. Učenjaci su ispravno naglasili promjenu žarišta s asirskog razdoblja u Izaiji 1—39 na babilonsko od 40. poglavlja nadalje. Međutim, utvrdili smo da 13., 14. i 39. poglavlje već najavljuju babilonsko sužanjstvo. Točno je da prvi dio knjige, od 1. do 39. poglavlja, naglašava sud, dok drugi dio, od 40. do 66. poglavlja, naglašava utjehu. Ipak, i u prvim poglavljima božanska utjeha i ohrabrenje također su prisutni u izobilju, dok se u drugom dijelu knjige, u ulomcima kao što su Izaija 42,18-25; 43,22-28; 48,1-11, govori o Božjoj osudi nad Judom zato što Ga je napustio. Izaijino proročanstvo o budućoj utjesi podrazumijeva stradanje do kojeg će doći u međuvremenu.

Premda se narod suočio sa strahovitom nesrećom zbog svojih grijeha, neki među njima nisu se prestali nadati. Držali su se Božjih obećanja, poput onih koja nalazimo u Levitskom zakoniku 26,40-45. Pozorno pročitajte te retke. Stavite se u položaj onih Židova koji su preživjeli poraz od Babilona. Koju nadu pronalazite u tim riječima?

.....

.....

Djelovanje kojeg duhovnog načela vidite u tim redcima u Levitskom zakoniku? Što Bog kaže Izraelu? Na koji način isto načelo djeluje i u našem životu?

SLUGA KOJI SUOSJEĆA I PATI (Izaija 49,1-12)

Tko je Božji Sluga u Izaiji 49,1-12?

Bog ga poziva i daje mu ime prije nego što je rođen, čini da njegova usta budu kao mač i proslavlja se u njemu. Bog koristi tog Slugu da vrati izraelski narod sebi, da bude svjetlo spasenja čitavom svijetu, da bude Savez i da oslobodi zatočenike. Ima mnogo preklapanja između tog opisa i opisa iz 42. poglavlja, u kojem tog Slugu prepoznajemo kao Mesiju. Novi zavjet pronalazi osobine tog sluge u Isusu Kristu, i to u vezi s oba dolaska: Matej 1,21; Ivan 8,12; 9,5; 17,1-5; Otkrivenje 1,16; 2,16; 19,15.

Ako je taj Sluga Mesija, zašto Ga Bog ovdje naziva Izraelom (Izaija 49,3)?

.....

Prije smo utvrdili da se u ovom dijelu Knjige proroka Izaije, Božji Sluga "Izrael/Jakov" odnosi na narod. Ali ovdje se ime "Izrael" (bez usporednog navođenja imena "Jakov") jasno primjenjuje na Slugu koji vraća narod Bogu (Izaija 49,5). Sluga je postao idealno utjelovljenje ili predstavnik naroda čiji je poraz doveo u pitanje njegovo pravo da koristi ime "Izrael" (Izaija 48,1).

Koji se novi element tu pojavljuje? Izaija 49,4.7.

.....

Evo prvog nagovještaja poteškoća koje očekuju Slugu. On se jada: "Zaludu sam se mučio, nizašto naprezao snagu" (Izaija 49,4); ista se misao pojavljuje u Danielu 9,26: "Bit će Pomazanik pogubljen, ali ne za sebe." Ipak, on se drži vjere: "Kod Jahve je moje pravo, kod mog Boga nagrada je moja." (Izaija 49,4) Teolog J. Alec Motyer primjećuje: "Tako je Izaija unaprijed vidio Slugu s pravom ljudskom naravi koji je kušan kao i mi i koji se pokazao kao začetnik i dovršitelj vjere — istinske, osobne vjere, koja se još uvijek može pozvati na Boga i kad se više ništa ne čini vrijednim." (*The Prophecy of Isaiah: An Introduction and Commentary*, str. 387)

Riječi u Izaiji 49,7 neobično su potresne. Slugu "preziru i odbacuju narodi", ali Gospodin mu kaže: "Kad vide, dići će se kraljevi, bacit će se ničice knezovi, zbog Jahve, koji je vjernost svoju pokazao, sveca Izraelova, koji te izabrao."

Osvrnite se na Kristovu službu. Zar On nije imao razloga biti obeshrabren do kraja? Pa ipak je ostao vjeran, usprkos vanjskim okolnostima. U kojem je smislu to pouka za nas da postupamo isto — usprkos vanjskim okolnostima?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

Pročitajte kako je Ellen G. White opisala Isusovu službu iscjeljenja i poučavanja u knjizi *Isusov život*: “U Kafarnaumu”, str. 192—200 (u izvorniku 252—261).

“Pri zadobivanju duša potrebne su velika taktičnost i mudrost. Spasitelj nikada nije zatajio istinu, ali ju je uvijek izgovarao s ljubavlju. U razgovoru s drugima pokazivao je najveću taktičnost i bio je uvijek ljubazan i pažljiv. Nikada nije bio grub, nikada nije bez potrebe izgovarao oštru riječ, nikada nanosio nepotrebnu bol osjetljivoj duši. On nije osuđivao ljudske slabosti. Neustrašivo je žigosao licemjerje, nevjerovanje i bezakonje, ali dok je izgovarao oštre ukore, Njegov je glas podrhtavao. Nikada istinu nije činio okrutnom, već je uvijek pokazivao duboku nježnost prema ljudskom rodu. U Njegovim je očima svaka duša bila dragocjena. Ponašao se s božanskim dostojanstvom, ali se s najnježnijim sažaljenjem i poštovanjem saginjao nad svakim pripadnikom Božje obitelji. U svima je gledao duše koje je došao spasiti.” (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, str. 93; u izvorniku 117)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Pročitajte zajedno kao razred što je Ellen G. White u navedenom citatu pisala o tome kako je Krist služio drugima. Razgovarajte o načelima koja su tu navedena, a zatim razmotrite koliko uspješno vaša crkva zajednički odražava ta načela.

2. Poznajete li neku “napuknutu trsku” ili “stijenj što tinja” (Izaija 42,3)? Kako možete pomoći takvim osobama a da ih ne “prelomite” i ne “ugasite”? Na koje načine možete uputiti takve ljude na Gospodina? U praktičnom smislu, što biste im rekli da rade kako bi primili iscjeljenje i pomoć?

3. Tvrdnja da je Knjigu proroka Izaije napisalo više autora zasniva se na pretpostavci da ljudi ne mogu pretkazivati budućnost na način na koji je to Izaija činio. U čemu je osnovni problem s tom tvrdnjom i zašto je mi kao kršćani moramo sasvim odbaciti?

Zaključak: Za izbavljenje je potreban Izbavitelj. Božji narod slugu izbavljen je uz pomoć dvojice izbavitelja — Kira, koji ga je oslobodio iz babilonskog sužanjstva, i neimenovanog Sluge, čiji se identitet kao Mesije otkriva postupno. Taj će Sluga obnoviti pravdu i dovesti zajednicu preživjelih natrag Bogu.

Učiniti nezamislivo

“Za naše grijehе probodoše njega, za opačine naše njega satriješe. Na njega pade kazna — radi našeg mira, njegove nas rane iscijeliše.” (Izaija 53,5)

Biblijski tekstovi: Izaija 50,4-10; Izaija 52,13—53,12; Izaija 53,3-9; Izaija 53,10-12.

Lough Fook, kršćanin iz Kine, bio je ganut suosjećanjem prema svojim sunarodnjacima koji su postali robovi u južnoameričkim rudnicima. Želio im je pružiti nadu Evandjelja, ali se pitao kako bi im prišao. Tako je odlučio prodati sebe kao roba na pet godina. Bio je prebačen u Demeraru, gdje je radio u rudnicima i govorio svojim supatnicima o Isusu.

Lough Fook je umro, ali ne prije nego što je dvjesto ljudi bilo oslobođeno beznađa prihvativši Isusa za svojeg Spasitelja.

Kakvo nevjerojatno žrtvovanje za dobro drugih! Kakav primjer!

Učiniivši nezamislivo, to jest ponizno “uzevši narav slugе” (Filipljanima 2,7), Isus je također dosegnuo nedosežne — vas i mene i cijeli svijet koji je ogrezao i izgubljen je u ponoru grijehа.

Ovog ćemo tjedna promatrati taj nevjerojatni događaj prorečen stotinama godina prije nego što se odigrao.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Služba liječenja*, Znaci vremena, 2014., poglavlje 40

ISTINA KOJU JE TEŠKO PRIHVATITI (Izaija 50,4-10)

Da je Izaija namjeravao samo prenijeti činjenice, on bi izložio sve pojedinosti o Mesiji odjednom. Ali da bi poučio svoje slušatelje, uvjerio ih i omogućio im susret sa Slugom Jahvinim, on razvija bogato tkanje tema koje se ponavljaju u simfonijskom obliku. On otkriva Božju poruku korak po korak tako da se svaki njezin dio može shvatiti u povezanosti s ostatkom slike. Izaija je umjetnik čije je "platno" duša njegovog slušatelja.

Pročitajte Izaija 50,4-10. Ukratko prepričajte o čemu govore ti redci. Kako u njima možete vidjeti Isusa?

.....

U Izaiji 49,7 nalazimo da je Božji sluga prezren, da ga se gnušaju, da je podanik "sluzi silničkome", ali da će "kad vide, dići se kraljevi, bacit će se ničice knezovi". Ovdje, u 50. poglavlju Knjige proroka Izaije, saznajemo da je dolina dublja za blagog učitelja čije riječi okrepljuju umornog (Izaija 50,4). Put do opravdanja vodi preko tjelesnog zlostavljanja (Izaija 50,6).

Takvo zlostavljanje zvuči loše nama koji živimo u suvremenoj zapadnoj kulturi. Ali ako biste na starom Bliskom istoku, gdje je čast bila pitanje života i smrti za pojedinca i skupinu kojoj je pripadao, na takav način nekoga vrijeđali i zlostavljali, bilo bi vam bolje da imate jaku zaštitu. Jer čim bi se ukazala i najmanja prilika, žrtva i/ili njezino pleme sigurno bi se osvetili.

Kralj David napao je i osvojio zemlju Amonaca (2. Samuelova 10,1-12) samo zato što njihov kralj "pograbi Davidove sluge, obrija im pola brade i skrati im haljine do pola, sve do zadnjice, i posla ih natrag" (2. Samuelova 10,4). Međutim, u Izaiji 50 ljudi biju slugu, bolno mu čupaju bradu i pljuju ga. A ono što tim postupcima daje univerzalno značenje jest činjenica da je žrtva izaslanik Kralja nad kraljevima. Zapravo, uspoređujući Izaija 9,6.7 i Izaija 11,1-16 s drugim odlomcima koji govore o Sluzi, otkrivamo da je taj Sluga Kralj, moćni Izbavitelj! Ali uz svu tu moć i čast, iz nekog neshvatljivog razloga On ne spašava sebe! To je toliko neobično da ljudi u to nisu povjerovali. Dok je Isus bio na križu, vođe su Mu se rugali: "Druge je spasio! Neka spasi sam sebe, ako je zbilja Božji Mesija — Izabranik!" (Luka 23,35); "Neka sada siđe s križa pa ćemo vjerovati u njega!" (Matej 27,42)

Pročitajte Izaija 50,4-10. Zabilježite duhovna načela u ovom ulomku koja biste trebali primijeniti u svojem životu. Promatrajte sebe u svjetlu liste koju ste sastavili. U kojim biste područjima mogli biti bolji?

PJESMA O SLUZI JAHVINU (Izaija 52,13—53,12)

Ulomak u Izaiji 52,13—53,12, poznat kao “Pjesma o Sluzi Jahvinu”, potvrđuje Izaijin glas kao “proroka evanđelista”. U skladu s uzvišenošću Evanđelja, ta pjesma nadmašuje ostalu literaturu. Premda je kratka, ona oduzima dah, a svaki redak obiluje dubinom značenja i otkriva srž Božje nepojmljive težnje da spasi rod ogrezao i izgubljen u grijehu.

Te riječi nije lako prihvatiti. Izaija priprema svoje slušatelje razvijajući mesijansku temu od samog početka svoje knjige. Prateći cjelokupni tijek Mesijinog života na Zemlji, prorok počinje od Njegovog začeća i rođenja (Izaija 7,14), predstavlja Ga kao božanskog Kralja iz Davidove loze (Izaija 9,6.7), opširno govori o Njegovom radu na obnovi Izraela (Izaija 11,1-16) i mirnoj službi oslobođenja od nepravde i patnje (Izaija 42,1-7). A onda otkriva da ta velika drama o Mesiji obuhvaća neočekivani obrat — tragediju koja prethodi uzvišenju (Izaija 49,1-12; 50,6-10). Pjesma o Sluzi Jahvinu ispituje dubine te tragedije.

Vratimo se na tekstove navedene u prethodnom odlomku. Razmotrimo što nam oni govore o Mesiji Isusu. Kako nam pomažu da se pripremimo za ono što dolazi u 52. i 53. poglavlju? Ili oni jednostavno doprinose tome da ono što se događa u 52. i 53. poglavlju djeluje još dojmliivije?

Ulomak u Izaiji 52,13—53,1 početak je pjesme s uvodom koji sadrži zapanjujuću suprotnost: Sluga će uspijevati i uzvisit će se, ali će Njegovo lice biti nagrđeno do neprepoznatljivosti. Tko može u to povjerovati?

Redcima u Izaiji 53,2.3 otpočinje bolno spuštanje — od Sluginog podrijetla i sasvim običnog izgleda do Njegove patnje i odbačenosti. Ulomak u Izaiji 53,4-6 objašnjava da je Njegovo stradanje zapravo naša kazna koju On snosi da bi nas iscijelio. Izaija 53,7-9 nastavlja sa spuštanjem nevinog Sluge do groba.

U Izaiji 53,10-12 Sluga se uzdiže do vrhunske nagrade najavljene unaprijed u uvodu pjesme koja počinje u Izaiji 52,13, uz dodatni uvid da je Njegova žrtva za spasenje drugih po Božjoj volji.

Usporedite tu pjesmu s oblikom doline koji nalazimo u Filipljanima 2,5-11, gdje je Isus najprije u Božjem obličju, ali se spušta ispraznivši sebe kako bi preuzeo obličje sluge, a zatim se ponižava do smrti, i to najsramnije od svih — smrti na križu. Zato Ga Bog visoko uzdiže da bi Ga svi priznali kao Gospodina (usporedi Izaija 49,7).

Pročitajte Izaija 52,13—53,12. Zapišite sve što je Isus učinio za nas. Razmišljajte što ti postupci učinjeni u našu korist znače za nas.

TKO JE POVJEROVAO? (Izaija 52,13—53,12)

U Izaiji 52,13 Božji sluga je visoko uzdignut, a onda se u sljedećem retku, bez upozorenja, opisuje Njegovo lice koje je tako iznakaženo da obličjem više ne naliči na čovjeka. Novi zavjet opisuje što je to iznakažilo Isusovo lice uključujući bičevanje, krunu od trnja i raspeće, ali nadasve to što je ponio grijeh ljudskog roda. Grijeh nikad nije trebao postati nešto što je za ljude prirodno. To što je ponio grijeh, učinilo je da "Sin Čovječji" ne naliči na čovjeka.

Usporedite to s poviješću o Jobu koji se naglo strmoglavio s položaja velikog bogatstva, časti i moći u bijednog jadnika koji sjedi u pepelu na zemlji i crijepom struže svoje bolne rane (Job 1; 2). Kontrast je bio tako velik da ga u prvi mah čak ni prijatelji nisu prepoznali (Job 2,12). Pitanje je zašto je Job stradao? Zašto je Božji Mesija morao stradati? Ni jedan ni drugi to nisu zaslužili. Obojica su nevini. Čemu onda stradanje?

Pročitajte retke predviđene za današnje proučavanje i zabilježite sva mjesta na kojima se javlja tema o nevinom koji strada za krive. Koja se ključna poruka tu nalazi za nas?

.....

.....

Pogledajte pitanja koja se postavljaju u Izaiji 53,1. Ta pitanja naglašavaju kakav je izazov vjerovati u nešto što je nevjerojatno (usporedi Ivan 12,37-41) i upozorava nas da se pripremimo za ostatak priče. Ali ta pitanja u sebi sadrže i poziv. U ovom kontekstu, paralela između tih dvaju pitanja podrazumijeva da će se Gospodnja mišica / spasonosna sila (usporedi Izaija 52,10) otkriti onima koji povjeruju tom propovijedanju. Želite li vi doživjeti Božju spasonosnu silu? Onda vjerujte tom propovijedanju.

Pročitajte Izaija 53,6. Koja se posebna poruka tu nalazi? Što bi vam trebalo pružiti nadu usprkos vašim prijašnjim grijesima i neuspjesima?

.....

.....

ONI DO KOJIH JE NEMOGUĆE DOPRIJETI — TO SMO MI! (Izaija 53,3-9)

Poput neke slabašne biljke, prezren i naizgled bez ikakve posebne vrijednosti (Izaija 53,2,3) — takva je slika Sluge Jahvinog koji strada. Izaija nas brzo vodi kroz nevinu mladost do ruba provalije. Čak ni uz pozadinu koju je prethodno oslikao nismo se spremni pomiriti sa sudbinom tog Sluge. Naprotiv! Izaija nas je naučio da cijenimo to Dijete koje nam se rodi, velikog Kneza mira. Drugi Ga preziru, ali mi znamo tko je On.

Netko je jednom rekao: “Suočili smo se s neprijateljem, a to smo mi.” Taj sluga nije prvi koji je prezren, odbačen, čovjek boli. Kralj David bio je jedan od takvih kad je bježao od svojeg sina Abšaloma (2. Samuelova 15,30). Međutim, bol koju trpi ovaj Sluga nije posljedica Njegovog grijeha. I ne trpi je samo za nekog pojedinca, nego “Jahve je svalio na nj bezakonje nas sviju” (Izaija 53,6).

A odgovor na pitanje “Zašto?” Izaijina je teško prihvatljiva istina: Zato što je Bog ljubav, Njegov Mesija odlučio je stradati. Ali, opet, zašto? Izaija sada izvlači pravu “zlatnu žilu” da bi zaokružio nepojmljivu istinu: On je odlučio stradati da bi dopro do onih do kojih je nemoguće doprijeti, a to smo mi!

Takvi ne razumiju zašto tog Slugu “Bog bije i ponižava” (Izaija 53,4). Baš kao što su Jobovi prijatelji mislili da je sigurno neki njegov grijeh izazvao toliko stradanje, i kao što su Isusa pitali Njegovi učenici: “Tko je sagriješio, on ili njegovi roditelji, da se slijep rodio?” (Ivan 9,2), tako su i oni koji su vidjeli Isusa na križu pomišljali najgore. Zar Mojsije nije rekao da je “obješeni prokletstvo Božje” (Ponovljeni zakon 21,23; usporedi Brojevi 25,4)? A ipak, sve je to bila Božja volja (Izaija 53,10). Zašto? Zato što nas je “Krist otkupio od prokletstva Zakona postavši mjesto nas proklet” (Galaćanima 3,13).

“Kakva je cijena bila plaćena za nas! Gledajte križ i Žrtvu podignutu na njemu! Pogledajte te ruke probodene oštrim klinovima. Pogledajte Njegove noge pričvršćene klinovima za drvo! Krist je ponio naše grijeha na svojem tijelu. Ta patnja, ta agonija, to je bila cijena našeg otkupljenja!” (Ellen G. White, *Božja zadivljujuća milost*, str. 172)

Teret, krivnja, kazna za grijeha cijelog svijeta — za svaki grijeh svakog grešnika — sve je to bilo svaljeno na Krista dok je visio na križu, i to odjednom — kao jedini način da mi budemo spašeni! Kako nam to otkriva koliko je grijeh strašan kad je morala biti plaćena takva cijena da bismo se izbacili od njega? Što nam to govori o Božjoj ljubavi kad je On to učinio za nas, čak i po tako visokoj cijeni?

PREOBRAŽAVAJUĆA ŽRTVA NAKNADNICA (Izaija 53,10-12)

Što znači da je život Sluge “naknadnica” (Izaija 53,10)?

.....
 .....

Hebrejski izraz odnosi se na žrtvu “naknadnicu” (Levitski zakonik 5,14—6,7; 7,1-7), kojom se grešnik mogao iskupiti od hotimičnih grijeha prema drugima (Levitski zakonik 6,2,3). Prorok Izaija je posebno izdvajao takve grijeha (Izaija 1—3; 10,1,2; 58). Grešnik je, osim toga, morao vratiti oštećenoj osobi ono što je uzео i još dodati peti dio iznosa prije nego što će prinijeti žrtvu da bi primio oprost od Boga (Levitski zakonik 6,4-7; usporedi Matej 5,23,24). U slučaju nehotečne zloupotrebe nečega što pripada Bogu, naknada je išla Njemu (Levitski zakonik 5,16).

Sada razumijemo redak u Izaiji 40,2, gdje Bog tješi svoj prognani narod govoreći mu da je platio dovoljnu naknadu za svoje grijeha.

Međutim, nakon plaćanja naknade morala se prinijeti žrtva. Nju nalazimo u 53. poglavlju Knjige proroka Izaije: Sluga Jahvin, umjesto ovna, poveden je kao janje na klanje (Izaija 53,7) radi ljudi koji su zašli s puta (Izaija 53,6).

Premda “iz zemlje živih ukloniše njega” (Izaija 53,8; usporedi Daniel 9,26), kao žrtva potpuno progutana u plamenu koji potpiruje nadu za nas, Sluga ustaje iz mrtvih, iz zemlje bez povratka, da bi primio plijen, vidio “potomstvo” i produžio sebi dane (Izaija 53,10-12).

Pročitajte sljedeće retke. U kojem smislu svaki od njih šalje istu osnovnu poruku kao i Izaija 53?

- Psalam 32,1,2 .....
- Rimljanima 5,8 .....
- Galaćanima 2,16 .....
- Filipljanima 3,9 .....
- Hebrejima 2,9 .....
- 1. Petrova 2,24 .....

Kad bi netko od vas zatražio da radosnu vijest iz Izaije 52,13—53,12 sažete u jedan odlomak, što biste napisali?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

“Krist je naše grijehе ponio u svojem tijelu na drvo. ... Koliki je onda morao biti grijeh kada nijedno smrtno biće nije moglo postići pomirenje? Koliko je moralo biti njegovo prokletstvo kada ga je samo Bog mogao ukloniti? Kristov križ svjedoči svakom čovjeku da je plaća grijehа smrt. ... O, svakako mora postojati neka snažna zavodnička silа koja zarobljava moralne snage usmjeravajući ih suprotno utjecajima Božjega Duha, zar ne?” (Ellen G. White, *Naše visoko zvanje*, str. 46; u izvorniku 44).

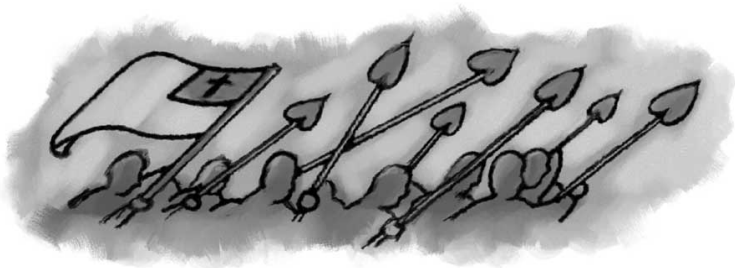
“Zakon Božje vladavine trebao se uzdići smrću Božjeg jedinorođenog Sina. Krist je ponio krivnju za grijehе cijelog svijeta. Naša podobnost sastoji se jedino u utjelovljenju i smrti Božjeg Sina. On je mogao postradati jer je imao božansku narav. Mogao je izdržati jer je bio bez ikakve mrlje nevjerovanja i grijehа. Krist je pobijedio umjesto čovjeka podnijevši pravednu kaznu. Osigurao je vječni život čovjeku time što je Zakon učinio velikim i slavnim.” (Ellen G. White, *Selected Messages*, sv. 1, str. 302)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Tekst u Izaiji 53,7-9 spušta se u dubinu ponora govoreći o smrti i pokopu Sluge. Koliko se pojedinosti iz ovih redaka ispunilo pred kraj Isusovog života na Zemlji? Matej 26,57—27,60; Marko 14,53—15,46; Luka 22,54—23,53; Ivan 18,12—19,42.

2. Pogledajte posljednji citat Ellen G. White koji govori o tome kako Kristova smrt veliča Zakon. Što je ona time mislila? Kako razumijemo Njegovu smrt kao dokaz neprolaznosti Zakona?

Zaključak: Pošto je govorio o rođenju, identitetu i životnom djelu Izbavitelja, Izaija konačno otkriva najveću tragediju koja nama pruža nadu — da bi dosegnuo, spasio i iscijelio izgubljene ljude, uključujući i nas, Sluga Jahvin dragovoljno nosi naše boli i kaznu.

Pružanje ljubavi

“Dadneš li kruha gladnome, nasitiš li potlačenog, tvoja će svjetlost zasjati u tmini i tama će tvoja kao podne postati.”
(Izaija 58,10)

Biblijski tekstovi: Izaija 55,1-7; Izaija 55,6-13; Izaija 58,1-12; Izaija 58,13.14.

Židovski kantor (vođa bogoslužja) i njegova supruga koji su živjeli u Lincolnu u SAD-u, počeli su primati prijeteće i nepristojne telefonske pozive. Otkrili su da pozivi dolaze od vođe američke ekstremističke skupine Ku Klux Klan. Pošto su saznali njegov identitet, mogli su ga prijaviti policiji. Ali oni su se odlučili za radikalniji pristup. Kad su saznali da je paraliziran, pojavili su se pred njegovim vratima noseći mu večeru! Čovjek je bio potpuno preneražen. Njegova se mržnja istopila pred njihovom ljubavlju. Par ga je nastavio posjećivati i njihovo prijateljstvo je raslo. On je čak pomišljao prijeći na judaizam!

“Ovo je post koji mi je po volji, riječ je Jahve Gospoda: Kidati okove nepravedne, razvezivat’ spone jarmene, puštati na slobodu potlačene, slomiti sve jarmove; podijeliti kruh svoj s gladnima.” (Izaija 58,6.7) Ironijom slučaja, par iz Lincolna držao je takav post dijeleći obrok sa svojim gladnim mučiteljem, čime su ga oslobodili robovanja njegovim vlastitim neopravdanim predrasudama!

Saznajmo nešto više o tom važnom duhovnom načelu kako ga je prikazao prorok Izaija.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Služba liječenja*, Znaci vremena, 2014., poglavlje 41

KUPOVATI NEŠTO BESPLATNO? (Izaija 55,1-7)

“O svi vi koji ste žedni, dodite na vodu; ako novaca i nemate, dodite. Bez novaca i bez naplate kupite vina i mlijeka!” (Izaija 55,1) Koju proturječnost ovdje zapazate?

.....

Pretpostavimo da ste uzeli hranu, izišli na ulicu u nekom velikom gradu i oglasili tamošnjim gladnima i beskućnicima: “Hej, vi koji nemate novca, dodite, kupite i jedite!” Ali kako da kupuju ako nemaju novca?

Međutim, ako dodate sljedeće riječi, kao što je učinio Izaija: “Bez novaca i bez naplate” (Izaija 55,1), smisao postaje jasniji. Izaija poziva ljude da prihvate oprost (Izaija 55,7) koji je besplatan. Ipak, riječ “kupite” naglašava da je ono što Bog nudi ljudima kako bi zadovoljio njihove potrebe vrlo vrijedno. Primanje nečega takvog zahtijeva nešto zauzvrat (također vrijedno). Bog besplatno nudi oprost u okviru obnovljenog zavjetnog odnosa s Njegovim narodom, ali ne zato što je to bilo besplatno za Njega — On je to platio po strahovito visokoj cijeni, krvlju Njegovog Sluge. Premda je besplatno, ono je Njega stajalo zapanjujuće mnogo.

Koja je bila cijena našeg spasenja? Vidi 1. Petrova 1,18.19.

.....

Kako se Izaijin pristup spasenju može usporediti s novozaavjetnim pristupom? Efežanima 2,8.9.

.....

Izaija jezgrovito sažima Evandjelje u Starom zavjetu, ali to je isto ono Evandjelje koje nalazimo i u Novom zavjetu. Nije postojalo nikakvo “starozavjetno” spasenje djelima koje bi trebalo zamijeniti “novozaavjetnim” spasenjem milošću. Još otkad je Bog obećao Izbavitelja Adamu i Evi (Postanak 3,15), postojao je samo jedan put spasenja — milošću po vjeri (Efežanima 2,8). “A milosni dar Božji jest život vječni u Kristu Isusu, Gospodinu našem.” (Rimljanima 6,23) Od starodrevnog Gilgameša koji je činio junačke podvige u uzaludnoj potrazi za vječnim životom, do današnjih glumica koje vjeruju u reinkarnaciju, ljudi su isprobavali sve moguće putove spasenja, ali bezuspješno. Zato trebaju saznati za Isusa i ono što je On postigao za njih na križu.

Spasenje je besplatno u smislu da nema ničega što mi možemo učiniti da bismo ga zaradili. Naša djela nikad neće biti dovoljno dobra da bi nas spasila. Pa ipak, spasenje nas u isto vrijeme može stajati svega. Što to znači? Pogledajte, na primjer, Matej 10,39; Luka 9,23; 14,26; Filipljanima 3,8.

UZVIŠENE MISLI I PUTOVI (Izaija 55,6-13)

Zašto Bog kaže da su Njegove misli i putovi viši od naših “kao što su nebesa viša od zemlje” (Izaija 55,8.9 — Varaždinska Biblija)? Što to znači?

.....

Nema sumnje da je Bog koji je stvorio svemir u kojem čak i najjednostavnije pojave skrivaju tajne koje naš um ne može shvatiti — Bog čiji putovi uvelike nadmašuju ono što mi možemo čak i površno razumjeti. Ta spoznaja o Njegovoj beskrajnoj nadmoćnosti trebala bi nam stoga pomoći da ponizno primimo Njegovu pomoć (vidi Izaija 57,15).

Pročitajte Izaija 55,6-9. U kojem kontekstu Bog govori o tome koliko su Njegove misli i Njegovi putovi viši od svega što mi možemo zamisliti? Što po Njegovim riječima mi tako teško možemo razumjeti?

.....

.....

Od svih velikih tajni svemira, nema sumnje da je plan spasenja najveća tajna koju jedva donekle možemo shvatiti (vidi Efežanima 6,19). Da bi Stvoritelj svemira pristao sagnuti se i zaodjenuti u ljudsku narav, živjeti životom patnje i napornog rada da bi umro umjesto nas kao žrtva za grijeh, da bi nam mogao oprostiti i pokazati svoju milost — to je istina koja će oduševljavati srca Božjih stvorenih bića u sve vjekove vječnosti.

“Otkupljenje je tajna u koju bi i anđeli željeli zaviriti; ta će tajna biti znanost i pjesma otkupljenih tijekom beskrajnih vjekova vječnosti. Nije li onda dostojna pomnog proučavanja i razmišljanja već danas? ...

Ovo je neiscrpna tema. Proučavanje Kristovog utjelovljenja, Njegove žrtve pomirenja i posredničkog djelovanja zaokupljat će um marljivog učenika koliko god vrijeme bude potrajalo; i gledajući u Nebo s njegovim nebrojenim godinama, on će uzviknuti: ‘Uzvišena je tajna prave vjere!’” (Ellen G. White, *Moj život danas*, str. 364; u izvorniku 360).

Osvrnite se na loše stvari koje ste učinili: na ljude koje ste povrijedili, na neljubazne riječi koje ste izgovorili, koliko ste razočarali druge, a sebe same da i ne govorimo. A ipak, sve to vam Isusovim posredovanjem može biti oprašteno i možete stajati, upravo sada, savršeni i pravedni u Božjim očima. Ako to nije tajna, što onda jest?

PRAVI I LAŽNI POST (Izaija 58,1-8)**Na što se odnosi "post" u Izaiji 58,3?**

.....

.....

To je sigurno bio post na Dan pomirenja, jedini post koji je Bog zapovjedio (Levitski zakonik 16,29.31; 23,27-32). Ovo je potvrđeno u Izaiji 58,3 (Varaždinska Biblija) paralelnim izrazom "postimo i mučimo", koji prati terminologiju Levitskog zakonika. Poniženje/mučenje sebe odnosi se na različite oblike samoodricanja, uključujući i post (usporedi Psalam 35,13; Daniel 10,2.3.12).

Povezanost s Danom pomirenja objašnjava Božju zapovijed: "Glas svoj poput roga podigni." (Izaija 58,1) Ta vrsta trube od ovnujskog roga, šofar, oglašavala se kao podsjetnik deset dana prije Dana pomirenja (Levitski zakonik 23,24). Štoviše, svake pedesete godine na Dan pomirenja najavljivan je početak jubilejske — oprosne godine (Levitski zakonik 25,9.10; usporedi Izaija 27,13).

Pročitajte Izaija 58,3-7. Na što se Gospodin žali? Što nije bilo u redu s njihovim "postom"?

.....

.....

Čini se da su ljudi očekivali da im Bog čestita zbog njihove "pobožnosti". Naravno, oni su to sve naopako shvatili. Samoodricanje na Dan pomirenja trebalo je izraziti njihovu zahvalnost i odanost Bogu kad je veliki svećenik čistio Svetište, a samim tim i njih od grijeha koji su im već bili oprošteni (Levitski zakonik 16; usporedi s 4. poglavljem). Njihova djela trebala su biti učinjena kao zahvalnost Bogu koji ih je spasio na dan suda, a ne da bi stekli Božje odobravanje zbog svoje "pobožnosti" i "posvećenja". Uostalom, Božje Svetište uprljali su grijesi naroda. Ono je moralo biti očišćeno krvlju koja je prolivena zbog onog što su oni učinili.

Jedna od ključnih pouka koje proizlaze iz tih tekstova ukazuje na razliku između pobožnosti i sljedbeništva. U čemu se ogleda ta razlika? Kako se mi kao pojedinci suočavamo s istom opasnošću koja je ovdje prikazana — da vjerujemo kako naši vjerski obredi u određenom smislu pokazuju da slijedimo Gospodina na način na koji On to traži od nas?

POST KAO BORBA SA SOBOM (Izaija 58,1-12)

Deset dana nakon što je zvuk trube podsjetio pripadnike Božjeg naroda da Gospodin treba biti proglašen za njihovog Kralja na sam Dan pomirenja, kad je njihova poniznost u samoodricanju trebala potvrditi odanost Njemu kao Kralju, prorok podiže svoj glas poput trube i objavljuje da su oni zapravo u pobuni protiv Njega (Izaija 58,1).

Pročitajte Izaija 58,6-12. Što Bog smatra djelima istinskog samoodricanja? Uostalom, što je teže: preskočiti nekoliko obroka, ili uložiti vlastito vrijeme i novac da biste nahranili beskućnike u svojem gradu? Koje se načelo vidi iza tih postupaka? U kojem se smislu istinska pobožnost sastoji od takvih djela?

.....

.....

Svatko može biti pobožan. Svatko može vršiti vjerske obrede, čak i one ispravne, po svim propisima. Ali to nije jedino što Gospodin želi. Pogledajte Isusov život. Koliko god je bio odan vjerskim običajima svojeg vremena, pisci evanđelja mnogo su veći naglasak stavljali na Njegova djela milosrđa, na liječenje, hranjenje gladnih i opraštanje onima koji su imali potrebu za tim, nego na Njegovu odanost obredima.

Gospodin traži crkvu, ljude koji će svijetu propovijedati istinu. Ali što će prije privući ljude k istini kakva je u Isusu — strogo pridržavanje zakona zdrave prehrane ili spremnost da se pomogne gladnima? Strogo poštovanje subotnjeg odmora ili spremnost da se utroši vrijeme i energija da bi se pomoglo potrebitima?

Pročitajte Matej 25,40; Jakov 1,27. Što nam govore ovi redci?

.....

.....

Pogledajte blagoslove navedene u 58. poglavlju Knjige proroka Izaije, za koje Bog kaže da će doći na ljude koji služe onima koji imaju manje sreće od njih. Što nam, prema vašem mišljenju, Gospodin tu govori? Jesu li to obećanja o nekoj nadnaravnoj intervenciji do koje će doći u našem životu ako budemo sve to činili? Ili nam možda On govori o blagoslovima koje primamo dajući sebe drugima umjesto da budemo sebični, pohlepni i zaokupljeni sobom? Objasnite svoj odgovor.

VRIJEME ZA NAS (Izaija 58,13.14)

Zašto prorok govori o suboti u Izaiji 58,13.14? Kakve to ima veze s Danom pomirenja o kojem se govori u prethodnim redcima?

.....

.....

Godišnji Dan pomirenja bio je obredna subota. Kao i u tjednu subotu, u taj dan bila je zabranjena svaka vrsta posla (Levitski zakonik 23,27-32). Prema tome, kao što su uočili prvi adventisti, pravilo da odmor na Dan pomirenja traje od večeri do večeri (Levitski zakonik 23,32) otkriva nam da to isto mora vrijediti i za tjednu subotu. Isto se tako i poruka ulomka u Izaiji 58,13.14, premda se prvenstveno odnosi na obrednu subotu na Dan pomirenja, može primijeniti i na tjednu subotu.

Pročitajte Izaija 58,13. Kakva bi subota trebala biti? Kako naše subotnje iskustvo može podsjećati na ovo koje je ovdje opisano? Kad pomislite što subota zapravo prikazuje, zašto je važno da ona bude baš takva kao što je opisana u tom retku?

.....

.....

Tekst u Izaiji 58 obrađuje tri glavne teme: samoodricanje, dobroćinstvo i subotu.

Kako je to troje povezano?

Prvo, sve troje podrazumijeva usmjerenost na Boga, Njegove zahtjeve i priznanje naše ovisnosti o Njemu. Drugo, primjenjujući to troje, ljudi teže svetosti oponašajući Boga (vidi Levitski zakonik 19,2) koji je u Kristovom obličju ponizio sebe (Filipljanima 2,8), pokazao samopožrtvovnu ljubav (Ivan 3,16) i počينو od svojeg djela u subotu na kraju tjedna stvaranja (Postanak 2,2.3; Izlazak 20,11).

Pogledajte još neke povezanosti između tema kojima se bavi 58. poglavlje Knjige proroka Izaije — samoodricanja, brige o drugima i subote: sloboda od napornog rada tijekom tjedna koju omogućava subota, dobra je za ljude jer im dopušta da se osvježe (Izlazak 23,12; Marko 2,27); Isus je pokazao da je prikladno činiti dobra djela subotom (Marko 3,1-5; Ivan 5,1-17); pravo svetkovanje subote donosi radost (Izaija 58,14), isto kao i pomaganje drugima (Izaija 58,10.11). Što bi se moralo promijeniti u vašem životu da biste i sami iskusili te blagoslove?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

“Nitko ne može biti istinski dobrotvor bez samoodricanja. Jedino životom jednostavnosti, samoodricanja i brižne štedljivosti, mi možemo obaviti djelo koje nam je povjereno kao Kristovim predstavnicima. Iz srca moramo izbaciti ponos i nesvete težnje. U cijelom se našem djelovanju treba provoditi načelo nesebičnosti koja je bila otkrivena u Kristovom životu. Mi trebamo čitati na zidovima svojih domova, na slikama i na namještaju: ‘Uvedi pod krov svoj beskućnike.’ Na ormarima u kojima držimo svoju odjeću trebamo vidjeti riječi kao da su napisane Božjim prstom: ‘Odjeni onoga koga vidiš gola.’ U blagovaonici, na stolu s obiljem hrane, trebamo vidjeti ispisane riječi: ‘Podijeli kruh svoj s gladnima.’ (Izaija 58,7)” (Ellen G. White, *Služba liječenja*, str. 124; u izvorniku 206)

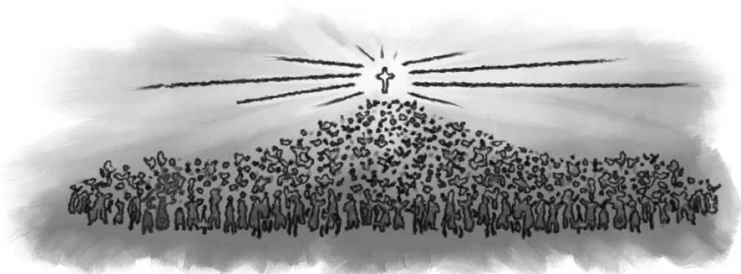
PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Pogledajte pitanja koja Izaija postavlja narodu u svoje vrijeme: “Zašto da trošite novac na ono što kruh nije, i nadnicu svoju na ono što ne siti?” (Izaija 55,2) Zapitajte se na koji način i mi možda činimo isto trudeći se oko onoga što ne zadovoljava? Zašto je tako lako upasti u istu zamku?

2. Ako su samoodricanje, činjenje dobra i subota bili važni na Dan pomirenja u Izaijino vrijeme, je li to isto toliko važno i kad je riječ o Danu pomirenja na svršetku vremena (Daniel 8,14), kada će Božji Blagdan truba najaviti konačno oslobođenje prigodom Kristovog drugog dolaska (1. Korinćanima 15,52; usporedi Levitski zakonik 25,9.10)? Objasnite svoj odgovor.

3. Povedite razgovor u razredu o svetkovanju subote. Što je, prema vama, Izaija mislio kad je rekao da trebamo prestati činiti u subotu što je nama drago, a da je ipak nazovemo “milinom” (Izaija 58,13)? Kako možemo postići i jedno i drugo? Imajte na umu cijelo 58. poglavlje Knjige proroka Izaije.

Zaključak: U 55. i 58. poglavlju svoje knjige Izaija poziva narod da odustane od vlastitih misli i putova i da se vrati Bogu, čiji je ideal, kad je riječ o njihovoj sreći, mnogo viši od njihovog. On milostivo oprašta, a onda očekuje da oni kojima je oprošteno budu milostivi, u skladu s duhom Dana pomirenja i subote, zato što dar Božjeg oprostata preobražava srce.

Čežnja naroda

**“K tvojoj svjetlosti koračaju narodi, i kraljevi k istoku tvo-
ga sjaja.” (Izaija 60,3)**

**Biblijski tekstovi: Izaija 59; Izaija 59,15-21; Izaija 60,1,2;
Izaija 61; Izaija 61,2.**

“Mi moramo učiti u Kristovoj školi. Samo nam Njegova pravednost može dati pravo na blagoslove Saveza milosti. Dugo smo čežnuli za tim blagoslovima i trudili se da ih zadobijemo, ali ih nismo primili jer smo nje govali misao da možemo sami učiniti nešto čime bismo sebe učinili dostojnim. Nismo odvratili pogled od sebe vjerujući da je Isus živi Spasitelj. Ne smijemo pomisliti da će nas naša milost i zasluge spasiti. Kristova milost naša je jedina nada u spasenje. Preko svojih proroka Gospodin obećava: ‘Nek’ bezbožnik put svoj ostavi, i zlikovac naume svoje. Nek’ se vrati Gospodu, koji će mu se smilovati, k Bogu našem, jer je velikodušan u praštanju.’ (Izaija 55,7) Moramo vjerovati obećanju i ne prihvaćati osjećaj kao vjeru. Kada u potpunosti vjerujemo Bogu, kad se oslonimo na zasluge Isusa kao Spasitelja koji oprašta grijehe, primamo svu pomoć koju priželjkujemo.” (Ellen G. White, *Faith and Works*, str. 36)

Ovog ćemo tjedna još bolje sagledati tu veliku istinu onako kako je otkrivena u spisima proroka Izaije.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Služba liječenja, Znaci vremena*, 2014., poglavlje 42

POSLJEDICE GRIJEHA (Izaija 59)

U Izaiji 58,3 narod pita Boga: “Zašto postimo ako ti ne vidiš, zašto se trapimo ako ti ne znaš?”

Suprotno tome, u Izaiji 59,1 nameće se drugačije pitanje, nešto poput ovog: “Je li ruka Jahvina prekratka da spasi, je li mu uho otvrdlo da ne bi čuo?” Izaija odgovara da Bog čuje i da može spasiti (Izaija 59,1). Međutim, On to ne čini zbog sasvim drugog razloga.

Pročitajte Izaija 59,2. Kako glasi odgovor na pitanje iz Izaije 59,1?

.....

.....

Bog ne mari za svoj narod ne zato što to želi, već zato što “su opačine vaše jaz otvorile između vas i Boga vašega” (Izaija 59,2). Tu vidimo jednu od najjasnijih biblijskih tvrdnji u pogledu posljedica koje grijeh ostavlja na božansko-ljudski odnos. U ostatku 59. poglavlja Izaija razrađuje zaključak koji se može pratiti kroz cijelu ljudsku povijest: grijeh uništava naš odnos s Gospodinom i tako dovodi do naše vječne propasti — ne zato što grijeh udaljava Boga od nas, već zato što udaljava nas od Njega.

Pročitajte Postanak 3,8. Kako ovaj redak otkriva načelo izraženo u prethodnom odlomku?

.....

.....

Grijeh je na prvom mjestu odbacivanje Boga, okretanje od Njega. Grijeh se zapravo hrani samim sobom jer ne samo što znači odbacivanje Boga, već posljedice tog čina navode grešnika da se još više udalji od Gospodina. Grijeh nas odvaja od Boga ne zato što Bog ne bi želio dosegnuti grešnika (cijela Biblija izvještava o Božjim nastojanjima da spasi grešnike), već zato što grijeh navodi nas da odbacimo Njegovu božansku ponudu. Zato je toliko važno da ne trpimo nikakav grijeh u svojem životu.

Na koji ste način vi doživjeli odvajanje od Boga izazvano grijehom? Na osnovi vašeg iskustva, koje je jedino rješenje za taj problem?

KOME JE OPROŠTENOM? (Izaija 59,15-21)

Pedeset deveto poglavlje Knjige proroka Izaije iznosi zapanjujuću sliku u vezi s problemom grijeha. Srećom, Biblija pruža nadu u spasenje.

Za početak postavimo pitanje: Koliko nas je sagriješilo? Biblija je nedvosmislena: Svi smo sagriješili. Spasenje se, prema tome, ne može zasnivati na odsutnosti grijeha. Ono se mora zasnivati na oprost (Jeremija 31,34). Pavao tvrdi isto. Svi su sagriješili (Rimljanima 3,9-20.23). Dakle, ne može postojati razlika po toj osnovi (Rimljanima 3,22). Oni koji su opravdani, mogu biti proglašeni pravednima samo zato što vjerom prihvaćaju dar Božje pravednosti zahvaljujući Kristovoj žrtvi.

Pročitajte Rimljanima 3,21-24. Što nam ti redci govore o načinu na koji se spašavamo? Kakvu bi nam nadu oni trebali dati na sudu?

.....

Većina ljudi misli da je glavno pitanje na sudu tko je sagriješio. Međutim, to pitanje ne treba ni postavljati jer su svi sagriješili. Umjesto toga, pitanje glasi: Kome je oprošteno? Bog je pravedan kad opravdava "onoga koji vjeruje u Isusa" (Rimljanima 3,26). Odlučujuće pitanje na sudu glasi: Tko je primio oprost na osnovi svoje vjere u Isusa?

Točno je da se nama sudi po djelima, ali ne u smislu da nas djela spašavaju. Kad bi bilo tako, vjera bi bila uzaludna (Rimljanima 4,14). Naša djela, zapravo, otkrivaju jesmo li doista spašeni (Jakov 2,18).

Zašto nas djela ne mogu spasiti, ni sada ni na sudu? Vidi Rimljanima 3,20.23.

.....

Prekasno je da dobra djela ili poslušnost Zakonu bilo koga spase. Svrha Zakona u grešnom svijetu nije da spasi, već da ukaže na grijeh. Jer "vjera koja očituje svoju snagu ljubavlju" (Galaćanima 5,6) koju u srce ulijeva Božji Duh (Rimljanima 5,5), pokazuje da osoba ima živu vjeru u Isusa (vidi i Jakov 2,26).

Djela su izvanjski izraz, ljudsko očitovanje spasonosne vjere. Prema tome, u pravom kršćanskom iskustvu vjera se izražava svakidašnjim posvećenjem Gospodinu, što se otkriva poslušnošću Zakonu. Na sudu Bog uzima djela kao dokaz pred svojim stvorenjima koja ne mogu čitati misli vjere kao što On može. Ali za obraćenu osobu na sudu su značajna samo djela učinjena nakon obraćenja, u sili Krista i Duha Svetoga. Život grijeha prije obraćenja već je opran krvlju Janjeta (vidi Rimljanima 6).

SVEOPĆI POZIV (Izaija 60,1.2)

O čemu se govori u Izaiji 60,1.2? Koje načelo tu vidimo na djelu, a može se vidjeti i u cijeloj Bibliji? Koju nam nadu ono nudi?

.....

U Izaiji 60,1.2 prikazano je Božje oslobođenje Njegovog naroda nakon izgnanstva, dočarano slikom Boga koji stvara svjetlo od tame i pokazuje unaprijed na konačno spasenje preko Krista.

K čijem svjetlu koračaju narodi i kraljevi? Izaija 60,3

.....

Na hebrejskom jeziku riječ koja označava tu osobu nalazi se u jednini i ženskog je roda (vidi također Izaija 60,1.2). To je jamačno gora "Sion", prikazana kao žena, spomenuta pred kraj prethodnog poglavlja (Izaija 59,20). Dakle, narodi koje pokriva tama, doći će na goru Sion. Bit će privučeni svjetlošću Božje slave koja se pokazuje nad njom (Izaija 60,2). "Gora Sion pozvana je da uđe u svjetlost koja joj pripada, a zatim da promatra i da se obrađuje narodima koji se okupljaju oko te iste svjetlosti." (J. Alec Motyer, *The Prophecy of Isaiah: An Introduction and Commentary*, str. 494) Zapazite da je naglasak, premda Sion zapravo prikazuje Jeruzalem, više na ljudima nego na fizičkom položaju grada.

Kako se to proročanstvo može usporediti s Božjim zavjetnim obećanjem danim Abrahamu? (Postanak 12,2.3). Zar ne govore jedno te isto?

.....

Bog je imao jedinstveni cilj kad je izabrao Abrahama i njegove potomke — da preko njega sve obitelji na Zemlji budu blagoslovljene (Postanak 12,3; 18,18; 22,18). Dakle, Božji savez s Abrahamom trebao je na kraju krajeva biti savez s cijelim čovječanstvom preko Abrahama. On i njegovi potomci trebali su biti kanal preko kojih Bog šalje svoja otkrivenja svijetu.

Izaija je nastojao vratiti svoj narod njegovoj iskonskoj svrsi za opće dobro. Kao predstavnici pravog Boga, oni su bili odgovorni ne samo za sebe, već za čitav svijet. Trebali su primati strance koji traže Boga (vidi također Izaija 56,3-8), jer će se Njegov dom "zvati Dom molitve za sve narode" (Izaija 56,7).

Gledano u tom kontekstu, kako razumijete ulogu Crkve adventista sedmoga dana ili, još konkretnije, svoju vlastitu ulogu u toj Crkvi?

"GODINA MILOSTI JAHVINE" (Izaija 61,2)**Tko govori u Izaiji 61,1?**

.....

Duh Božji je na osobi koju je Gospodin pomazao, što znači da je to mesija, odnosno Mesija. Njegov je posao "da radosnu vijest donesem ubogima, da iscijelim srca slomljena; da zarobljenima navijestim slobodu i oslobođenje sužnjevima" (Izaija 61,1). Na koga vas to podsjeća? Usporedite Izaija 42,1-7, gdje je Sluga Jahvin opisan vrlo sličnim izrazima.

Izaija 61,2 najavljuje "godinu milosti Jahvine". Mesija, pomazan kao Kralj iz Davidove loze i Izbavitelj, najavljuje posebnu godinu Božje milosti u vrijeme kad On proglašava slobodu. Usporedite to s Levitskim zakonikom 25,10, gdje Bog zapovijeda Izraelcima da proglase slobodu u vrijeme jubilejske pedesete godine: "To neka vam bude jubilej, oprosna godina. Neka se svatko vaš vrati na svoju očevinu; neka se svatko vrati k svome rodu!" To znači da bi oni koji su bili prisiljeni prodati svoje obiteljsko imanje ili postati sluge kako bi preživjeli teška vremena (Levitski zakonik 25,25-55), dobili natrag svoju zemlju i slobodu. Budući da je oprosna godina počinjala oglašavanjem trube na Dan pomirenja (Levitski zakonik 25,9), taj smo tekst već spominjali u vezi s 58. poglavljem Knjige proroka Izaije.

Premda je "godina milosti Jahvine" iz Izaije 61,2 bila neka vrsta jubilejske godine, to nije bilo jednostavno poštovanje odredbi iz Levitskog zakonika 25. Tu godinu najavio je Mesija, Kralj, kao vrijeme kad On otkriva sebe preko službe oslobođenja i obnove. To je slično običaju nekih starih mezopotamskih kraljeva koji su zastupali društvenu pravdu proglašavajući otpust dugova tijekom ranih godina svoje vladavine. Služba Mesije uvelike nadilazi opseg zakona iz 25. poglavlja Levitskog zakonika. On ne samo što oglašava "zarobljenima slobodu", već previja i ranjene u srcu, tješi žalosne i dovodi ih do potpune obnove (Izaija 61,1-11). Štoviše, osim "godine milosti Jahvine", On najavljuje i "dan osvete Boga našega" (Izaija 61,2).

Kada se Izaijino proročanstvo ispunilo? Luka 4,16-21. Kako je to ostvareno u Isusovoj službi? Postavite sebi i sljedeće važno pitanje. Mi, naravno, nismo Isus. Ali trebamo predstavljati Njega pred svijetom. Što prema Izaiji 61,1-3 čini Mesija, što bismo mi, i pokraj svojih ograničenih sposobnosti, također trebali činiti? Na koje praktične načine možemo to činiti?

.....

"DAN ODMAZDE BOGA NAŠEGA" (Izaija 61,2)

Kao što je opisano u Izaiji 61, zašto Mesija, usred svih tih dobrih vijesti, najavljuje Božju odmazdu? Kada se to proročanstvo ispunilo?

.....

Kad je bio u Nazaretu, Isus, Mesija, čitao je iz 61. poglavlja Knjige proroka Izaije dok nije stigao do riječi: "Da navijestim godinu milosti Jahvine." (Izaija 61,2; Luka 4,19) Tada je stao i izjavio: "Danas se ovo Pismo, koje ste čuli svojim ušima, ispunilo." (Luka 4,21) Dakle, On je namjerno izbjegao riječi iz istog retka koje najavljuju "dan odmazde Boga našega" (Izaija 61,2). Premda je Njegova služba naviještanja Radosne vijesti, slobode i utjehe upravo otpočinjala oslobađati zarobljenike od Sotonine tiranije, dan osvete još nije trebao doći. U Mateju 24 (uspoređi Marko 13; Luka 21), On je svojim učenicima otkrio da će božanski sudovi doći u budućnosti.

Doista, u Izaiji 61 dan Božje osvete je "veliki i strašni dan Gospodnji" (Joel 2,31; Malahija 4,5), koji će nastupiti kada Krist ponovno dođe osloboditi planet Zemlju od nepravde tako što će poraziti svoje neprijatelje i izbaviti potlačeni ostatak svojeg naroda (Otkrivenje 19; usporedite Daniel 2,44.45). Dakle, iako je Krist najavio početak godine "milosti Gospodnje", njezin vrhunac dogodit će se o Njegovom drugom dolasku.

Kako možete pomiriti razumijevanje o Bogu punom ljubavi s Bogom koji isto tako obećava osvetu? Jesu li te dvije misli spojive? Ili tu osvetu shvaćate kao izraz ljubavi? Zašto tako mislite?

.....

Premda nam je Isus rekao da okrenemo drugi obraz (Matej 5,39), On poslije vrlo jasno kaže da će kazna biti pravedno odmjerena (Matej 8,12). Iako nam Pavao kaže neka "nitko nikome ne vraća zla za zlo" (1. Solunjanima 5,15), on također kaže da će se Gospodin, kad se pokaže s neba u plamenom ognju, "osvetiti onima koji neće da priznaju Boga" (2. Solunjanima 1,8). Razlika se ogleda u tome što Gospodin jedini može provesti pravdu i osvetu na potpuno pravedan način. Ljudska pravda i osveta praćene su svim manama, slabostima i nedosljednostima ljudske naravi. Božja pravda će, naravno, doći bez ijednog od tih ograničenja.

U kojem biste od sljedećih slučajeva radije vidjeli osvetu nad nekim tko čini zlo? (1) Nad osobom koja povređuje nekoga koga ne volite, ili (2) nad osobom koja povređuje nekoga koga volite? Kako nam to pomaže da bolje razumijemo povezanost između Božje ljubavi prema nama i opomena u vezi s osvetom?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

Pročitajte odlomak iz knjige Ellen G. White *Patrijarsi i proroci*, str. 308—310 (u izvorniku 376—378), i iz knjige *Isusov život*, str. 179—185 (u izvorniku 236—243).

“Isus je stajao pred narodom kao živi tumač proročanstava koja su govorila o Njemu. Objašnjavajući riječi što ih je pročitao, govorio je o Mesiji kao pomagaču potlačenih, osloboditelju zarobljenih, iscjelitelju bolesnih, kao o Onome koji će vratiti vid slijepima i otkriti svijetu svjetlost istine. Njegovo utjecajno postupanje i čudesno značenje Njegovih riječi proželi su slušatelje takvom silom kakvu nikada prije nisu osjetili. Plima božanskog utjecaja rušila je svaku prepreku i, kao i Mojsije, promatrali su Nevidljivoga. Budući da su njihova srca bila pokrenuta Duhom Svetim, odgovorili su usrdnim ‘amen’ i hvalama Gospodinu.” (Ellen G. White, *Isusov život*, str. 180; u izvorniku 237)

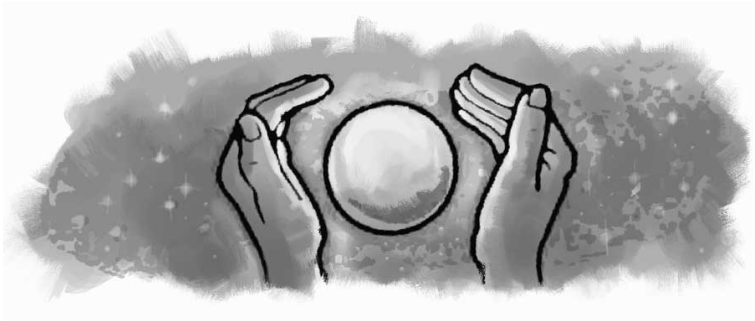
“Dolazi dan Božje osvete — dan Njegovog žestokog gnjeva. Tko će se održati u dan Njegovog dolaska? Ljudi su otvrdnuli srce za Božjega Duha, ali će strijele Njegovog gnjeva prodrijeti tamo gdje strijele osvjeđenja nisu mogle. Bog neće još dugo čekati na obračun s grešnim čovjekom. Hoće li lažni pastir zaštititi prijestupnika u taj dan? Hoće li biti oprošteno onome tko je krenuo za mnoštvom stazom neposlušnosti? Hoće li popularnost ili brojke učiniti bilo koga nevinim? Ovo su pitanja o kojima bi bezbrižni i ravnodušni trebali dobro razmisliti.” (Ellen G. White, *Faith and Works*, str. 33)

PITANJA ZA RAZGOVOR

Jedan adventistički pastor ozbiljno je izjavio da je osnovni problem u njegovoj službi isključivost članova crkve koji ne žele da im se drugi pridruže. Ako takvi “kršćani” ne prihvaćaju čak ni one koji su istupili sa svoje staze da bi se pojavili u našoj Crkvi, kako onda mogu pružati ljubav i nadu i naviještati Radosnu vijest o Kristovom kraljevstvu cijelom svijetu, da bi i drugi dobili priliku da budu spašeni prije nego što dođe svršetak (Matej 24,14)?

Zaključak: Bog čisti nepravedno društvo uklanjajući pobunjenike i obnavljajući ostatak koji se odvraća od grijeha što su ih odvojili od Njega. Zahvaljujući blagoslovima Božje prisutnosti, pripadnici drugih naroda bivaju privučeni Bogu i Njegovom narodu kako bi i sami mogli uživati u najavljenom vremenu Božje milosti i izbavljenja koje Mesija donosi.

Novorođenje planeta Zemlje

“Jer, evo, ja stvaram nova nebesa i novu zemlju. Prijašnje se više neće spominjati, niti će vam na um dolaziti.” (Izaija 65,17)

Biblijski tekstovi: Izaija 65,17-25; Izaija 66,1-19; Izaija 66,19-21; Izaija 66,21; Izaija 66,22-24.

Dvanaestogodišnji dječak koji je upravo pročitao neku knjigu o astronomiji, odbio je ići u školu. Majka je odvela dijete k obiteljskom liječniku koji ga je pitao: “Billy, u čemu je problem? Zašto više ne želiš učiti ni ići u školu?”

“Zato, doktore,” odgovorio je dječak, “što sam u ovoj knjizi o astronomiji pročitao da će Sunce jednog dana sagorjeti i da će sav život na Zemlji nestati. Ne vidim razlog da bilo što radim ako će na kraju sve izumrijeti.”

Majka je histerično povikala: “To se tebe ne tiče! To se tebe ne tiče!”

A liječnik se nasmiješio i rekao: “Billy, ne trebaš se brinuti jer do trenutka kad se to dogodi, svi ćemo ionako već odavno biti mrtvi.”

Naravno, to i jest dio problema — svi ćemo na kraju ionako biti mrtvi.

Srećom, naše postojanje ne mora se završiti smrću. Naprotiv, nama je ponuđen život, vječni život u obnovljenom svijetu.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Služba liječenja*, Znaci vremena, 2014., poglavlje 43

NOVO NEBO I NOVA ZEMLJA (Izaija 65,17-25)

Pročitajte Izaija 65,17-25. Kakvu obnovu Gospodin ovdje obećava?

.....

Obećanje o novom stvaranju Bog počinje sljedećim riječima: “Jer, evo, ja stvaram nova nebesa i novu zemlju. Prijašnje se više neće spominjati, niti će vam na um dolaziti.” (Izaija 65,17) U tom izvanrednom proročanstvu Gospodin obećava: “Jer, evo, od Jeruzalema stvaram klicanje, od naroda njegova radost.” (Izaija 65,18) U njemu više neće biti plača (Izaija 65,19). Bit će normalno da ljudi žive znatno duže od stotinu godina (Izaija 65,20). Plod njihovog truda i njihova djeca ostat će uz njih i oni će uživati u njima (Izaija 65,21-23). Bog će ih uslišati prije nego što Ga pozovu (Izaija 65,24).

Koliko god sve to bilo lijepo, zašto to ipak nije slika naše konačne obnove, naše konačne nade?

.....

Do ovog trenutka dana nam je slika dugog, mirnog života u Obećanoj Zemlji. Ali bez obzira na to što duže žive, ljudi još uvijek umiru. Gdje je ta korjenita preobrazba prirode koju očekujemo prigodom stvaranja “novog neba” i “nove zemlje”? Sljedeći redak nam kaže: “Vuk i jagnje zajedno će pasti, i lav će jesti slamu kao govedo; al’ će se zmija prahom hraniti. Nitko neće činiti zla ni štete na svoj Svetoj gori mojoj — govori Jahve.” (Izaija 65,25)

Da bi mesojedi kao što su lavovi postali biljojedi, potrebno je daleko više od seminara o vegetarijanskom kuhanju. To zahtijeva novo stvaranje da bi se obnovilo idealno stanje svijeta kakvo je postojalo prije nego što je grijeh u Edenskom vrtu donio smrt.

Ovdje, u 65. poglavlju Knjige proroka Izaije, Bog prikazuje stvaranje “novog neba” i “nove zemlje” kao proces, niz koraka koji počinju obnovom Jeruzalema. Usporedite to s 11. poglavljem, gdje se govori o tome kako će Mesija donijeti pravdu (Izaija 11,1-5). Tada će konačno zavladati mir na svoj “Svetoj gori” Božjoj. Slike u 11. poglavlju Knjige proroka Izaije slične su onima koje nalazimo u 65. poglavlju: “Vuk će prebivati s jagnjetom ... lav će jesti slamu kao govedo.” (Izaija 11,6.7)

Zamislite kad bi većina ljudi živjela milijun i više godina umjesto današnjih šezdeset, sedamdeset, devedeset, ili čak stotinu godina. Zašto čak ni tada osnovni problem ljudskog roda ne bi bio riješen? Zašto je vječni život jedini odgovor na najdublje ljudske potrebe?

BOŽANSKI "MAGNET" (Izaija 66,1-19)

Pročitajte Izaija 66,1-19. Imajući na umu vrijeme u kojem je pisao, koju osnovnu poruku Izaija ovdje iznosi?

.....

.....

.....

Bog preko proroka ponavlja poziv i opomenu koji prožimaju cijelu njegovu knjigu: Bog će spasiti i obnoviti ponizne koji dršću od Njegove riječi (Izaija 66,2.5). Kao u Izaiji 40,1, On će ih utješiti (Izaija 66,13). Ali uništiti će one koji se bune protiv Njega. To obuhvaća licemjere koji se drže obreda, a čije žrtve On odbacuje (Izaija 66,3.4; usporedi Izaija 1,10-15), kao i one koji mrze i odbacuju Njegove vjerne (Izaija 66,5). To također obuhvaća i one koji se odaju poganskim gadostima (Izaija 66,17) kakve su činjene čak i u jeruzalemskom Hramu (Ezekiel 8,7-12).

Pročitajte Izaija 66,3. O čemu se govori u ovom retku? Koja su duhovna načela tu otkrivena? Kako se ta ista misao može izraziti u kontekstu suvremenog kršćanstva i bogoslužja?

.....

.....

Kako Bog poput magneta privlači sve narode k sebi? Izaija 66,18.19.

Nakon uništenja neprijatelja (Izaija 66,14-17), Bog otkriva svoju slavu tako da postaje magnet koji privlači ljude u Jeruzalem (usporedi Izaija 2,2-4). On među njima postavlja "znak" koji se ovdje konkretno ne navodi, ali se očito odnosi na znak koji je Izaija posljednji put spomenuo: Bog daje svojem narodu radost, mir i obnavlja njegovu zemlju (Izaija 55,12.13). Kad On otkrije svoju slavu obnavljajući narod nakon uništenja, to je znak Njegove obnovljene naklonosti kao što je duga nakon potopa bila znak Noi (Postanak 9,13-17).

Pročitajte Izaija 66,5. Što znači drhtati od Njegove riječi? Zašto Gospodin želi da mi dršćemo od Njegove riječi? Ako vi ne dršćete, što to govori o stanju vašeg srca?

MISIONARI I VOĐE BOGOSLUŽJA (Izaija 66,19-21)

Što znači da oni koji su spašeni dovode ljude iz drugih naroda na dar Gospodinu? Izaija 66,19.20.

.....

.....

One koji su preživjeli uništenje Bog šalje do krajeva zemlje, k narodima koji ne znaju za Njega i kaže: "I oni će naviještati Slavu moju narodima." (Izaija 66,19) To je jedna od najjasnijih starozavjetnih izjava o misioniranju. Drugim riječima, ne samo što će ljudi biti privučeni hebrejskom narodu, već će i neki Hebreji odlaziti u druge narode i poučavati ih o pravom Bogu — što se posebno zapaža u Novom zavjetu. Premda je bilo određenih misionarskih napora od strane Židova u razdoblju između povratka iz Babilona i Kristovog dolaska (Matej 23,15), tek su prvi kršćani proširili Evandjelje velikom brzinom i u širokim razmjerima (Kološanima 1,23).

Baš kao što su Izraelci donosili Gospodinu dar u žitu u Njegov Hram, tako su Mu i misionari donosili dar. Ali oni su kao dar trebali dovesti "svu vašu braću između svih naroda" (Izaija 66,20). Kao što je dar u žitu bio žrtva Bogu koja se nije klala, tako su i obraćenici dovođeni Bogu kao "žrtva živa" (usporedi Rimljanima 12,1). U prilog tvrdnji da se ljudi mogu dovoditi kao neka vrsta žrtve Bogu, zapazite da su mnogo prije leviti posvećivani "kao prikaznica pred Jahvom, u ime Izraelaca. Tako će njihov posao biti da služe Jahvi." (Brojevi 8,11)

Kakvo je značenje Božjeg obećanja da će uzeti "sebi između njih svećenike levite" (Izaija 66,21)?

.....

Zamjenica "njih" u 21. retku odnosi se na "vašu braću između svih naroda", spomenutu u prethodnom retku. To su pogani između kojih će Bog izabrati neke kao vođe bogoslužja usporedo sa svećenicima i levitima. To je revolucionarna promjena. Bog je prethodno opunomoćio samo Aronove potomke da služe kao svećenici, i jedino još pripadnike Levijevog plemena da im pomažu. Pogani ne mogu doslovno postati Aronovi ili Levijevi potomci, ali Bog je neke od njih opunomoćio da služe u tom svojstvu, što je prethodno bilo zabranjeno čak i za većinu Hebreja.

Pročitajte 1. Petrova 2,9.10. Kome Petar piše? Što on kaže? Koju poruku on ima za nas kao pripadnike današnjeg "svetog naroda"? Jesmo li mi imalo uspješniji od prvobitnog svetog naroda (Izlazak 19,6)?

ZAJEDNICA VJERE (Izaija 66,21)

Izraelci su bili “kraljevstvo svećenika, narod svet” (Izlazak 19,6), s posebnim redom svećenika koji su predstavljali narod kao vođe bogoslužja. Ali u budućnosti će i neki pogani postati vođe bogoslužja (Izaija 66,21).

Kako će ta promjena utjecati na obnovljenu zajednicu vjere? Vidi Matej 28,19; Djela 26,20; Galaćanima 3,28; Kološanima 3,11; 1. Timoteju 3,16.

.....

Prema Božjem “novom svjetskom poretku”, pogani se neće samo pridružiti Božjem narodu, nego će postati ravnopravni sudionici sa Židovima u mješovitoj zajednici vjere koja će biti “kraljevsko svećenstvo”. Prema tome, razlika između Židova i pogana postat će funkcionalno nebitna.

Kada se to Izaijino proročanstvo obistinilo?

.....

Pavao, misionar među poganima, objavio je: “Nema tu više ni Židova ni Grka ... jer ste svi samo jedan u Kristu Isusu.” A ako vi pripadate Kristu, onda ste Abrahamovo potomstvo, baštinici po obećanju.” (Galaćanima 3,28.29)

To što su postali baštinici obećanja, pa prema tome i uzvišeno “kraljevsko svećenstvo”, nije bilo povod za umišljeni elitizam, već nalog da se pridruže Židovima u objavljivanju “slavnih djela onoga koji vas pozva iz tame u svoje divno svjetlo” (1. Petrova 2,9; usporedi Izaija 66,19).

Uzdizanje pogana nije davalo pravo Židovima da gundaju kako je Bog nepravedan zato što im daje istu nagradu. Također nije davalo pravo poganima da se prema židovskoj braći i sestrama odnose s nepoštovanjem kako što ni radnici unajmljeni poslije u tijeku dana nisu trebali omalovažavati one koji su bili zaposleni prije (vidi Matej 20,1-16). Židovima su prvima bila “povjerena Božja proročanstva” (Rimljanima 3,2) kao Božjem kanalu otkrivenja. Pavao je pisao obraćenicima iz paganstva: “Ako su neke grane odlomljene, i ako si ti, koji si divlja maslina, pricijepljen mjesto njih i postao s njima sudionik u sočnom korijenu masline, ne uzvisuj se nad grane!” (Rimljanima 11,17.18)

Zašto je u svjetlu križa, u svjetlu evandeoskog naloga, bilo koja vrsta duhovnog, etničkog ili čak političkog elitizma tako mrska u Božjim očima? Pomno preispitajte sebe i provjerite njegujete li bilo kakav osjećaj duhovne ili etničke nadmoći. Ako je tako, pokajte se!

TAKO ĆE TRAJATI VAŠE IME I POTOMSTVO (Izaija 66,22-24)

Pročitajte Izaija 66,22. Što nam se ovdje govori? Kakvu nadu tu nalazimo?

Jedno od najljepših obećanja iz Knjige proroka Izaije nalazi se u 66,22. Pročitajte ga pažljivo. Na “novom nebu” i na “novoj zemlji” naše ime i potomstvo trajat će zauvijek. Neće više biti brisanja, odsijecanja, cijepljenja, čupanja, ni iskorjenjivanja. Tu imamo obećanje o vječnom životu u obnovljenom svijetu — svijetu bez grijeha, bez smrti, bez patnje. Bit će to “novo nebo i nova zemlja”, konačno i potpuno ispunjenje naše kršćanske vjere, vrhunac onoga što je Krist ostvario za nas na križu.

Zašto se mladaci spominju usporedo sa subotama u opisu “no-vo- g neba” i “nove zemlje” u Izaiji 66,23?

.....

Premda ima više različitih načina na koje možemo sagledati taj teški ulomak, evo jednog tumačenja: Bog je stvorio subotu prije nego što je uspostavljen žrtveni sustav (Postanak 2,2.3). Dakle, iako su subote poštovane prema obrednom sustavu, one ne ovise o njemu. Prema tome, one se nastavljaju svetkovati bez prekida tijekom razdoblja obnove, kao i na novoj Zemlji. Ali u Bibliji nema nikakvih naznaka da su mladaci bili legitimni dani bogoslužja odvojeno od žrtvenog sustava. Možda će to biti dani za bogoslužje (ali ne obvezno i dani za odmor kao tjedne subote) na novoj Zemlji, vjerojatno u vezi s mjesečnim ciklusom stabla života (Otkrivenje 22,2).

Kakvo god bilo značenje retka u Izaiji 66,23, izgleda da je ključna misao da će Božji narod obožavati svojega Gospodina čitavu vječnost.

Zašto Izaija završava negativnom slikom spašenih koji gledaju trupla odmetnika koje je Bog uništio (Izaija 66,24)?

.....

Kao slikovito upozorenje ljudima svojeg vremena, Izaija sažeto prikazuje suprotnost između vjernih koji će preživjeti uništenje Babilona i buntovnika koji će biti uništeni. To nisu vječne muke — buntovnici su mrtvi, spaljeni “ognjem” uništenja koji se neće ugasiti dok ne završi svoj posao, kako bi obnova Jeruzalema mogla početi.

Izaijino upozorenje upućuje unaprijed na konačno ispunjenje pro-ročanstava opisano u Otkrivenju: uništenje grešnika i Sotone i smrt u ognjenom jezeru (Otkrivenje 20), nakon čega će nastati “novo nebo i nova zemlja”, sveti “novi Jeruzalem” u kojem neće više biti plača ni boli “jer stari svijet prođe” (Otkrivenje 21,1-4; usporedi Izaija 65,17-19). Bit će to novo postojanje, vječni život za sve otkupljenike sa Zemlje.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

U vezi s konačnim očišćenjem planeta Zemlje od grijeha, pročitajte poglavlje “Sukob je završen” u knjizi Ellen G. White *Velika borba*, str. 521—534 (u izvorniku 662—678).

“I kako odmiču, godine vječnosti donosit će sve bogatija i slavnija otkrivenja o Bogu i Kristu. Kako napreduje znanje, tako će rasti ljubav, štovanje i sreća. Što ljudi više nauče o Bogu, to će biti veće njihovo divljenje Njegovom karakteru. Kako Isus pred njima otkriva bogatstvo otkupljenja i zadivljujuća dostignuća u velikom sukobu sa Sotonom, srca otkupljenih plamte snažnijom predajom i s još većim ushitom diraju strune zlatnih harfi, a tisuće se tisuća i nebrojeno mnogo glasova udružuje i prerasta u silan zbor hvale.

‘I čuh sva stvorenja na nebu, na zemlji, pod zemljom i na moru sa svim bićima što se u njima nalaze gdje govore: Onomu koji sjedi na prijestolju, i Janjetu: hvala, čast, slava i vlast u vijeke vjekova.’ (Otkrivenje 5,13)

Veliki je sukob završen. Grijeha i grešnika više nema. Cijeli je svemir čist. Bilo neizmjerana svemira kuca istim otkucajem sklada i radosti. Od Njega koji je sve stvorio teče život, svjetlost i radost kroz prostranstva beskrajnog svemira. Od najmanjeg atoma do najvećeg svijeta, sve — živo i neživo, u svojoj nepomućenoj ljepoti i savršenoj radosti objavljuje da je Bog ljubav.” (Ellen G. White, *Velika borba*, str. 533,534; u izvorniku 678)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Zašto je obećanje o vječnom životu na novom Nebu i novoj Zemlji tako važno za našu kršćansku vjeru? Od kakve bi koristi bila naša vjera bez tog obećanja?

2. Pročitajte 2. Petrova 3,10-14. Na koji način ti redci odražavaju istu misao koja se izlaže u 66. poglavlju Knjige proroka Izaije?

Zaključak: Izaija iznosi viđenje zapanjujućeg opsega. Ne samo da će Bog očistiti i obnoviti svoju zajednicu vjere, već će proširiti njezine granice tako što će obuhvatiti sve narode. Na kraju će novo stvaranje Njegove zajednice voditi k novom stvaranju planeta Zemlje na kojem će Njegova prisutnost biti konačna utjeha Njegovom narodu.

Mi smo Božji sinovi i kćeri

1	P	Postanak 1,27	“Na svoju sliku stvori Bog čovjeka”
2	S	1. Ivanova 3,1	Zovemo se djeca Božja
3	N	1. Ivanova 3,2	Kad se to očituje, bit ćemo Mu slični
4	P	1. Ivanova 3,3	Čisti od grijeha kao Krist
5	U	1. Ivanova 4,10	Da bismo mi mogli živjeti
6	S	Ivan 1,12	Sila da bismo postali sinovi Božji
7	Č	Efežanima 5,27	Crkva uživa najvišu Božju naklonost
8	P	2. Korinćanima 6,17.18	Mi smo Božji sinovi i kćeri
9	S	Rimljanima 8,17	Ako smo djeca, i baštinici smo
10	N	Matej 6,8	I prije nego Ga zamolimo
11	P	Jakov 1,17	Svaki dobar dar dolazi od Njega
12	U	1. Ivanova 4,9	On pokazuje svoju ljubav prema nama
13	S	Psalam 145,18	On je blizu svih koji Ga prizivlju
14	Č	Postanak 5,24	Henok, Božji sin, hodio je s Ocem
15	P	Hebrejima 1,3	Krist je otisak Očeve biti
16	S	1. Ivanova 2,1	On nas zagovara na Nebu
17	N	Ivan 3,36	Vjerovati u Njega znači imati vječni život
18	P	Hebrejima 2,18	On zna pomoći u kušnjama
19	U	Psalam 24,8	Bog je moćniji od našeg neprijatelja
20	S	Ivan 18,37	On je utjelovljena istina
21	Č	Psalam 16,8	On je pred nama, nećemo posrnuti
22	P	Rimljanima 8,14	On vodi sinove Božje
23	S	Ivan 16,13	On nas uvodi u svu istinu
24	N	1. Ivanova 2,2	On nas poučava
25	P	Izaija 11,2	On donosi mudrost i razbor
26	U	Efežanima 5,9	On daje plod Duha
27	S	Ivan 6,63	Duh Sveti oživljava
28	Č	Otkrivenje 2,29	On govori onima koji Ga slušaju
29	P	Otkrivenje 5,11	Anđeli spremni su da nam pomognu
30	S	Hebrejima 1,14	Anđeli služe baštinicima spasenja
31	N	Postanak 28,12	Penju se i silaze po nebeskim ljestvama

Zakon ljubavi zapisan u našem srcu

1	P Psalam 111,7.8	Zapovijedi su vjerne
2	U Psalam 19,8	Božji zakon je savršen
3	S Rimljanima 7,12	Zakon je svet, pravedan i dobar
4	Č Psalam 119,142	Zakon je istinit i pravedan
5	P Psalam 119,60	Poslušnost donosi blagoslove
6	S Ponovljeni zakon 6,9	U domu
7	N Psalam 68,28	U zakonu je snaga svih naroda
8	P Psalam 19,8	Zakon krijepi dušu i prosvjetljuje oči
9	U Ponovljeni zakon 6,24	Uredbe da bi nam uvijek bilo dobro
10	S Otkrivenje 22,14	Sigurnost u vječni život
11	Č Izaija 42,21	Krist je uzvisio Zakon i proslavio ga
12	P Rimljanima 13,10	Ljubav se treba ispuniti u našem životu
13	S Jeremija 31,33.34	Zakon ljubavi napisan u našem srcu
14	N Matej 22,37	Ljubi Gospodina Boga svim srcem
15	P Matej 22,39	Ljubi svoje bližnje kao samoga sebe
16	U Izlazak 20,6	Milosrđe onima koji ljube Božji zakon
17	S Psalam 119,127	Ljubimo Božje zapovijedi više od zlata
18	Č Matej 5,17	Krist je došao ispuniti Zakon
19	P Izlazak 20,3	Nemoj imati drugih bogova
20	S Izlazak 20,4.5	Ne služimo slikama ni kipovima
21	N Izlazak 20,7	Ne uzimaj uzalud ime Jahve, Boga svoga
22	P Izlazak 20,8	Svetkujmo subotu kao Božji sveti dan
23	U Izlazak 20,12	Poštivanje roditelja i dug život
24	S Izlazak 20,13	Ne ubij
25	Č Izlazak 20,14	Budimo moralno čisti
26	P Izlazak 20,15	Ne kradimo
27	S Izlazak 20,16	Ne lažimo i ne svjedočimo lažno
28	N Izlazak 20,17	Ne budimo pohlepni

Usmjerimo svoje misli ka Kristu

1	P Matej 11,28	Umorni od grijeha su pozvani
2	U Matej 11,29	Učimo od Krista
3	S Matej 11,30	Njegov je jaram sladak, a teret lak
4	Č Ivan 6,35	Krist je Učitelj kojeg je poslalo Nebo
5	P Galaćanima 5,6	Vjera koja očituje svoju snagu ljubavlju
6	S Ponovljeni zakon 32,2	Naučimo govoriti kanaanskim jezikom
7	N Kološanima 2,8	Čuvajmo se laskanja i praznih riječi
8	P 2. Korinćanima 4,17	Nevolje nas uče da čeznemo za Nebom
9	U Matej 6,28	Pouke iz prirode
10	S Hebrejima 4,9	Uđimo u Kristov počinak
11	Č Ivan 15,5	Ovisnost o Bogu
12	P Efežanima 4,23	Usmjerimo svoje misli na Krista
13	S Jakov 4,7	Oduprijeti se kušnji
14	N Hebrejima 13,1	Ljubazni i ispunjeni Kristovom ljubavlju
15	P Jakov 4,6	Poniznost
16	U Psalam 25,9	Krotkost
17	S Kološanima 3,12	Obzirnost prema potrebama bližnjih
18	Č Djela 24,16	Vladanje sobom
19	P Job 22,30	Neporočnost
20	S 2. Korinćanima 11,3	Jednostavnost
21	N Job 11,15	Čvrstina
22	P Hebrejima 10,36	Strpljivost
23	U Marko 10,28	Samoodricanje
24	S Kološanima 3,13	Opraštanje
25	Č Luka 22,31.32	Rešetanje je Petra dovelo do obraćenja
26	P Ivan 11,4	Lazar je ustao da svjedoči o Božjoj slavi
27	S 1. o kraljevima 19,19	Elizejeva vjera bila je nagrađena
28	N Hebrejima 11,27	Mojsije je promatrao Nevidljivoga
29	P Job 1,1	Job je ostao neporočan i pravedan
30	U Djela 9,17	Osljepio je kako bi mogao vidjeti Isusa
31	S Jeremija 48,11	Moab je propao jer se nije htio mijenjati

VEČERNJE BOGOSLUŽJE U OBITELJI

SIJEČANJ	VELJAČA	OŽUJAK
1. Psalam 1	1. Psalam 31	1. Psalam 56
2. Psalam 2	2. Psalam 32	2. Psalam 57
3. Psalam 3	3. Psalam 33	3. Psalam 58
4. Psalam 4	4. Psalam 34	4. Psalam 59
5. Psalam 5	5. Psalam 35,1-12	5. Psalam 60
6. Psalam 6	6. Psalam 35,13-28	6. Psalam 61
7. Psalam 7	7. Psalam 36	7. Psalam 62
8. Psalam 8	8. Psalam 37,1-19	8. Psalam 63
9. Psalam 9	9. Psalam 37,20-40	9. Psalam 64
10. Psalam 10	10. Psalam 38	10. Psalam 65
11. Psalam 11	11. Psalam 39	11. Psalam 66
12. Psalam 12	12. Psalam 40	12. Psalam 67
13. Psalam 13	13. Psalam 41	13. Psalam 68,1-19
14. Psalam 14	14. Psalam 42	14. Psalam 68,20-36
15. Psalam 15	15. Psalam 43	15. Psalam 69,1-13
16. Psalam 16	16. Psalam 44,1-12	16. Psalam 69,14-37
17. Psalam 17	17. Psalam 44,13-27	17. Psalam 70
18. Psalam 18,1-25	18. Psalam 45	18. Psalam 71,1-13
19. Psalam 18,26-50	19. Psalam 46	19. Psalam 71,14-24
20. Psalam 19	20. Psalam 47	20. Psalam 72
21. Psalam 20	21. Psalam 48	21. Psalam 73,1-17
22. Psalam 21	22. Psalam 49	22. Psalam 73,18-28
23. Psalam 22,1-16	23. Psalam 50	23. Psalam 74
24. Psalam 23,17-31	24. Psalam 51	24. Psalam 75
25. Psalam 24	25. Psalam 52	25. Psalam 76
26. Psalam 25	26. Psalam 53	26. Psalam 77
27. Psalam 26	27. Psalam 54	27. Psalam 78,1-16
28. Psalam 27	28. Psalam 55	28. Psalam 78,17-39
29. Psalam 28		29. Psalam 78,40-55
30. Psalam 29		30. Psalam 78,56-72
31. Psalam 30		31. Psalam 79

ČITANJE BIBLIJE REDOM

SIJEČANJ	VELJAČA	OŽUJAK
1. Postanak 1-4	1. Lev. zakonik 14-16	1. Jošua 9-11
2. Postanak 5-7	2. Lev. zakonik 17-19	2. Jošua 12-15
3. Postanak 8-10	3. Lev. zakonik 20-23	3. Jošua 16-18
4. Postanak 11-13	4. Lev. zakonik 24-27	4. Jošua 19-22
5. Postanak 14-16	5. Brojevi 1-4	5. Jošua 22-24
6. Postanak 17-20	6. Brojevi 5-7	6. Suci 1-4
7. Postanak 21-23	7. Brojevi 8-11	7. Suci 5-7
8. Postanak 24-27	8. Brojevi 12-14	8. Suci 8-11
9. Postanak 28-30	9. Brojevi 15-17	9. Suci 12-14
10. Postanak 31-33	10. Brojevi 18-20	10. Suci 15-18
11. Postanak 34-36	11. Brojevi 21-23	11. Suci 19-21
12. Postanak 37-39	12. Brojevi 24-27	12. Ruta 1-4
13. Postanak 40-43	13. Brojevi 28-30	13. 1. Sam. 1-4
14. Postanak 44-46	14. Brojevi 31-33	14. 1. Sam. 5-7
15. Postanak 47-50	15. Brojevi 34-36	15. 1. Sam. 8-10
16. Izlazak 1-4	16. Ponov. zakon 1-3	16. 1. Sam. 11-13
17. Izlazak 5-7	17. Ponov. zakon 4-6	17. 1. Sam. 14-16
18. Izlazak 8-11	18. Ponov. zakon 7-9	18. 1. Sam. 17-20
19. Izlazak 12-14	19. Ponov. zakon 10-13	19. 1. Sam. 21-25
20. Izlazak 15-17	20. Ponov. zakon 14-16	20. 1. Sam. 26-28
21. Izlazak 18-20	21. Ponov. zakon 17-19	21. 1. Sam. 29-31
22. Izlazak 21-24	22. Ponov. zakon 20-22	22. 2. Sam. 1-3
23. Izlazak 25-27	23. Ponov. zakon 23-25	23. 2. Sam. 4-6
24. Izlazak 28-30	24. Ponov. zakon 26-28	24. 2. Sam. 7-10
25. Izlazak 31-34	25. Ponov. zakon 29-31	25. 2. Sam. 11-13
26. Izlazak 35-37	26. Ponov. zakon 32-34	26. 2. Sam. 14-18
27. Izlazak 38-40	27. Jošua 1-4	27. 2. Sam. 19-21
28. Lev. zakonik 1-3	28. Jošua 5-8	28. 2. Sam. 22-24
29. Lev. zakonik 4-7		29. 1. Kralj. 1-3
30. Lev. zakonik 8-10		30. 1. Kralj. 4-7
31. Lev. zakonik 11-13		31. 1. Kralj. 8-11

ČITANJE BIBLIJE REDOM — JEDNO POGLAVLJE DNEVNO

SIJEČANJ

1. Ezekiel 7
2. Ezekiel 8
3. Ezekiel 9
4. Ezekiel 10
5. Ezekiel 11
6. Ezekiel 12
7. Ezekiel 13
8. Ezekiel 14
9. Ezekiel 15
10. Ezekiel 16
11. Ezekiel 17
12. Ezekiel 18
13. Ezekiel 19
14. Ezekiel 20
15. Ezekiel 21
16. Ezekiel 22
17. Ezekiel 23
18. Ezekiel 24
19. Ezekiel 25
20. Ezekiel 26
21. Ezekiel 27
22. Ezekiel 28
23. Ezekiel 29
24. Ezekiel 30
25. Ezekiel 31
26. Ezekiel 32
27. Ezekiel 33
28. Ezekiel 34
29. Ezekiel 35
30. Ezekiel 36
31. Ezekiel 37

VELJAČA

1. Ezekiel 38
2. Ezekiel 39
3. Ezekiel 40
4. Ezekiel 41
5. Ezekiel 42
6. Ezekiel 43
7. Ezekiel 44
8. Ezekiel 45
9. Ezekiel 46
10. Ezekiel 47
11. Ezekiel 48
12. Daniel 1
13. Daniel 2
14. Daniel 3
15. Daniel 4
16. Daniel 5
17. Daniel 6
18. Daniel 7
19. Daniel 8
20. Daniel 9
21. Daniel 10
22. Daniel 11
23. Daniel 12
24. Hošea 1
25. Hošea 2
26. Hošea 3
27. Hošea 4
28. Hošea 5

OŽUJAK

1. Hošea 6
2. Hošea 7
3. Hošea 8
4. Hošea 9
5. Hošea 10
6. Hošea 11
7. Hošea 12
8. Hošea 13
9. Hošea 14
10. Joel 1
11. Joel 2
12. Joel 3
13. Joel 4
14. Amos 1
15. Amos 2
16. Amos 3
17. Amos 4
18. Amos 5
19. Amos 6
20. Amos 7
21. Amos 8
22. Amos 9
23. Obadija 1
24. Jona 1
25. Jona 2
26. Jona 3
27. Jona 4
28. Mihej 1
29. Mihej 2
30. Mihej 3
31. Mihej 4

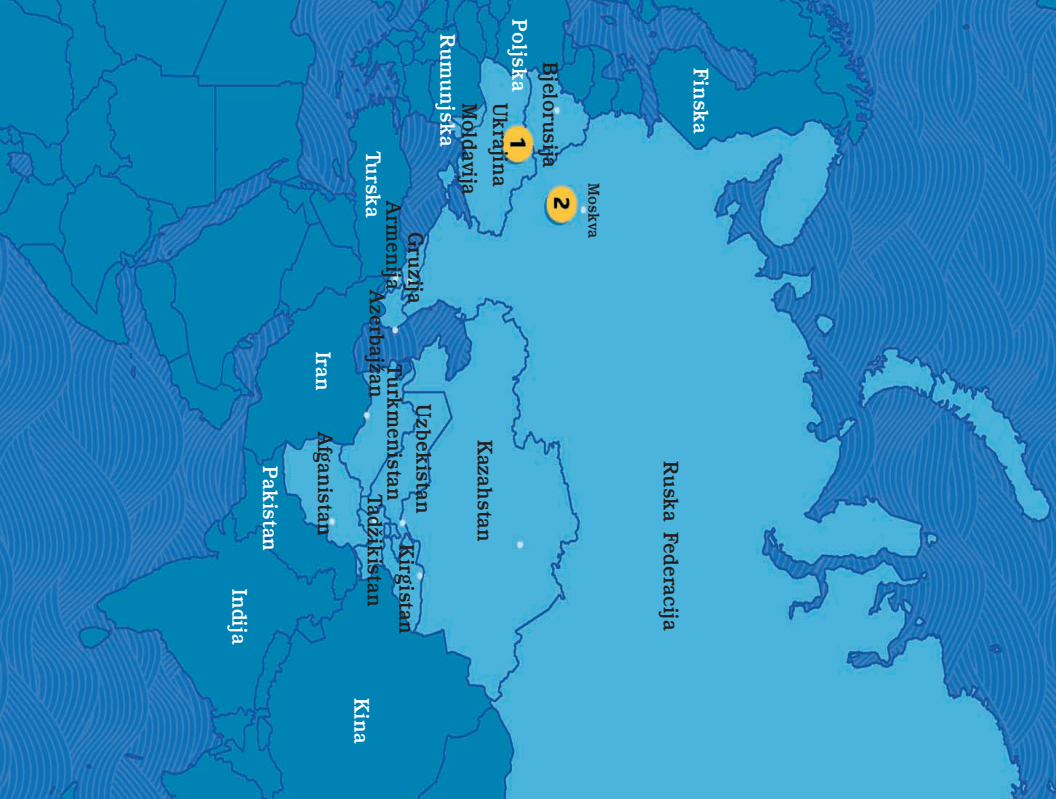
POČECI SUBOTA U SIJEČNJU, VELJAČI I OŽUJKU 2021.

MJESTO	SIJEČANJ					VELJAČA				OŽUJAK			
	1.1.	8.1.	15.1.	22.1.	29.1.	5.2.	12.2.	19.2.	26.2.	5.3.	12.3.	19.3.	26.3.
Beli Manastir	16.16	16.24	16.32	16.42	16.51	17.01	17.11	17.22	17.35	17.44	17.53	18.03	18.12
Biograd	16.35	16.43	16.51	17.00	17.08	17.18	17.28	17.37	17.49	17.58	18.07	18.15	18.23
Bjelovar	16.23	16.31	16.40	16.49	16.59	17.09	17.19	17.29	17.42	17.52	18.01	18.10	18.19
Borovo	16.16	16.24	16.32	16.42	16.51	17.01	17.11	17.21	17.34	17.44	17.53	18.02	18.11
Brač	16.32	16.39	16.47	16.56	17.05	17.14	17.23	17.33	17.45	17.53	18.02	18.10	18.19
Cres	16.36	16.43	16.52	17.01	17.10	17.20	17.30	17.40	17.52	18.01	18.10	18.19	18.28
Crikvenica	16.33	16.41	16.50	16.59	17.08	17.18	17.28	17.38	17.51	18.01	18.10	18.19	18.28
Čakovec	16.22	16.29	16.38	16.49	16.58	17.08	17.19	17.29	17.43	17.52	18.02	18.11	18.21
Dalj	16.16	16.23	16.32	16.42	16.51	17.01	17.11	17.21	17.34	17.44	17.53	18.02	18.11
Daruvar	16.22	16.29	16.38	16.47	16.56	17.07	17.17	17.27	17.40	17.49	17.59	18.08	18.17
Delnice	16.32	16.40	16.49	16.58	17.07	17.17	17.28	17.38	17.50	18.00	18.09	18.19	18.28
Dubrovnik	16.28	16.35	16.43	16.52	17.00	17.09	17.18	17.27	17.39	17.47	17.55	18.04	18.11
Dugi Otok	16.35	16.42	16.50	16.59	17.08	17.18	17.28	17.37	17.50	17.59	18.07	18.16	18.25
Đakovo	16.17	16.25	16.34	16.43	16.52	17.02	17.13	17.23	17.35	17.45	17.54	18.03	18.12
Garešnica	16.24	16.31	16.40	16.50	16.59	17.09	17.19	17.29	17.42	17.52	18.01	18.10	18.19
Gospić	16.33	16.40	16.49	16.58	17.07	17.16	17.26	17.36	17.49	17.58	18.07	18.15	18.24
Grubišno Polje	16.22	16.29	16.38	16.47	16.56	17.07	17.17	17.27	17.40	17.49	17.59	18.08	18.17
Hvar	16.33	16.40	16.48	16.57	17.05	17.15	17.24	17.34	17.36	17.54	18.02	18.11	18.19
Ilok	16.14	16.22	16.30	16.40	16.49	16.59	17.09	17.19	17.32	17.41	17.50	17.59	18.08
Karlovac	16.29	16.37	16.45	16.55	17.04	17.14	17.24	17.34	17.47	17.56	18.06	18.15	18.24
Knin	16.30	16.37	16.46	16.55	17.04	17.13	17.23	17.32	17.45	17.54	18.02	18.11	18.20
Koprivnica	16.22	16.29	16.38	16.48	16.57	17.07	17.18	17.28	17.41	17.52	18.01	18.10	18.20
Korčula	16.31	16.38	16.46	16.55	17.04	17.13	17.22	17.31	17.43	17.51	17.59	18.07	18.16
Kornat	16.36	18.43	16.52	17.01	17.09	17.19	17.28	17.37	17.49	17.58	18.07	18.15	18.23
Krapina	16.25	16.33	16.42	16.52	17.01	17.11	17.22	17.32	17.46	17.55	18.05	18.14	18.24
Križevci	16.22	16.30	16.39	16.49	16.58	17.08	17.19	17.29	17.43	17.52	18.02	18.11	18.20
Krk	16.34	16.41	16.50	16.59	17.08	17.19	17.29	17.38	17.52	18.01	18.10	18.19	18.28
Kutina	16.25	16.32	16.41	16.50	16.59	17.10	17.20	17.29	17.43	17.52	18.01	18.10	18.19
Lastovo	16.34	16.41	16.49	16.58	17.06	17.15	17.24	17.33	17.45	17.53	18.01	18.10	18.17
Lipik	16.22	16.29	16.38	16.48	16.57	17.07	17.17	17.27	17.40	17.50	17.59	18.08	18.17
Lošinj	16.37	16.44	16.52	17.02	17.10	17.20	17.30	17.40	17.52	18.01	18.10	18.19	18.28
Makarska	16.29	16.37	16.45	16.54	17.02	17.11	17.21	17.30	17.42	17.51	17.59	18.08	18.16
Maruševac	16.23	16.31	16.40	16.49	16.58	17.09	17.19	17.29	17.43	17.53	18.02	18.12	18.22
Metković	16.29	16.36	16.44	16.53	17.01	17.11	17.20	17.29	17.41	17.50	17.58	18.06	18.14

POČECI SUBOTA U SIJEČNJU, VELJAČI I OŽUJKU 2021.

MJESTO	SLJEČANJ					VELJAČA				OŽUJAK			
	1.1.	8.1.	15.1.	22.1.	29.1.	5.2.	12.2.	19.2.	26.2.	5.3.	12.3.	19.3.	26.3.
Mljet	16.31	16.38	16.46	16.55	17.03	17.12	17.21	17.30	17.41	17.50	17.58	18.07	18.14
Našice	16.18	16.26	16.34	16.44	16.53	17.03	17.13	17.23	17.36	17.46	17.55	18.04	18.13
Nova Gradiška	16.22	16.29	16.38	16.47	16.56	17.07	17.17	17.25	17.40	17.49	17.58	18.07	18.16
Novska	16.24	16.32	16.41	16.50	16.59	17.09	17.19	17.29	17.42	17.52	18.01	18.10	18.19
Opatija	16.34	16.41	16.50	16.59	17.08	17.19	17.29	17.39	17.52	18.01	18.10	18.20	18.29
Osiijek	16.16	16.24	16.33	16.43	16.52	17.02	17.11	17.22	17.35	17.44	17.53	18.02	18.11
Otočac	16.32	16.40	16.49	16.58	17.07	17.16	17.26	17.36	17.49	17.58	18.07	18.16	18.24
Pag	16.34	16.41	16.50	16.59	17.08	17.17	17.27	17.37	17.49	17.58	18.07	18.16	18.25
Pakrac	16.22	16.29	16.38	16.48	16.57	17.07	17.17	17.27	17.40	17.49	17.59	18.08	18.17
Pelješac	16.31	16.38	16.46	16.55	17.03	17.12	17.21	17.30	17.42	17.50	17.59	18.07	18.14
Petrinja	16.26	16.33	16.42	16.52	17.01	17.11	17.21	17.31	17.44	17.53	18.02	18.11	18.20
Ploče	16.29	16.36	16.44	16.53	17.02	17.11	17.20	17.29	17.51	17.50	17.58	18.07	18.15
Poreč	16.37	16.45	16.53	17.03	17.12	17.22	17.32	17.42	17.55	18.05	18.14	18.23	18.32
Požega	16.21	16.28	16.37	16.47	16.56	17.06	17.16	17.36	17.39	17.48	17.58	18.07	18.16
Pula	16.39	16.46	16.55	17.04	17.13	17.23	17.33	17.43	17.55	18.04	18.13	18.22	18.31
Rab	16.35	16.43	16.52	17.01	17.10	17.19	17.29	17.39	17.52	18.01	18.10	18.19	18.27
Rijeka	16.34	16.41	16.50	16.59	17.08	17.19	17.29	17.38	17.52	17.01	18.10	18.19	18.28
Rovinj	16.38	16.45	16.54	17.03	17.12	17.22	17.32	17.42	17.55	18.05	18.14	18.23	18.32
Sinj	16.31	16.38	16.47	16.56	17.04	17.14	17.23	17.32	17.44	17.53	18.02	18.10	18.19
Sisak	16.25	16.33	16.41	16.51	17.00	17.10	17.20	17.31	17.44	17.53	18.02	18.11	18.20
Slatina	16.20	16.28	16.37	16.46	16.55	17.05	17.16	17.26	17.38	17.48	17.58	18.07	18.16
Slavonski Brod	16.19	16.26	16.35	16.44	16.53	16.04	17.14	17.23	17.37	17.46	17.55	18.04	18.13
Slunj	16.29	16.37	16.46	16.55	17.04	17.14	17.25	17.34	17.47	17.56	18.06	18.15	18.24
Split	16.32	16.39	16.47	16.56	17.05	17.14	17.24	17.33	17.45	17.54	18.02	18.11	18.19
Šibenik	16.35	16.43	16.51	17.00	17.08	17.18	17.28	17.37	17.49	17.58	18.06	18.14	18.23
Varaždin	16.22	16.30	16.39	16.49	16.58	17.08	17.19	17.29	17.43	17.53	18.02	18.12	18.21
Vinkovci	16.17	16.24	16.33	16.43	16.52	17.02	17.11	17.22	17.35	17.44	17.53	18.02	18.11
Virovitica	16.20	16.28	16.37	16.47	16.56	17.06	17.14	17.26	17.40	17.49	17.58	18.07	18.16
Vis	16.34	16.41	16.49	16.58	17.07	17.16	17.25	17.34	17.46	17.55	18.03	18.11	18.20
Vukovar	16.16	16.24	16.32	16.42	16.51	17.01	17.11	17.21	17.34	17.44	17.53	18.02	18.11
Zadar	16.34	16.41	16.50	16.59	17.08	17.17	17.27	17.37	17.49	17.58	18.07	18.16	18.24
Zagreb	16.27	16.35	16.44	16.53	17.02	17.13	17.23	17.33	17.46	17.56	18.05	18.14	18.23
Županja	16.17	16.25	16.34	16.43	16.52	17.02	17.12	17.22	17.35	17.44	17.53	18.02	18.11

(Vremena u ovoj tablici navedena su po zimskom računanju.)

Euroazijska divizija

Unije	Crkve	Skupine	Vjernika	Stanovnika
Bjeloruska unija crkava	66	28	3.837	9.467.000
Kavkaska unija misija	135	67	7.601	30.761.081
Istočno-ruska unija misija	82	39	5.064	22.707.619
Dalekoistočna unija crkava	51	17	2.162	6.154.807
Moldovska unija crkava	140	98	8.658	3.543.000
Južna unija misija	70	45	4.050	1.111.642.000
Transkavkaska unija crkava	27	15	1.180	6.959.000
Ukrajinska unija konferencija	810	267	45.208	42.037.000
Zapadnoruska unija konferencija	378	296	27.744	95.218.493
Kirinska misija	26	6	1.748	1.912.000
Ukupno	1.785	878	107.252	330.402.000

Misijski projekti

1. Izgradnja dvokratne predškolske, osnovnoškolske i srednjoškolske zgrade na imanju Adventističkog sveučilišta Zaokski, u Rusiji.
2. Izgradnja trokatne predškolske, osnovnoškolske i srednjoškolske zgrade na imanju ukrajinskog Adventističkog središta za visoko obrazovanje u Buci, u Ukrajini.